

የምስጋና ፍሬ

ክፍል - አንድ

ሁልጊዜ ደስ ይበላችሁ
ሳታቋርጡ ጸልዩ!
በማናቸውም ሁኔታ አመስግኑ!
የእግዚአብሔር ፈቃድ
በክርስቶስ ለእናንተ ይህ ነውና

1ተሰሉን፥ 5፡16-18

ትርጉም - ተስፋይ መስፍን

ራእይ አሳታሚ
አዲስ አበባ 2007 ዓ/ም

የምስጋና ፍሬ

ይህ መጽሐፍ የተተረጎመው
PRISON TO PRAISE
by Merlin Carothers
ከሚለው መጽሐፍ ነው።

First Printing July 1970
Ninety-Second Printing September 2004

Also Printed in 54 Languages

Traslated to Amharic Language
by — Tesfaye Mesfin
Keyed by Mihret Tesfaye

ይህንን መጽሐፍ ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት
ወይም እንደገና ማሳተም በሕግ የተከለከለ ነው።

አንደኛ እትም፡- በ2003 ዓ/ም

በጸጋ ክርስቲያን መጽሐፍት ማዕከል

ሁለተኛ እትም፡- በ2007 ዓ/ም በራእይ አሳታሚ
ኃላ.የተ.የግል ማህበር

ሜሊን ካርዘርስ

ሜሊን ካርዘርስ በክርስቲያኑ ማኅበረ ስብ በጣም ታዋቂ ናቸው።
የምስጋና ፍሬ መጽሐፋቸው ከ17 ሚሊዮን ኮፒዎች በላይ ተሸጧል።
አማርኛን ጨምሮ በ54 ቋንቋዎች ተተርጉሞአል። «በሁሉም
ማመስገን» የተሰኘ ጽንሰ ሐሳባቸው ተአምራዊ ሊሰኝ የሚችል
ውጤቶችን አስገኝቶአል።

ሜሊን ካርዘርስ በሁለተኛው የዓለም ጦርነት በፓራትናፕርነት፣
የጄኔራል አይዘንሐውር የክብር ዘብ በመሆን፣ በኋላም በኮሪያ፣
በዶሚኒካን ሪፐብሊክ ግጭት፣ በቪየትናም በአሜሪካ መከላከያ በሌተና
ኮሌኔልነት ማዕረግ የመከላከያ ሠራዊቱ መንፈሳዊ ምክር አገልጋይነት
ሠርተዋል።

በእነዚህ ስፍራዎች ባሳለፉት የአገልግሎት ዘመን ሕይወታቸውን
የሰወጡ ነገሮችን ተረድተዋል። የምስጋና ፍሬና የምስጋና ኃይል
መጽሐፋቸውን በማንበብ ሰችግሮቻቸው መፍትሔ እንዳገኙ የመሰከሩ
እጅግ በጣም ብዙዎች ናቸው። ብዙዎች ይኖራል ብለው ያልጠበቁትን
ደስታ መስማመድ ችለዋል። ክርስቲያኖች የምስጋና ሕይወትን ምስጢር
ሲረዱ በሰላም መኖር መቻላቸውን በመገንዘባቸው እጅግ ተደንቀዋል።

የሰዎችን በላላማዊ ድነት የሚናፍቁ ወገኖች መጽሐፉን ገዝተው
በመስጠት ግሩምና በላቂ ውጤት አግኝተዋል። በተለይም በከፍተኛ
ትምህርት ተቋማት፣ በሆስፒታሎችና በእስር ቤቶች አገልግሎት
መጽሐፉ ያስገኘው ውጤት ከቶውንም ተዘርዘር የሚያበቃ አይደለም።

ይህን መጽሐፍ አንብቡ፤ በሕይወት በሚገጥማችሁ ውጣ ውረድ
እንዴት አሸናፊ መሆን እንደሚቻል ትረዳላችሁ!!

ማስገንዘቢያ፡-

የምስጋና ፍሬ እና የምስጋና ኃይል ለመጀመሪያ ጊዜ ለየባቸው ታትመው ነበር። እንደ
ሜሊን ካርዘርስ አቅራቢ የምስጋና ጎይል (ከፍል ሁለት) ከምስጋና ፍሬ (ከፍል አንድ) ቀጣይ
በመሆኑ፣ ሁለተኛው አንደኛውን ምርኩዝ ሲያደርግ ይስተዋላል። ስለዚህ ሁለቱም ባንድ ላይ
ቢታተሙ ለአንባቢ እንደሚጠቅም በማሰብ ሁለቱ ባንድ ላይ ታትመዋል። ድጋሚ ሕትመት እንጂ
አዲስ ሥራ (መጽሐፍ) አንዳልሆነ መጻሕፍቱን ቀደም ብለው ላነበቡት ግልጽ ይሁን። ሆኖም ሁሉም
ሊይዘውና ሊያነባው የሚገባው መጽሐፍ ነው።

ማውጫ

እስረኛው	5
ነፃ መሆኔ	17
ፍለጋው	25
መሞላት	31
በውስጣችሁ ያለው ነገሱ	37
ሺያትናም	49
ደስ ይበላችሁ	61
አመስግኑት	73
መደምደሚያ	93
ከሚቀጥለው መጽሐፍ «ቅምሻ»	95

1

እስረኛው

እንደ በረዶ የቀዘቀዘ የብረት ስንሰለት ግራ እጄ ላይ ገና ከማረፉ፤ "የደገነነት ሠራተኞች ነን፤ ከእሁን ጀምሮ በቁጥጥር ሥር ነህ" አሰኝ አንድ ሸካራ ድምፅ።

በወቅቱ ግን እጄን በመስኮቱ በኩል ወደ ውጭ እውጥቼ የመኪናው የኋላ ወንበር ላይ ተዝናንቼ ተቀምጦ ነበር። መኪናው የተሰረቀ ነበር፤ እኔም ራሴ ብዙን ያለ ፈቃድ ነበር ከሠራዊቱ ቤት ወጥቼ በዚያ ሁኔታ የተገኘሁት። ከካምፕ ያለፈቃድ መውጣቱ ይህን ያህል የሚያስበኝ ሰው አልነበርኩም። በዚያ መልክ በቁጥጥር ሥር መዋሌ ትዕቢቱን ክፉኛ ጎድቶታል። ምን ጊዜም ቢሆን መሰሉ የታየኝን ሁሉ ባደርግም እያዛለሁ ወይም ትግር ይደርስብኛል የሚል ሐሳብ አልነበረኝም። ከእንግዲህ የእስር ቤትን ውርደት መቅመስ ሲኖርብኝ ነው፤ ያንን አስጠሊታ ምግብ ስመቀበል ለደቂቃዎች እስሰፋለሁ፤ ከዚያ ወደ ብቸኛው የእስር ክፍሌ ተመልሼ እሄድኛ ምቹት የሰሹ ፍራሽ ላይ ተጋድሜ ያለ ምንም ሥራ ጣራ ላይ ሳፈጥ እውላለሁ።

ስመዎን በእንዲህ ዐይነቱ አላፋሪ ሁኔታ ልያዝ የቻልኩት ምንኛ ደደብ ብዬን ነው?

ገና የዐሥራ ሁለት ዓመት ልጄ ከነበርኩበት ጊዜ እንሥቶ የማንም እርዳታ ሳያስፈልገኝ በግሌ መኖር አችላለሁ የሚል ከመጠን ያለፈ በራስ የመተማመን ስሜት ነበረኝ። እንዲህ ዐይነቱ ስሜት ያደረብኝ አባቴ እናቴን ከምታላድጋቸው ሦስት ልጆች ጋር ትቶአት በድንገት ከሞተበት ጊዜ እንሥቶ ነበር። እንደ የሰባት ዓመት እና ሌላ ደግሞ የአንድ ዓመት ወንድሞች ነበሩኝ። ስለዚህም እናቴ እኔንና ወንድሞቼን በሕይወት ለማቆየት በየስፍራው እየበረች ልብሶችን ማጠብ ጀመረች፤ ይህም በቂ ባለመሆኑ በመንግሥታዊና በሌሎች በጎ እድራጊ ድርጅቶች መደገም ነበረብን። አባቴ መንግሥተ ስማይ ውስጥ እንደ ሆነ፤ እግዚአብሔር፤ ደግሞ በእንዴት ዐይነት ሁኔታ እንደሚያስብልንና እንደሚጠነቀቅልን እናቴ በወትር ትነግረኝ ነበር፤ ይሁን እንጂ በዐሥራ ሁለት ዓመት ትኩስ ግለት ባለው ልጅ ያ ሁሉ እንዲደርስብን ያደረገው እግዚአብሔር ላይ አምርሬ ተቆጣሁ።

ሕይወትን በራሴ ጥረት ለመቋቋም ከነበረኝ ጽኑ ፍላጎት የተነሣ አስከ ወድቅት ሌሊት ድረስ ጋዜጦችን እያዘጋጠ አሸጥ ጀመር። እምነ፤ ሕይወት የምትሰጠውን ማንኛውንም ነገር በብዛት ማግኘት አለብኝ። እንዴት እንደሆነ ሳላውቀው የምፈልገው ነገር የመጣልኝ መሰለኝ። ያንን እጄ ለማግባት ደግሞ ማንኛውንም ነገር ከማድረግ ወደኋላ አላልኩም።

እናቱ ሌላ ባል ካገባች በኋላ ከአባቱ የቀድሞ ባደኛች ጋር ለመኖር ወደ ሌላ ስፍራ ሄድሁ። የሁለተኛ ደረጃ ትምህርቱን እየተከታተልሁ ቢሆንም፤ መሥራቱን ግን አላቋረጥሁም። ከትምህርት ቤት ስመለስና ትምህርት ቤት በሚዘጋበት ጊዜ ሁሉ እሠራለሁ። ምግቦችን በማሸግ፤ በመርከብ የሚላኩና የሚመጡ ነገሮችን በመቆጣጠር፤ በሕትመት ሥራ፤ እንዲያውም አንድ ወቅት በፔንሲልቫኒያ የእንጨት መሳጊያና መሰንጠቂያ ድርጅት ውስጥ ሠርቻለሁ።

አንደ ምንም ብዬ ኮሌጅ ገባሁ፤ ሆኖም ገንዘብ ስለ አጠረኝ አቋረጥሁና ወደ ሥራ ተመለስሁ። ብዙም ሳልቆይ አንድ ፋብሪካ ውስጥ ተቀጠርኩ። ሥራው ጥሩ አልነበረም፤ ክፍያውም ደካማ ነበር፤ ይህን እንጂ፤ የዳበረና ጠንካራ አካል እንዲኖረኝ የሚረዳኝ ሀይነት ስለ ነበር ለጊዜውም ቢሆን ወድጀዋለሁ። ለዚህ ዓለም ውጣ ውረድ የዳበረ አካልና ጥሩ አቋም የራሱ ድርሻ አለው። ይህ አጥብቄ ከምፈልጋቸው ነገሮች አንዱ ነበር።

ወታደር እየኖለሁ የሚል ምኞት ጨርሶ አልነበረኝም። የንግድ መርከብ ሠራተኛ ሆኜ ባሕሩን ስንጥቁ መሄድ ነበር በጣም የምፈልገው። በሁለተኛው ዓለም ጦርነት መላው ተሳትፎ ለማድረግ ከዚህ የተሻለ መንገድ ማሰብ አልቻልኩም። የንግድ መርከብ አባል ለመሆን ቀጣሪው በርድ የትምህርት ውጤቱ ማሟላት የነበረበትን ነጥብ ስለ ነገረኝ ወደ ኮሌጅ እንድመለስ ተፈቀደኝ። ወደ ንግድ መርከብ ከመመለሴ በፊት ወታደርነት ተቀጠርኩ የባሕር ኃይሉ አባል መሆን እንደምችል ነገሩኝ፤ ሆኖም በጣም ትንሽ በሆነ ስሕተት አባል ሳልሆን ቀረሁ። ስሌዳው ሳይ ያለውን ጽሑፍ ባለማወቅ መስመር አላስቼ በማንበቤ ብቻ የዐይን ምርመራውን ሳልፍ ቀረሁ፤ ስለዚህም ጥረቱ ሁሉ መና ሆኖ በአላባማ በነበረው መደበኛ ወታደራዊ ሥልጠና ገባሁ።

ሞትን እስከመኝ ድረስ ተሰላቸሁ። ሥልጠናው ፋታ የማይሰጥ አድካሚ ነበር። ይሁን እንጂ ጅብደኛና ደስተኛ ለመሆን ካለኝ ፍላጎት

የተነሣ በፎርት ቤኒንግ ጆርጅያ የሚሰጠውን የአየር ወለድ ሥልጠናን መረጥሁ።

ልዩ በጣም ዐመፀኛና ከሩ ስለ ነበር ሁልጊዜ ከአለቆቼ ጋር ተስማምቶ መኖር ያቅተኛል። ምንም እንኳን በተቻለኝ መጠን ከእነርሱ ራቅ ለማለት ብሞክርም አነርሱ ግን ዐይናቸው እኔ ላይ ነው፤ ይከታተሉኛል። አንድ ቀን ለጋቱራ በሞላበት ጉድጓዳ ዐታ ሥልጠና ላይ አያለን ምንም ሳላስበው መሬት ላይ ተፋሁ። ይህን ሳደርግ ሰርጂንቱ እይቱኝ ጥር በቁጣ ቧረተ። "የተፋኸውን በአፍህ ይዘህ ከዚህ ዐታ አስወግድ!" አለ ቁርጥ ባለ ወታደራዊ ትእዛዝ።

በመጀመሪያ የቀልዱን መስሎኝ ነበር፤ ፍም የመለለው ራቱን ሳይ ግን ከምር እንደ ሆነ ገባኝ። ስለዚህም እልክኛንቱንና ትዕቢቱን ዋጥ አደረግሁና ጎንበስ ብዬ የተፋሁትን ከነሰጋቱራው በአፌ ቃምኩ፤ እንደ ታዘዝኩትም ከዐታው አሰወገድሁ።

ለመጀመሪያ ጊዜ ከአይሮፕላን የመዝለል ዕድል ስናገኝ ለልፋታችን የምንዘነበት ጊዜ መጣ። ከአይሮፕላን መዝለልና አየር ላይ መንሳፈፍ አንዴት ደስ ይላል! እኔ ዐላማ ብዬ የያዝኩት ደግሞ ደስተኛ መሆንን ነበር። ከሚጮኸው የአውሮፕላን ሞተር ከፍ ብሎ፤ "ተዘጋጅ፤ ቀጥ ብለህ ቁም፤ ወደ በሩ ተጠጋ፤ ዝለል" የሚል ትእዛዝ ይሰማል! የነፋሱ ጎይል በዐውሎ ነፋስ ውስጥ የምትውለበለብ ቅጠል የሆናችሁ ያህል እንዲሰማችሁ ያደርጋል፤ ከፓራሹቱ ጋር የተያያዘው ገመድ ተዘርግቶ ሲያልቅ አጥንት የሚያናጋ መንዘፍዘፍ ይደርስባችኋል። አንድ ከባድ የጭነት መኪና የገጫችሁ ሊመሰላችሁም ይችላል።

ከዚያ አእምሮአችሁ ጥርት ሲል ውብ የሆነ ፀጥታ የሞላበት ዓለም ውስጥ ራሳችሁን ታገኙታላችሁ ከበላያችሁ ግዙፍ ነጭ የሐር ፓራሹት ተንጠልጥሏል።

አሁንም የበለጠ አንጊና አስደላች ነገር አየፈለግሁ ነበር፤ ከፍተኛ የፈንጂ ሙያ ሥልጠና ለመውለድ ተመዘገብኩ በውጊያው ለመሳተፍ እፈልጋለሁ ውጊያው የመፋፋሙን ያህል ሁኔታውም ይበልጥ የተሻለ አንደሚሆን ዐለብኩ። ከፈንጂ ሙያ ትምህርት በኋላ ወደ ውጪ አገር እንደሄድ ትእዛዝ አስኪመጣ ድረስ ወደ ፎርት ቤኒንግ ተመልሼ መጠበቅ ጀመርኩ። አንድ ዐታ አርፎ መቀመጥ ስለማይሆንልኝ ከታደኛዬ ጋር በአቀራቢያችን ወደ ነበረው ኮረብታማ ዐታ ለመሄድ ተስማማን።

እንደ ቀን ዝም ብለን ከነምጥ ወጣን፤ መኪና ስረቅንና እንዲሁ ያለ ዐላማ ወዲያ ወዲህ መንሸራሸር ጀመርን። ምናልባት መኪናዋን ስንሰርቅ ያየን ሰው ቢኖርስ በማለት የመጀመሪያዋን መኪና ከእንደ ቦታ ትተን ሌላ መኪና ስረቅን። በመጨረሻ ፒትሰበርግ ፔንሲልቫንያ ገባን።

የነበረችንን ጥቂት ገንዘብ ጨርሰናል፤ ዘርፈንም ሆነ ስርቀን ገንዘብ ማግኘት ፈለግን። ለበረፋ የሚያመች እንደ ሱቅ ላይ ሀይናችን እረፈ፤ ቅደም መኪና ውስጥ ሆኖ እንዲጠብቀን ተስማማንና ሽጉጤን ይገሮ ወደ ሱቅ እመራሁ። ዐላማዬ ፖሊስ መጥራት እንዳይችል የቴሌፎኑን ገመድ መበጠስ ነበር፤ የቻልኩትን ያህል ገመዱን ጎተትኩት፤ ሆኖም አልተበጠለም። ሽጉጡ ኪሴ ውስጥ ነበር፤ በብር የተሞላ ካዝና መኖሩን ባውቅም በቀጥታ ከፖሊስ ጣቢያ ጋር ግንኙነት ያለው ወፍራሙ የስልክ ገመድ አልበጠስ ስላለኝ በሸቄአለሁ። ፖሊስ በድንገት ሊመጣ ይችላል፤ እዚያ መቆየት ራስን ለአደጋ ማጋለጥ ስለሚሆን በተቻለ ፍጥነት ከዚያ መውጣት ነበረብኝ።

ወደ መኪናው ተመለስኩና ያጋጠመኝን ለቅደም ነገርኩት፤ በመጨረሻ ረጃጅሞቹ የሕግ ክንዶች አላደደው እስኪይዙን ድረስ ፍራፍሬዎች እየበላገና እያወራን በመኪናው ኋላ ወንበር ላይ ተቀምጠን ነበር። አኛ ሳናውቀው ጥሪ ተላልፎ ስለ ነበር ፖሊስ ዳካችንን እየተከተለ ነበር።

በጀብደኝነት ያደረግነው እንቅስቃሴ መጨረሻው አላማረም። ካምፑ ውስጥ ወደ ነበረው እስር ቤት ተላክሁ። ከጥቂት ወሮች በፊት ግን በዚህ ካምፕ የጥበቃ ቅድ ሆኜ ሳገለግል ነበር። ስድስት ወር እንድታሰር ተፈረደብኝ፤ እዚያው ሆኜ ግን ከሀገር ውጪ መላክ አለብኝ በማለት መከራከር ጀመርኩ። የእስር ቤት ቅደሞቹ "እንዲህ ያለ ዐላማ ቢኖርህ ኖሮማ ያለ ፈቃድ ከካምፕ አትወጣም ነበር" እያሉ መጣቂያ አደረጉኝ።

በበኩሌ ግን፤ "ያለ ፈቃድ ከካምፕ የወጣሁት ከሀገር ውጪ እስካላክ ድረስ ካምፕ ውስጥ መጠበቁ ስለ ሰለጥኝ ነው" በማለት አጥብቄ ተከራክርኩ።

በመጨረሻ አቤቱታዬ ለሚ አገኝ። ወደ ውጭ አገር በምትሄደው መርከብ ተጭኜ "በጥበቃ" ኒውጀርሲ ወደሚገኘው ካምፕ ኪልመር ተላክሁና ካምፕ ውስጥ ሆኜ ወደ አውሮፓ የምትሄደውን መርከብ መጠባበቅ ጀመርኩ።

በዚህም ሆነ በዚያ የምራልገው የመጣ ይመስላል። መርከቢቷ ገብ ከመጀመሯ በፊት እንደ ምሽት ወደ አዛዥ ቢሮ ተጠራሁና ከሌሎች ጋር መሄድ እንደማልችል ተነገረኝ።

"የደገንነት ፖሊስ በቁጥጥር ሥር ሆነህ ወደ ፒትሰበርግ ፔንሲልቫንያ እንድትመለስ ይፈልጋል" አለኝ።

እንደ ተባለውም ታስራ ከአጃቢ ወታደር ጋር ወደ ፒትሰበርግ ተመለስኩና ለፍርድ ቀረብኩ፤ ዳኛው የክስ ጽሑፌን ካነበበ በኋላ፤ "ጥፋተኛ ነህ እይደለህም?" በማለት ጠየቀኝ።

እናቱ እዚያው ነበረች፤ ስቅሰት ብላ እያለቀሰች ሳያት ደግሞ ልቤ የባለውን ተሸበረ። ጥፋት በማድረግ ቅንጣት ፀፀት አልነበረብኝም፤ እኔ የምራልገው ከዚህ መውጣትንና በተቻለ መጠን በፍጥነት ደስተኛ ሕይወትን መምራት ነው።

"አዎን ጥፋተኛ ነኝ" በማለት መልስ ሰጠሁ። እጅ ከፍንጅ ስለ ተያዝኩ ሌላ ምንም የምለው አልነበረኝም፤ ያ የመጨረሻዬ እንዲሆን ወስኑኩ። ለወደፊቱ ግን የረቀቀና የተሻሻለ ዘዴ አጠቀማለሁ።

የወረዳው አቃቤ ሕግ የሕይወት ታሪኬን በጥንቃቄ ለዳኛው አነበባቸው፤ እርሳቸውም አስተያየታቸውን እንዲሰጡ መርማሪዎቹን ጠየቁ።

"ቅጣት ማቅለያ እንዲደረግ ነው የምንጠይቀው፤ የተከበሩ ዳኛ" አለ ከመርማሪዎቹ አንዱ።

"እንተሰ ምንድን ነው የምትፈልገው?" በማለት ዳኛው ጠየቁ።

"ወደ ሀራዊቱ መመለስና ወደ ጦርነት መሄድ ነው የምራልገው" በማለት መለስኩ።

"በፌዴራል ወህኒ ቤት የእምስት ዓመት እስራት ፈርጄብሃለሁ" አሉ ዳኛው።

ልክ ሳይታሰብ በጥፊ ያጮሉት ሰው ያህል ክው አልኩ። በወቅቱ የዐሥራ ዘጠኝ ዓመት ወጣት ነበርኩ፤ እስራቱን ጨርሼ ለወጣ ደግሞ ግያ አራት ዓመቱ ይሆናል ማለት ነው። ጠቅላላ ሕይወቴ ቁልቁል ሲያዘቅጥ ታየኝ።

"ፍርዱ ለጊዜው በቆይታ ይያዝና ወደ ጦሩ እንድትመለስ ይደረጋል" አሉ ዳኛው መልሰው።

ከዚያ ጉድ ስላወጣች እምላክን አመስገንኩ። አንድ ሰዓት ባልሞላ ጊዜ ተፈታሁ። ሆኖም ከአምስት ዓመት ወዲህ ሠራዊቱን ለቅቄ የምወጣ ከሆነ ሪፖርት ማድረግ እንዳለብኝ ዐቃቤ ሕጉ ጠንክሮ ያሰ ገለጸ አደረገልኝ። ነጻ በመውጣቱ እየፈነደቅሁ ወደ ፎርት ዲክኒው ጄርሲ ስሄድ ሌላ እስደንጋጭ ወራ ጠበቀኝ። እዚያ ያለ ሹማምንት የግል ማከደራን ከመረመሩ በኋላ ያለ ፈቃድ ከካምፕ ወጥቼ በመገኘቱ የተፈረደብኝን ስድስት ወር እንድጨርስ ወስነብኝ።

በዚህ ጊዜ አንድ ሐሳብ ብቻ ነበረኝ። በተቻለ መጠን ወደ ጦርነቱ መሄድ እፈልጋለሁ። ወደ ጦር ግንባር መሄድ እንዳለብኝ ደግሜ ደጋግሜ አመሰክትኩ፤ ለሚመሰክተው ክፍል ሁሉ አቤት አልኩ፤ በመጨረሻም እራት ወር ያህል ታስርኩና ተፈታሁ።

ብዙም ሳልቆይ ማውረታችን በምትባል መርከብ አትላንቲክ አቋርጫ መሄድ ቻልኩ። የተሳፈርንባት መርከብ ባለ ስድስት ፎቅ ነበረች፤ የመጨረሻው ፎቅ ላይ በመሆኔ ራሴን እንደ ዕድለኛ ቆጠርኩት ቢያንስ ታችኛው ቦታ የነበሩ ሰዎች ይወርድባቸው ከነበረው የትውከት ደፍ ማምለጥ ችያለሁ።

ስለ ምንም ነገር ደንታ ያለኝ ሰው አልነበርኩም። ዋናው ዐላማዬ የሚቻለኝን ያህል ሕይወቴ ጣፋጭና ደስተኛ የምትሆንበትን መንገድ መፈለግ፤ ከጦርነቱ የሚቻለኝን ያህል ሰግሌ የሚሆንኝን ቅርፅ መቋጠርና ራሴን መጥቀም ነበር። እስር ቤት በነበርኩ ጊዜ አንደ ችሎታ አዳብራ ነበር፤ አሁን ያንን ጥቅም ላይ የማውልበት ጊዜ መጥቷል፤ ጥሩ ቁማርተኛ ወጥቶኛል። በነበርንበት ሁኔታ ሌት ተቀን ከመቆመር በቀር ሌላ ምንም ሥራ የለንም። በዚህም ቢሆን መጠነኛ ገንዘብ አትርፌበታለሁ፤ ገዙ ላይ መሆናችንን የሚያስታውስን አንደ ነገር ቢኖር አልፎ አልፎ ሰአጭር ጊዜ የሚያጋጥመን የጀርመን ጠላት መርከብ ጥቃትና ከዚያ ማምለጣችን ነበር።

ኢንግላንድ ስንደርስ በባቡሮች እየተጫንን ወደ እንግሊዝ የባሕር በር ተወስድን። ከዚያም በትናንሽ ጀልባዎች ሁሌም ማዕበሪ ወደማይለየው ባሕር ገባን። ዶፍ ዝናም አየዘንመ ነበር፤ በፈረንሳይ በኩል ባሰው እስከ ወገብ ወደሚደርሰው ውፃዝ ዘሰን በመግባት አቋርጠኝ ወደ ዳር ወጣን የረጠበ ልብሳችንን እንደ ለበሰን ምግብ እስኪታደሪ ድረስ ባሕሩ ዳር ተሰልፈን ጠበቅን። ባቡር ለመያዝ ወደ ምሥራቅ አቀናን። ምንም ሳናቋርጥ ባደረግነው ገዙ ፈረንሳይን አቋረጥንና ወደ ቤልጅየም ወደሚወስዱን ከባድ መኪናዎች እየተጫንን ገባን። ከ82ኛ

አየር ኃይል ዲቪዥን ጋር ሆነን ጦርነት በሚጀመርበት ጊዜ ነበር የደረሰነው።

በጦርነቱ በተሳተፍኩ በመጀመሪያው ቀን ስለ ፈንጂ አሠራር ያለኝን ሞያ ከሪከርድ የተረዳው አዛዥ ከፕላስቲክ ፈንጂዎች ትንንሽ ቦንቦች እንድሠራ ጠየቀኝ። ወዲያው ሥራ እንደ ጀመርኩ አንድ ሌላ ወታደርም አብሮኝ ይሠራ ጀመር። ይኸው ወታደር ከዚያው ክፍል ጋር ሰብዙ ወራቶች እንደ ሠራ ተረዳሁ። ከ82ኛ አየር ወሰድ ጋር ስለአሳለፈው ተሞክሮ እያጫወተኝ እያለ ከማይ ወደ እኛ እየመጣ ያሰውን ፈንጂ አየተመሰክትኩ ነበር። ምንም እንኳ ፈንጂው ወደ ነበርንበት እየገሰገሰ ቢሆንም፤ ወታደሩ ግን ጥንቃቄ እንድናደርግ ምንም ምልክት አልሰጠም፤ እንዲያውም ተዝናንቶ ተቀምጦ የሚሆነውን ይጠብቃል። ምንም እንኳ በጣም ፍርሀት ቢያደርብኝም በዚህ ወታደር ፊት ፈራ ሆኖ መታየትን ስላልፈለግሁ እኔም የሚሆነውን ሁሉ በዝምታ ለማየት ወስንኩ።

እንደ አጋጣሚ ሆኖ ግን ፈንጂው እልፎ ሄደና ሌላ ቦታ ፈንዳ። ነፍሳችን ከሞት ተረፈች። ይህ ወታደር ፈንጂ ሰምን እንደማይፈራ ሚስጢሩን የተረዳሁት ከሁለት ቀን በኋላ ነበር። አንድ ቀን ከዚህ ወታደር ጋር ሆነን በከፍተኛ ደረጃ ፈንጂ ተቀብርበታል ተብሎ በሚገመት ቦታ እየተንሸራሸርን ነበር። በበኩሌ የተቀበረ ፈንጂ እንዳልረገጥ በጣም እየተጠነቀቅኩና እየተሳቀቅኩ ነበር የምሄደው። ወታደሩ ንደኛዬ ግን ለሚረግጠው ቦታ ምንም ጥንቃቄ አያደርግም። በጣም ከመገረሜ የተነሳ "እየተጠነቀቅህ ተራመድ እንጂ ምናልባት እኮ በተቀበረ ፈንጂ በአጉል ሁኔታ ልትሞት ትችላለህ" አልኩት።

"ምን ዋጋ አለው ይህን ኑሮ ብዬ ከምኖር እንዲያውም አንድ የተቀበረ ፈንጂ ረገጩ ወዲያውኑ ሕይወቴ ብታልፍ እወዳለሁ" አለኝ። ከዚያ ቀን ጀምሮ የምችለውን ያህል ከዚያ ሰው መራቅ ጀመርኩ። ከ82ኛው አየር ወሰድ ጋር በመሆን ያደረግኩት ውጊያ ብዙ ጅብዱና አዝናኝ ነገሮች ነበሩት። ይሁን እንጂ፤ በአንዳንድ ተሞክሮዎቹ ያየሁት አሰቃቂ ነገር ምን ጊዜም ከአእምሮዬ አይጠፋም።

ጦርነቱ ሊያክትም አካባቢ ከ508ኛው አየር ወሰድ ክፍለ ጦር ጋር ወደ ክራክፈርት ጀርመን ተዛወርኩና የጦሩ ዋና አዛዥ የነበሩት የጄኔራል አይዘንሐወር የቅርብ ጠባቂ እንድሆን ተመረጥኩ። የእኚህ ታላቅ ጄኔራል የቅርብ ጠባቂ እንድሆን በመመደቤ ልቤን ከራት ሞላው። እኔ ማለት እኔ ሜርሊን ካርዘርስ የእኚህ ባለ አምስት ኮከብ

ጄኔራል የግል አጃቢ መሆኔ በጣም የሚገርም ነው! በመጨረሻ ትልቅ ለው የመሆኑን ምኞቱ የተሳካ መለለኝ።

ብዙ አንቅስቃሴ ውስጥ ብሳተፍ እውድ ነበር በዚህ ላይ ደግሞ ከጦርነቱ የሚገኘው ጥቅም ቀላይ አልነበረም። የምኖረው ታላላቅ የጀርመን የጦር ሽማግሌነት ይኖሩበት በነበረ አፓርታማ ነበር። ያንን የመለለ መኖሪያ ለቀው ለመውጣት ምናልባት የአምስት ደቂቃ ጊዜ እንኳ እንዳልነበራቸው መረዳት ይቻላል። የቤተሰብ ፎቶ አልበሞች፣ የጦር መሳሪያዎች፣ እንዲያውም የከበሩ ጌጣ ጌጣቸውን እንኳ ትተው ነበር የሽሹት። ከመደበኛ የሥራ ጊዜ ውጪ እነዚህን "ቅርሶች" ማግበስበስ ሌላው ተጨማሪ ሥራዬ ሆነ።

የሥራ ጊዜዬም ቢሆን በጣም ደስ የሚያሰኝ ገጠመኞች የሞሉበት ነበር። አንድ ምሽት ወደ ጄኔራል አይዘኑልዋር ዋና ቢሮ የሚያስገባውን ትልቅ በር ለመጠበቅ ተመድቤ እያለ የጥበቃ ንዱ ኃላፊ "ዛሬ አስደሳች ሌሊት እንደሚሆን አምናለሁ፤ ዝርዝሩን በኋላ እነግርሃለሁ" አለኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ተመልሶ መጣና ታሪኩ እንደዚህ ነው፤ የሴት ወታደሮች መኮንን በሚቀጥለው ሳምንት አብረዋት ላሉት የሴት መኮንኖች የዳንስ ምሽት ለማዘጋጀት አሰባለች፤ ይሁን እንጂ ከፓራትሩፕሮች አንድም ሰው እንኳ አልጋበዘችም። የበላይ አዛዦችን ለምን እንደሆነ ቢጠይቁዋት ባዘጋጀችው የዳንስ ምሽት ላይ "ከደረጃቸው በላይ የሚከፈላቸው ቅጥር ነፍስ ገዳዮች" እንዲገኙ እንደማትፈልግ ተናግራለች።

"በደንባችን መሠረት ማንኛዋም የሴት መኮንን ከምሽቱ ሦስት ሰዓት በኋላ በዚህ በር ማለፍ አትችልም፤ ማለፍ ብትችል እንኳ በአኔ አጃቢነት ብቻ ነው የሚሆነው። የማንንም ትችት ወይም ነቀፌታ አትቀበል። እኔ እዚህ የመደብኩህ በማንም ነቀፋ ወይም ትችት የማትበገር መሆኑን ስለማውቅ ነው!" አለኝ።

ሦስት ሰዓት ካለፈ ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ አንድ ሰርጂንት ጂፕ መኪና እየነዳ የሴት መኮንን እገኜ ያስቀመጠ ወደ በሩ መጣ። "እርሷ መግባት አትችልም፤ ከመኪናው ትውረድና እዚህ በሩ ላይ ትቁም" አልኩ።

"ምን?" አለ በቁጣ።

"የለሙኝ መለለኝ"

"ለምንድ ነው ከእኔ ጋር የማትገባው?"

"ምንም ምክንያት መስጠት አልፈልግም። የእኔ እኅት ውረጃና እዚህ እኔ ጎን ቁሜ።"

ከዚህ በፊት በእንደዚያ ዐይነት ሁኔታ ለበላይ ሹም ተናግራ አላውቅም። የአየር ወለድ ባለሥልጣን ቢሆን ኖሮማ ቀና ብዬ እንኳ አላየውም ነበር።

አንድ ደርዘን የሚሆኑ ስድስቶች እርግማኖችን አወረደብኝና መኪናውን አዙሮ ወደ ጌላ ተመለስ። በጥበቃ እስካለሁ ድረስ በተመደብኩበት ቦታ ሙሉ ሥልጣን እንዳለኝ ያውቃል።

ከምሽቱ ሦስት ሰዓት እስከ ለእራት ሩብ ጉዳይ ባለው ጊዜ ብዙ የሴት መኮንኖች መምጣት ጀመሩ። ከዚያ በፊት በነበሩ ምሽቶች በፈለጉት ሰዓት መግባት ይቻሉ ነበር። የዛሬው ምሽት ግን ከወትሮው ሰዓት ያለ ሆኖባቸዋል። የስድብ መዓት አወረዳብኝ፤ እንደዚያ ያለ ሰድብ በፍጹም ሰምቼ አላውቅም

ልክ ለአምስት ሰዓት ሩብ ጉዳይ ሲሆን አንድ ኮሎኔል መኪና እየነዳ መጡ። ወታደር ከሆንኩ ጀምሮ ከሙሉ ኮሎኔል ጋር ተነጋግራ አላውቅም ነበር። "ከእርሶም ጋር ያስቸው መኮንን ከመኪናው ወርዳ እዚህ ከሌሎቹ ጋር መሆን አለባት" በማለት በጨዋነት ነገርኳቸው።

"በምንም ዐይነት በዚህ ሁኔታ ልትናገረኝ አትችልም፤ ከዚህ መኪና መውጣት የለባትም" በማለት አንባረቁብኝ።

"ኔታዬ ወደዱም ጠሉም ይዘዋት መግባት አይችሉም።"

"ቀጥታ ትእዛዝ ሰጥቻለሁ፤ መግባት ሰላብን ዞር በልልኝ።"

አንድ የበላይ ሹም ለወታደር ቀጥታ ትእዛዝ ሰጠ ማለት ከባድ እንደሆነ አውቃለሁ፤ ከሙሉ ሌላ ሊያረፈራሩኝ እየሞከሩ ነበር፤ እኔ ግን ትንጣት ታህል አልደነገጥኩላቸውም።

ልክ በፊልም እንደማውቃቸው ቲክሶች ሁሉ አውቶማቲክ 45 ሽጉጥ መዘዝኩና ቃታውን ሰቤ፤ "የእኔ እመቤት አሁኑኑ ውረጃና እዚህ ካሉ ሴቶች ጋር ቁሜ፤ ከሙሉም አሁኑኑ መኪናዎን ያዙሩና ሰደ መጡበት ይመስሰ" አልኩ። ከሙሉም እንደ ነገርኳቸው አደረጉ።

ከምሽቱ አምስት ሰዓት ላይ የጥበቃው አዛዥ በጂፕ መኪና መጣና ዝቅተኛ ሹመት ያላቸውን የሴት መኮንኖች ወደ መኪናው እንዲገቡ ካደረገ በኋላ፤ "የእኔ እመቤቶች እናኑተን ደግሞ ተመልሼ መጣኞቼ። አንድ በአንድ እወስዳችኋለሁ" አላቸው። በሚቀጥለው ቀን

የሴት መኮንኖች የበላይ አዛዥ ሰጥበቃ ኃላፊዎችን ደወለችና ሁሉም አየር ወለዶች ባዘጋጀችው የዳንስ ምሽት ላይ እንዲገኙ ጋበዘች።

አስደላችና አዳዲስ ነገር መፈለግ አሁንም ገና አብሮች እንዳለ ነበር፤ እንዲያውም አንድ ቀን ለከባድ አደጋ ተጋልጦ ነበር። ለፓራሹት ዝላይ በአውሮፕላኖች ተጭነን ነበር፤ ዝላዩ መደበኛ ዐይነት ልምምድ እንዲ ይህን ያህል ክብደት የሚሰጠው አልነበረም። ይሁን እንዲ ታዋቂዋ የፊልም አክትረስ ማራሲን ዴትሪች ዝላዩን ለመመልከት በቦታው እንደምትገኝ ተነግሮን ነበር፤ ሁላችንም እርስዋ አጠገብ ለማረፍ ተስፋ እድርገን ነበር።

ከአውሮፕላኑ ዘልዩ እንደ ወጣሁ፤ "ያማሩ ባቶች ያሉዋት ወይዘሮ" አጠገብ ለማረፍ እካባቢውን መቃኘት ጀመርኩ። በድንገት አንድ ከባድ ችግር እንደ ተፈጠረ ገባኝ። በአየር ላይ እያለሁ በዙሪያዬ አስቃቂ የጩኸት ድምፆች ይሰሙ ነበር የአውሮፕላኑ ጩኸት ድንገት በእኔ ላይ የሚፈነዳ ነበር የመሰለኝ። በመቶ የሚቆጠሩ ፓራትሩፕሮች በአየር ላይ ነበሩ። የአውሮፕላኑ ሞተር ኃይሉ ተቋርጦ አውሮፕላኑ ወደ ቁልቁል በእኛ ላይ ተምዘገዘገ። የፓራሹቱ ገመድ በመቆረጡ ሰዎች ወደ መሬት ወደቁ። ብዙዎች ወደዘሪት ዴትሪች ቆማ በነበረችበት ሰፍራ ወድቀው ሞቱ። የእኔ ፓራሹት እንዳለ ነበር፤ መሬት ላይ በሰላም ሳርፍ የሰዎቹ ሬሳ በየአቅጣጫው ተበታትኖ ነበር፤ አውሮፕላኑም በቃጠሉ እየፈነዳ ነበር። በፍራንክፊርት ብዙ ነጻ ጊዜ ነበረኝ። ጥሩ የመዝናኛ ጊዜ የምለው ብዙውን ጊዜ ያለ ልክ መጠጣትንም የሚጨምር ነበር። እንዳንድ ጊዜ ብዙ ከመጠጣቴ የተነሣ ራሴን አስታለሁ፤ ባለፈው ምሽት በመጠጥ ቤት እካባቢ ምን እንዳደረግሁ የሚነግሩኝ ሌሎች ወታደሮች ነበሩ። አንድ ጊዜ ሌሎች እንዲረማመዱበኝ በአንድ የጀርመኖች መኪና ወለል ላይ ተዘርግቼ ተኝቼ ነበር። ሌሎች ወታደሮች ልባቸው ፍርስ እስኪል ድረስ ይስቁ ነበር፤ ሁኔታውን ከአንድ ዐይነት አስቂኝ ቀልድ ለይተው አላዩትም። የነበረኝ ፀባይ ሌላ አገር የተቆጣጠረውን የአሜሪካ ሰራዊትን መልካም ገጽታ የሚያበላሽ መሆኑን ይህን ያህል አላስብኩበትም ነበር።

ከቁማር ይልቅ ጥቁር ገበያ በፍጥነት ብዙ ገንዘብ ለማግኘት የተሻለና አስተማማኝ መሆኑን ተረዳሁ። ከሌሎች ወታደሮች እንዱን ካርቶን ሲጋራ በዐሥር ዶላር እገዛና አጠራቀማለሁ ያጠራቀምኩት ሽንጣ ሲሞላልኝ ወደ ከተማ እወስድና እንዱን ካርቶን በመቶ ዶላር እሸጣለሁ። የጥቁር ገበያው እካባቢ ዘረፋ ድብደባና፤ ግድያ የበዛበት ቢሆንም ግድ አልነበረኝም። በአንድ እጄ ጥይት የሞላበት "ኮልት 45" ሽጉጤን ይገዢ ነበር የምገባለሁ።

ብዙም ሳልቆይ ሽንጣ ሙሉ "ስክሪፕ" ዘመባል የሚታወቀውን ድፍን ዐሥር ዶላር ወታደራዊ ገንዘብ መለብሰብ ቻልኩ። ዋናው ችግሩ ገንዘቡን ወደ አሜሪካ የማሻገርበትን መንገድ ማግኘት ነበር። የነበረው ጥብቅ ቁጥጥር እያንዳንዱ ወታደር ከሚከራለው ደመወዝ የበለጠ ወደ አገሩ እንዳይልክ ገደቦ ነበር ይህን ገደብ ጥሼ ማለፍ የምችልበትን ዘዴ ካለጋ ሳውጠንጥን ሌሎች ያለ እንቅልፍ አላልፍ ነበር።

ወደ ፖስታ ቤት ስሄድ ብዙ ሰዎች የወር ደመወዛቸውን ወደ ሐዋላ ለመለወጥ ተራ ይዘው ሲጠብቁ አየሁ። እያንዳንዱ ሰው የተከፈለውን ገንዘብ ልክ የሚያመለክት ካርድ ይዞ መቅረብ ነበረበት። በጣም ብዙ ካርዶች፤ ገንዘብ የሞላበት ቦርሳ የያዘና መግሪያ በያዘ ወታደር የሚጠበቅ አንድ ሰው አየሁ። ሰውየው የአንድ ካምፓኒ የሃላብ ሹም ሲሆን ለመሥሪያ ቤቱ የሚያስፈልገውን ሐዋላ እየወሰደ ነበር። ወዲያውኑ የሚያስፈልጉኝ እንዲህ ያሉ ሐዋላዎች በብዛት እንደሆነ ተገነዘብኩ፤

በግል ይህንን ሰው አገኘሁና ችግሩን አዋየሁት፤ እርሱም እያንዳንዱን የሐዋላ ካርድ በአምስት ዶላር ሊለውጥልኝ ፈታደኛ ሆኑ። ጥልጥ ብዬ ንግድ ውስጥ ገባሁ።

የግሌን ካምፓኒ የማንቀሳቀስ የሃላብ ሹም ሆኜ ቀረብኩ። ገንዘቡንና የሐዋላ ካርዶችን ይገዢ ወደ ፖስታ ቤት እሄድና ያለ ምንም ችግር ጉዳዩን ማከናወን ቻልኩ፤

በዚህ ዘዴ የሚሊታሪ ገንዘብ ማጠራቀም የምችልበትን አዳዲስ መንገዶችን አገኘሁ። ከበርሊን የሚመጡ ሰዎች ለ\$100 ዶላር የገንዘብ ማዘዣ \$1000 የሚሊታሪ ገንዘብ እንደሚከፍሉ ተረዳሁ፤ ነገሩን በደስታ ነበር የተቀበልኩት፤ ከዚያ በኋላ \$900 ዶላርን መንዘሬ የራሴ ሐዋላ ውስጥ እጨምራለሁ በጣም ሀብታም ለመሆን መንገድ ላይ ነበርኩ፤

በዚህ ሁኔታ ላይ እያለሁ የነበርኩበት ክፍል ጥቂት ሰዎችን አውሮፓ ወዳሉ የኒዘርስቲዎች ለመላክ መወሰኑን ማስታወቂያ አወጣ። ፈተናዎቹን ወሰድኩና ተመረጥሁ፤ ከዚያም እንግሊዝ አገር ወደ ሚፕሽው ብሪስቶል የኒዘርስቲ ተላክሁ። እንግሊዝኛ ተናጋሪ ከሆኑ ልዩነቶች ጋር መዋል ከመቻላችን ውጪ የወሰድኳቸው ኮርሶች ይህን ያህል ጠቃሚ አልነበሩም።

ሆኖም ለወደፊት ሕይወቴ ደጠቅሙኛል ብዬ በማስባቸው ጉዳዮች ዙሪያ አንዳንድ ጠቃሚ እርምጃዎችን ወስኛለሁ። ለሌላ እንግሊዝ

ሕግ አንድ ኮርስ ስለ ንግድ እንቅስቃሴ ደግሞ ሌላ ኮርስ ወስዷል። እስረኛው ሆኖ ሳገኘው እንዴት እንደማታልለው ለማወቅ፣ "ሥርዐቱ" እንዴት እንደሚሠራ ማወቅ ፈልጎአል።

የዩኒቨርሲቲው ኮርስ ሲያበቃ እንደ ገና ወደ ጀርመን ተመለሰ። እዚያ ስደርስ አስደሳች ዜና ጠበቀኝ። ወደ አሜሪካ የምመለስበት ጊዜ ደርሶ ነበር! በባለ \$100 ዶላር ሐዋላ የተግባሩ ሽንጣዬን ያዝኩና ወደ ሀገሪ በምታደርስኝ መርከብ ጉዞ ጀመርኩ።

ፎርት ዲክስ ኒው ጄርሲ እንደ ደረሰን በምንፈለግበት ጊዜ ለመምጣት ፈቃደኛ መሆናችንን ሁሳችንም በፈርማችን እንድናረጋግጥ ሊያደርጉን ሞክሩ። ይህን የነገረን ስርጅንት "በተጠባባቂነት ለመመዝገብ የምትፈልጉ ሁሉ እዚህ ትሰላፉና ከፈረማችሁ በኋላ ትሄዳላችሁ ፈቃደኛ ካልሆናችሁ ግን መፈረማችሁ ምን ያህል አስፈላጊ እንደ ሆኖ ሲያንስ የአንድ ሰዓት ገለባ ይደረግላችኋል" አለ።

ሠራዊቱ ውስጥ አንድ ተጨማሪ ሰዓት ልቆይ በፍጹም አየታሰብም አልኩ። ወደ ፊት ሄደት እልኩና ወረቀታቸው ላይ ፈረምኩ። የዚያች ቅጽበት ውሳኔ በቀሪው ሕይወቴ ላይ ተጽዕኖ ይኖረዋል።

ለረጅም ጊዜ ስናፍቀውና ከእንግዲህ ሲሸል መሆኔ የሚያረጋግጥ ማስረጃ ተቀበልኩ። ነፃ ሆንኩ! ከዚያ ወዲህ ሠራዊቱ ለመቀላቀል ምኞትም አልነበረኝም። ብዙ ገንዘብ አለኝ! የወደፊት ሕይወቴም ብሩህና ደስተኛ ሆኖ ታየኝ። አሁን ችግሩ የያዝኩት ሽንጣ መሉ ሐዋላ ወደ ዶላር መለወጥ ነው። በትውልድ አገሪ ኤልውደ ሲቲ ፒንሰልቫንያ ባለው ፖስታ ቤት ያንን ገንዘብ ልለውጠው እልችልም። በመጨረሻ እንደ መፍትሔ መጣልኝ፤ መፍትሔው ቀፊ በቀላ ሐዋላውን ወደ ኒውዮርክ ፖስታ ቤት መላክ ነበር። ወዲያውኑ ገንዘብ ወደለሁበት በታመምጣት ጀመረ። ከሕጉ ጋር የነበረኝ ተመክሮ የሚገኘውን አጣብቂኝ ሁሉ ምንም ችግር ሳይደርስብኝ መንቀሳቀስ የሚያስችለኝን ዘዴ ማወቅ እንዳለብኝ በሚገባ አስተምሮኛል። ጠበቃ መሆንን ሁሌም ስፈልገው ነበር፤ ፒትሰበርግ ፒንሰልቫንያ ውስጥ የሚገኘው የሕግ ትምህርት ቤት ለመመዝገብ እንዳንድ አስፈላጊ እርምጃዎችን መውሰድ ጀመርኩ።

2

ነጻ መሆኔ

ሴት አያቴ በጣም ደስ የሚሉ አርጌት ነበሩ፤ ወንድ አያቴን በተመለከተም እንዲሁ ብዙ የማስበው መልካም ነገር ነበረኝ፤ ይሁን እንጂ፤ ወደ ቤታቸው ሄዶ እነርሱን መጠየቅ ስለሚከብደኝ በተቻለኝ መጠን መሄድ አልፈልግም ነበር። በተለይ ሴት አያቴ ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ ስለ እግዚአብሔር ያነሡብኝ ነበር። ስለዚህ፤ «በጣም ደኅና ነኝ፤ ስለ እኔ ምንም የሚያሳስብ ነገር የለም» በማለት ጨዋታውን እለውጣለሁ።

ሴት አያቴ ግን ተስፋ የሚቆርጡ ሀይነት አልነበሩም፤ «ሚርሊን፤ ሕይወትህን ለክርስቶስ መስጠት አለብህ» በማለት አጥብቀው ይነግሩኛል።

ይህ ደግሞ መቀበል ከምፈልገው በላይ በጣም ይረብሸኝ ነበር። የምወዳቸው አያቴን ስሜት መጉዳት አልፈልግም፤ ደጋግመው ስሚያነሡብኝ ሃይማኖታዊ ጉዳይ ግን፤ ጊዜውም ፍላጎቴም አልነበረኝም። ራሴ ለራሴ እበቃለሁ፤ የራሴን ኑሮ መኖር ጀምራለሁ!

ከጀርመን ከተመለስኩ ጥቂት ጊዜ በኋላ አንድ እሁድ ከሰዓት ዙጋላ አያቶቼን ለመጠየቅ ሄድኩ። በዚያን ሰዓት እቤታቸው በመሄዴ ስኦተት መሥራቱ የታወቀኝ ብዙም ሳልቆይ ነበር። ያ ጊዜ ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱበት ሰዓት ስለ ነበር፤ እኔ እዚያ ስደርስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ እየተዘጋጃ ነበር።

«ሚርሊን፤ ዛሬስ አብረን አንሄድም?» አሉ ሴት አያቴ። «ለረጅም ጊዜ አልተያየንም፤ ዛሬ አብረኸን ብትሔድ በጣም ነው ደስ የሚለኝ።»

እተቀመጥኩበት ወንበር ላይ እየተቀነጠነጥኩ በምን ሀይነት ዘዴ ማምለጥ እንደምችል ዐስብኩ።

በመጨረሻ፤ «እኔም ደስ ይለኝ ነበር፤ ነገር ግን በመኪና ከዚህ ከሚወስዱኝ ጓደኞቼ ጋር ቀጠሮ ስላለኝ፤ አብሬአችሁ መሄድ ባለመቻሌ አዝናለሁ» አልኩ።

የአያቱ ቅርታ ከፊታቸው ላይ በጉልህ ይነበብ ነበር። ወዲያውኑ ቴሌፎኑን እነሣሁና መጥተው እንዲወሰዱኝ የተለያዩ ጓደኞቼ ጋር መደወል ጀመርኩ። በጣም የሚያስገርመው ግን፣ መጥቶ ሊወሰደኝ የሚችል እንድም ጓደኛ አላገኘሁም።

ወደ ቤተ ክርስቲያን የመሄጃቸው ሰዓት እየተቃረበ ነበር፤ በዚያ ሰዓት ለእያቶቼ፣ «አብሬአችሁ መሄድ አልችልም» የምልበት ምክንያት የለም።

ሌላ ምንም ምርጫ ሰላልነበረኝ፤ ባለቀ ሰዓት አብሬአቸው ለመሄድ ተስማማሁ።

የቤተ ክርስቲያኑ አገልግሎት የሚከሄደው ከበረት ባልተሻለ ሰፍራ ውስጥ ቢሆንም፣ እዚያ የነበሩ ሁሉም ደስተኞች ይመሰላሉ። እኔ ግን እነዚህ ሰዎች በዓለም ያለውን እውነተኛ ደስታ አያወቁም፤ ቢያውቁ ኖሮ፤ ያንን ምሽት በእንደዚያ ዐይነት ሰፍራ እያሳልፉም ነበር በማለት ዐሰብኩኝ።

ዝማሬው ተጀመረ፤ የሙዝሙር መጽሐፍ እነሣሁና ቃላቱን መከታተል ጀመርኩ። ሌላው ቢታር ከልቤ የሚዘምር መስፍ መታየት ነበረብኝ።

በድንገት፤ ግልጽና ጥርት ያለ ድምፅ በቀጥታ ሲናገረኝ ተለማኝ። ማን እንደ ሆነ ለማየት ዘወር አልኩ ግን ማንም እንዳልነበረ ነበር ያረጋገጥኩት።

«በዚህ ምሽት እኔን ለመቀበል መወሰን አለብህ። አለበልዚያ ጊዜ ያልፍብሃል» አለ ያው የቅድመ ድምፅ።

ራሴን ነቀነቅሁና ለላሰበው፣ «ለምን?» አልኩ።

«እንደዚያ መሆን ስለ አለበት!»

የአእምሮ ችግር ደርሶብኝ ይሆን? በማለት ተጠራጠርኩ። የለማሁት ግን ትክክለኛ ድምፅ ነበር። የእግዚአብሔር ድምፅ ለመሆኑ ጥርጥር አልነበረኝም። ለካ በትክክል ያውቀኛል! ሐቁ በቅጽበት ወለል ብሎ ታየኝ። ግን፣ ለምንድ ነው ከዚህ በፊት ይህ ግንዛቤ ያልነበረኝ? አግዚአብሔር እውን ነው፤ እርሱ ለነገር ሁሉ መልስ ነው። በእርሱ ውስጥ በሕይወት ዘመኔ ሁሉ ሰፈልገው የኖርኩት እርካታ ይገኛል።

«እሺ፣ ጌታ ሆይ፤ የምታዘኝን ሁሉ አደርጋለሁ» በማለት ባርጐመጉም ራሴን ለማሁት።

ፕሮግራሙ ቀጥሎአል፤ እኔ ግን ሌላ ዓለም ውስጥ ነበርኩ፤ የማይታመን ነው፤ ግን አግዚአብሔርን አውቄአለሁ!

የወንድ አያቱ እንኔ ተቀምጠው በከፍተኛ ሐሳብ ተውጠዋል። አርሳቸው ስለ ነበሩበት ሁኔታ በጠቅቱ የማውቀው ባይኖራኝም፣ ቆይተው እንደ ነገሩኝ በዚያ ጊዜ አርሳቸውም ከእግዚአብሔር ጋር እየተሟገቱ ነበር። ወንድ አያቱ የአርባ ዓመት ሲጋራ የማጨስና ትንባሆ የማኘክ ልምድ ነበራቸው። አርባ ዓመት ሙሉ በዚህ ክፉ ልማድ ተለቃይተዋል። ብዙ ጊዜ ለማቆም ሞክረዋል፤ ለማቆም በሞከሩ ቁጥር፤ ኃይለኛ ራስ ምታት ስለሚነግባቸው ከበፊቱ በባለ ሁኔታ እንደ ገና ወደ ማጨስና ትንባሆ ወደ ማላመጡ ይመለሳሉ።

አሁን ግን እንኔ ተቀምጠው የራሳቸውን ቃል ኪዳን እያደረጉ ነበር። «እግዚአብሔር ሆይ፤ ማርሊንን ከለወጥኸው እኔ ደግሞ ቢገድለኝም እንኳ ሲጋራ ማጨስና ትንባሆ ማላመጥ አቆማለሁ» በማለት ቃል ገቡ።

ሰብሰባው ካለቀ በኋላ፤ መዝሙር እየተዘመረ አያለ በልቤ የወሰንሁትን በሰው ሁሉ ፊት ይፋ ለማድረግ ወደ ፊት ሄድሁ።

ይህ ከሆነ ከብዙ ዓመታት በኋላ፤ የወንድ አያቱ ሲሞቱ አልጋቸው አጠገብ ነበርኩ። ቀና ብለው አይኝና ፈገግ አሉ። «ማርሊን ፣ ለጌታ የገባሁትን ቃል ጠብቄአለሁ» አሉኝ።

በዚያ አሁኑድ ምሽት አቤት ሄጄ መጽሐፍ ቅዱስን እስካነብ ድረስ ጊዜው ረዘመብኝ። ይሰልጥ አግዚአብሔርን የማወቅ ፍላጎት አድርብኛል፤ በጣም የተራብ ሰው ያህል ነበር መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ የጀመርኩት። ውሳጤ በአሰደናቂ የመጓጓት ስሜት ተሞልቶአል። አሁን ያለኝ ደስታ ከአውሮፕላን በጃንጥላ ሰወርድ ይለማኝ ከነበረው ደስታ እጅግ በጣም የበለጠ ነበር። በዚያ ሌሊት በአዲስ ሁኔታ ከእግዚአብሔር ጋር ተገናኘሁ፤ ጠቅላላ ሕይወቴና ሁለንተናዬ ተለወጠ። ከዚህ በፊት የማላውቀው የጠለቀና አዲስ ነገርን የማይበት ሕይወት በፊቱ እንደ ተዘረጋ ይለማኛል፤ ምን ሊሆን እንደሚችል ግን አላውቅም። የአብርሃም ፣ የይሱስና የዮሐንስ እምላክ ዛሬም ሕያው ነው፤ ቀይ ባሕርን የከፈለው ፣ በሚነደው ቁጥቋጦ እሳት ውስጥ ለሙሴ የተናገረውና ልጁ እየሱስ ክርስቶስ መለቀል ላይ እንዲሞት ወደዚህ ዓለም የላከው እምላክ የእኔም አባት ነው!

በድንገት ከዓመታት በፊት ወላጅ አባቴ ሲነግረኝ ሞክሮ የነበረውን ነገር መረዳት ቻልኩ። ሰላሣ ለድለት ዓመት ሲሆነው በሕይወቱ ለመጀመሪያ ጊዜ የአልጋ ቀራኛ ሆኖ ነበር። ከሦስት ቀን በኋላ ደግሞ

ልቡ መምታቱን ጨርሶ አቆመ። ሕክምና የሚያደርግለት ዶክተር አዚያው ቆሞ አያሌ የእባቱ ልብ እንደ ገና መምታት ጀመረ። ዓይኖቹን ገለጥ አደረገና፤ «ዶክተር ፣ ይህ እንኳ አስፈላጊ አይደለም፤ መሄድ አለብኝ» አለ። ከአልጋው ቀና አለና፤ በሚያበራ ፈገግታ ክፍሉን ከቃኝ በኋላ፤ «ተመልከቱ! እኔን ለመውሰድ መጥተዋል» እሱና ሳንዴና ለሀሰዓለሙ አሸለበ።

ወላጅ አባቴ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን የሕይወቱ ጌታና አዳኝ አድርጎ የተቀበለ ስለ ነበር ወደ መጨረሻ ማረፊያው ለመሄድ ዝግጁ ነበር።

እኔም ዝግጁ እንደ ሆኑት ዐሰብኩ፤ ልክ ይህን በማሰብ ላይ እያለሁ በውስጤ እንድ ዐይነት የመረበሽ በሜት ተሰማኝ። ችግሩ ምን ይሆን? «ጌታ ሆይ እባክህ ግልጽ አድርግልኝ!»

ቀስ በቀስ ነገሩ ግልጽ እየሆነልኝ መጣ። አዎን ገንዘብ! ያጠራቀምኩት ገንዘብ የእኔ ስላልሆነ፤ መመለስ ነበረብኝ!

ከብዙ ውስጣዊ ሙግት በኋላ ገንዘብን ለመመለስ ወሰንሁ። እዚህ ውሳኔ ላይ ስደርስ እጩይታና ዕረፍት ልቤን ሞላው። ያ ገንዘብ ከእጄ እስኪወጣ ድረስ መታገሥ አልቻልኩም። የከባድ ሕመም ያህል ውስጤን አሳምሞኛል፤ ገንዘብ ከእጄ ካልወጣ ደግሞ ሕመሙ እንደማይተወኝ አውቃለሁ።

በሰ ሁኔታው ለፖሊስ ቤቱ ተናገርኩ፤ እነርሱ ግን የገንዘብ ማዘዣ የሰረትሁት እስካልሆነ ድረስ ጉዳዩ እነርሱን እንደማይመለከት ነገሩኝ። በገንዘብ የፈለግኸውን ማድረግ ትችላለህ አሉኝ።

ገና ወደ ገንዘብ ያልለወጥኳቸው ብዙ ገንዘብን የሚወክሉ ወረቀቶች ቸንጫዬ ውስጥ ነበሩኝ ፣ እነዚያን ድፍን የመቶ ብር ሐዋላዎች እየቀደድኩ ሽንት ቤት ውስጥ ጨመርኳቸው። እያንዳንዱን ቼክ እየሸረከትኩ በጣልኩ ቁጥር የደሰታ ጎርፍ ውስጤን ሲያጥለቀልቀው ይሰማኝ ነበር።

ይህ ብቻም አልነበረም፤ ብዙ የመነዘርኩት ዶላር ነበረኝ። ለአሜሪካ ገንዘብ ድርጅት ጻፍኩና ያንን ገንዘብ እንዴት እንዳገኘሁት ነገርኳቸው። እነርሱ ደግሞ ገንዘብንና የገንዘብ ማዘዣውን በላገኘሁበት መንገድ ማስረጃ ባለው ሁኔታ እንዳቀርብ ጠየቁኝ። አሁን በእጄ ያለው የተመነዘረው ገንዘብ ብቻ እንጂ ማስረጃው ተቀዳድዶ ጉድጓድ ገብቷል። ማስረጃ እንደ ሌለኝ ነገርኳቸው። ያላቸው አማራጭ ያንን ገንዘብ መቀበልና «አስኦግብብ የተገኘ» በሚል የገንዘብ እደያዝ ውስጥ ማጥር ብቻ እንደሚሆን ነገሩኝ።

አሁን ወደ ድርጅቱ ድህነቴ ተመልሻለሁ፤ ሆኖም፤ በውስጤ ስላለው አዲሱ ሕይወትና ደስታ ስለ ማንኛውንም ነገር ባጣ እንኳ ፍጹም ትር አይሰኝም።

አሁንም ገና የማስተካከለው ነገር ነበረኝ። ወደ ፒተሰበርግ ተመለስኩና ለወረዳው ቦቃቤ ሕግ ሪፖርት አደረግኩ። ባለፈው ጊዜ ከተፈረደዝኝ ሦስት ዓመት ይቀረኝ ስለ ነበር አሁን ያለሁት በአመክሮ ነው ማለት ነው። በየጊዜው እየሄድሁ ለአመክሮ ኃላፊው ሪፖርት ማድረግ ነበረብኝ።

የወረዳው ቦቃቤ ሕግ ተቀበልኝና ሪከርዶቼን እንዲያቀርብ ጸሐፊውን ጠየቀ። ሪከርዶቼን ከተመለከተ በኋላ ምን እንደ ሆነ ባላውቅም የተገረመበት ነገር መኖሩን ተረዳሁ።

«ምን እንደ ተደረገልህ ታውቃለህ?» አለ ካቀረቀረበት ቀና ብሎ። ክርስቶስን እንደ ተቀበልኩ አውቃለሁ፤ ይህም ቢሆን ሪከርዱ ውስጥ የገባ አይመስለኝም።

«የለም ጌታዬ፤ በፍጹም የማውቀው ነገር የለም» አልኩ።

በፕሬዚዳንት ትሩማን ፊርማ የጸደቀ ፕሬዝዳንታዊ ምሕረት አግኝተዋል!»

«ምሕረት?»

«አዎን፤ ሪከርድህ ፍጹም ንጹሕ ነው። ከእንግዲህ ምንም በደል ፈጽሞ እንደማያውቅ ስው ተቆጥረዋል።»

ከደስታዬ ብዛት ለመመህ ቃጣኝ። «ለመሆኑ፤ እንዴት ነው ይህን ምሕረት ማግኘት የቻልኩት?»

ቦቃቤ ሕጉ ፈገግ ብሎ፤ «ካስመዘገብኸው አኩሪ የጦር ሜዳ ሁሉ ጋር በተያያዘ ነው» አለ።

ወደ ፈለግሁበት ለመሄድ ነጻ መሆኔንና የክስ ፋይሌ መዘጋቱን ገስጸልኝ።

«በየትኛውም የሥራ መስክ ብታመለከት የመቀጠር መብትህ የተጠበቀ ነው።»

«ተመስገን ጌታ ሆይ።» ኃጢአቴ መታጠብና በቀራንዮ መስቀል የክስ ፋይሌ መዘጋቱ ብቻ ሳይሆን፤ በአሜሪካ መንግሥትም ዐይን እግዚአብሔር አዲስ ጅማራ ሰጠኝ፤ ልቤ በደስታ ተሞላ እንደ ገና ከእነርሱ ጋር መሥራት እፈልጋለሁ ብዬ በፍጹም አላሰብም ነበር።

ግን ከዚህ በኋላስ ምንድነው የማደርገው? ጠበቃ ለመሆን የነበረኝ ምኞት አጠራጣሪ እየሆነ መጥቶአል። በዚህ መስክ እንድሠራ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳልነበረም ግልጽ ሆኗል። ወዲያውኑ ግን፤ አንድ ሐሳብ ደግሞ ደጋግሞ ወደ አእምሮዬ ይመጣ ነበር። እግዚአብሔርና ሕዝቡን ማገልገል! እንደ እኔ ያለ ሰው የወንጌል ሰባኪ ሊሆን? ሐሳቡ ራሱ አጉል ድፍረት ሆነብኝ። «ጌታ ሆይ፤ እንተ ታውቀኛለህ» በማለት ተከራክርኩ። «እደጋ ቢኖረው አንኳ ፤ ጀብደኛና አዳዲስ ነገርን ማድረግ የምወድ ሰው ነኝ። እንደ እኔ ዐይነቱ ሰው ጥሩ የወንጌል ሰባኪ ይወጣዋል ብዬ አላስብም።»

እግዚአብሔር ግን ለእኔ ሕይወት ያለውን ዐላማና ዕቅድ አስቀድሞ የወሰነ ይመስላል። ሌሊት መተኛት አልቻልኩም፤ ብዙ ባስብኩና በጸሐይኩ ቁጥር ጠቅላላ ሐሳቡ እጅግ ያስገርመኝ ጀመር። የቀድሞ እስረኛውን፤ አየር ወሰዱን፤ ቀማርተኛውን፤ የጥቁር ገበያ ነጋዴውን፤ እግዚአብሔር ወንጌል ሰባኪ ካደረገው ከዚህ የበለጠ ለስደናቂና አስገራሚ ነገር ሊኖር አይችልም።

ሜሪዮን እንዲያና ውስጥ ባለው ከቤተ ክርስቲያን ጋር ተያያዥነት በነበረው ሜሪዮን ኮሌጅ ተመዘገብኩ፤ ምናልባትም፤ በዚያ ወቅት ግቢው ውስጥ ከነበሩት ሁሉ ይበልጥ ደስተኛና ጉጉ ተማሪ ሳልሆን እንዳልቀረ ዐስባለሁ።

ለትምህርት ቤቱ የምክፍለውን ገንዘብ ለማግኘት በቀን ሰድስት ሰዓት ብረታ ብረት ፋብሪካ ውስጥ መሥራት ነበረብኝ። በተቻለ ፍጥነት ትምህርቴን ቶሎ ማጠናቀቅ በመፈለግ በየሴሚስትሩ በአማካይ ከሚፈቀደው ዐሥራ ሰባት ሰዓት በተለየ፤ ሃያ አንድ ሰዓት እንደወሰድ ልዩ ፈቃድ አግኝቼ ነበር።

ከቀኑ ስምንት ሰዓት እስከ ምሽቱ ሁለት ሰዓት ድረስ እሠራለሁ ፤ ከዚያ እስከ ሰድስት ሰዓት አጠናና እስከ ዐሥር ሰዓት ላይ አተኛለሁ፤ ከዚያ እስከ ጠዋቱ ሁለት ሰዓት አጠናለሁ ፤ በሁለት ሰዓት ክፍል የምገባበት ጊዜ ስለሆነ በቀጥታ ወደ ትምህት ቤት አሄዳለሁ።

አንድ እሑድ አካባቢያችን ባለው እስር ቤት ውስጥ እንድሰብክ ዕድል ተሰጠኝ፤ እንዲህ ዐይነቱን ዕድል ሳገኝ የመጀመሪያዬ ነበር። የእስር ቤቱን ፍርግርግ ይገዜ ሰዎቹ ሕይወታቸውን ለክርስቶስ እንዲሰጡ ከልመና ያላነሰ ጥሪ አቀረብኩ። በየሳምንቱ ብዙ እስረኞች እያለቀቡ ክርስቶስን ወደ ማመን ይመጡ ነበር።

ከዚያ እገልግሎት በኋላ ወደ ትምህርት ቤት ስመለስ፤ ከደስታዬ ብዛት በዳመና የምንላፈፍ ነበር የሚመስለኝ።

በየሳምንቱ ትዳሜ ምሽት ነጻ ነበርን። እኔ ግን ተማሪዎችን በቡድን አደራጀና በከተማው መሐል በየመንገዱ ዳር እንሰብካለን። በጣም ደስ የሚያሰኘው ደግሞ ሰዎች ጌታን ይቀበሉ ነበር። በየመንገዱ ላይና ታች እየሄድን ለሚሰሙንና ለምናገኛቸው ሁሉ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝና ጌታ እንዲቀበሉ እንነግራቸው ነበር።

ያም ሆኖ ግን፤ የሚገባኝን ያህል ለክርስቶስ መሥራት እንዳልቻልኩ ይገባኝ ነበር። እርሱ ሕይወቴን አድኖአል፤ እኔ ግን፤ ሳደርግ የምችለው በጣም ትንሹ ነገር ጊዜዬን መስጠት ነበር።

የአራት ዓመቱን ክርስ በሁለት ዓመት ተኩል አጠናቀቅሁና፤ ስተጨማሪ ከፍተኛ ትምህርት ዊልመር ኬንታኪ በሚገኘው አስበሪ ሴሚናሪ ገባሁ። በአካባቢዬ በነበሩ አራት የሜቶዲስቶች ቤተ ክርስቲያን ኅብረት በኩል እግዚአብሔር ለትምህርት ቤትና ለሌላም ለሚያስፈልገኝ ነገር ሁሉ ውጪዬን ይሸፍናልኝ ነበር። እኔም ደግሞ በተማሪ ፖስተርነት አገልግላቸው ነበር። በየሳምንቱ እነዚህን ቤተ ክርስቲያኖች ለማገልገል ለሄድም ስመጣም ሁለት መቶ ማይሎች መጓዝ ነበረብኝ። ለዚህ አገልግሎቴ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን በየሳምንቱ አምስት ዶላር ይከፍለኛል፤ በየሳምንቱ መጨረሻም እንደሚገባ ይመግብኛል።

አብዛኛውን ጊዜዬን ለጥናት በማዋል፤ የሦስት ዓመቱን ትምህርት በሁለት ዓመት አጠናቀቅሁ። በመጨረሻም፤ ያለብኩት ግብ ላይ ይረሰኩ። አገልጋይ ሆንኩ፤ ማረፍ የሚባል ነገር እስኪጠፋኝ ድረስ ስረጅም ሰዓት በጣም እሠራ ነበር። መሆን ያለበትም ይኸው ነው፤ እግዚአብሔር የጠራኝ ይህንን እንዳደርግ ነው። የሙሉ ጊዜ አገልጋይ እንድሆን ከሌይ፤ አንዲያና ባለው ሜቶዲስት ቤተ ክርስቲያን ተመደብኩ። በታላቅ ፍቅርና ትንሣት የጌታን ሥራ መሥራት ጀመርኩ። ቀስ በቀስ በአካባቢው የነበሩ ሦስት ሜቶዲስት ቤተ ክርስቲያኖች ዕድገት ማሳየት ጀመሩ። ሰዎች ለእግዚአብሔር ሥራ የሚሰጡት ገንዘብ መጠንና የቤተ ክርስቲያኑን መንፈሳዊ ፕሮግራም የሚካፈሉ ሰዎች ቁጥር እያደገ በሄደ ቁጥር የእኔም ደመወዝ እንደዚያው ማደግ ጀመረ።

ብዙ ወጣቶች ክርስቶስን ይቀበሉ ነበር፤ ገና ወጣት አገልጋይ እንደ መሆኔ መጠን፤ አንዳንድ በሕተቶችን ብረጽምም፤ የማገልግላቸው ለሦች ይቀበሉኝና ይወዱኝ ነበር።

ይህ ሁሉ ሆኖ ግን፣ ውስጤ ዕረፍት አልነበረውም። ባዶነት ቀጭነት፣ እንዲያውም መሰላቸው ይሰማኝ ነበር። ለወታደሮች መንፈሳዊ ምክርን በመስጠት የማገልገል ሐሳቤ በየጊዜው ይበልጥ እየጨመረ ይሄድ ጀመር። የወታደሮችን ጸባይ፣ አስተሳሰብና የሚገጥሟቸው ፈተናዎች ምን እንደ ሆኑ አሳምሬ አውቃለሁ። ታዲያ፣ እግዚአብሔር መለዩ ሰባሾችን እንዳገለግል ፈልጎ ይሆን? “ጌታ ሆይ፣ ፈቃድህ ከለመሄድ ዝግጁ ነኝ፤ ፈቃድህ ካልሆነም እዚሁ ባገለግልህ ዝግጁ ነኝ፤ በማለት አዘውትራ እጽልይ ነበር።

በመጨረሻ ግን፣ በወታደር ቤት ውስጥ የማገልገል ፍላጎቴ ይበራ እያደገና እየበረታ መጣ። በ1953 ይህንኑ ፍላጎቴን አመለከት ተቀባይነት አገኘሁ። የፕሬዚዳንቱን ምሕረት ባላገኝ ኖሮ ይህን ዕድል ማግኘት አልቻልኩም ነበር። እግዚአብሔር ግን የወደ ፊቱን ስለሚያወጣ በዚህ የተለየ መንገድ ባረክኝ።

ለወታደሮች መንፈሳዊ ምክር ለመስጠት የሚያስችለኝን የሦስት ዓትምህርት ከተማርኩ በኋላ ፎርት ካምፕቤል ኪንታኪ ወደሚገኝ የአየር ወለዶች ካምፕ ተላክኩ።

አውሮፕላን ላይ በወጣሁ በመጀመሪያ ቀን፣ ያንን በባም የምወደው ድምፅ እንደ ገና መስማት ቻልኩ - ተዘጋጅ፣ ቀጥ ብለህ ቁፃ ትጥቅህን አዘጋጅ፣ በሩጋ ቁም፣ አሁን ዝለል!»

ፓራሹቱ - ሲከፈት ነፋሱና ንዝረቱ ይሰማኛል። ዛሬም ቢሆን በጣ ከባድ ነገር እንደ መታኝ ይሰማኛል። አሁን ወደ ትክክለኛ ሰፍራ ተመልሻለሁ።

3

ፍለጋው

ለወታደሮች የመንፈሳዊ ምክር አገልግሎት መስጠት በባም ደስ የሚያሰኝና የሚያነቃቃ ሥራ ነው። ይህ ዐይነቱ ሕይወት ለብዙ ጊዜ ሰናፍቀው የኖርኩት ነበር። በየጊዜው በታ ሁሉ ከወታደሮች ጋር እሄዳለሁ። በአውሮፕላን ሲበሩ፣ በካምፕ ውስጥ መደበኛ ሥራቸውን ሲሠሩ፣ ተራራ ሲወጡ፣ ቁልቁልት ሲወርዱ፣ በጤናም ሆነ በሕመም አልለዩቸውም ነበር። ሌላው ቀርቶ፣ የሚደርሰባቸውን ችግር እንኳ ሳይቀር አብራላቸው እነፈል ነበር። በምግብ አዳራሽ፣ በመዝናኛ ሰፍራ፣ በሚዳው ሁሉ ላገኛቸውና እግዚአብሔር በሕይወታቸው መሥራት ስለሚችለው ነገር እንድንገራቸው ሰፊ ዕድል ነበረኝ።

ከወታደሮቹ ጋር በመሆን የሚደርሰብኝን ችግር ሁሉ በደስታ ነበር የምቀበለው። ወታደራዊ ልምምድ ለማድረግ ወደ ፓናማ በሄድን ጊዜ፣ የዱር ፍሬዎች የተመገብንበት ጊዜ እንደ ነበር አስታውሳለሁ። በዚያ ጥቅጥቅ ያለ ደን ውስጥ አንዳንዶቹ አደጋ ይደርሰባቸው ነበር፤ አንዳንዶቹን በቃሬባ መሸከሙ የገደ ነበር። የጌታ ፈቃድ እስከ ሆነ ድረስ፣ በዚህ ሁሉ ማለፉ እንዴት ደስ ይላል!

ፎርት ካምፕቤል እያለሁ አውሮፕላን የማብረር ዕድል ነበረኝ፤ ይህ ሁሉም ለመኘው የነበረ ነው። ከጓደኛዬ ጋር እንዲት በባም ያረጃችና የወላለቀች አውሮፕላን ዝቦሁ። አውሮፕላኗ የፊዲዮ መገናኛ ስላልነበራት በዐይናችን በምናየው ወይም በግምት ነበር የምናበራት። እንደ ጊዜ እያበረርሁ እያለሁ አትጣጫ ጠፋኝ፤ የት እንዳለሁ ፣ ወዴት እንደምሄድ ማወቅ ተላነኝ። በድንገት ሁለት የጦር አውሮፕላኖች አጀቡኝና መሬት እንድወርድ በምልክት ነገሩኝ፤ መሬት ማርጂ የነበርኩበትን አገር ሳየው በፎርት ኖክስ ኪንታኪ ላይ እያበረርን እንደ ነበር ተረዳሁ። እንደ በባም የተናደደ የደንንነት ፖሊስ አውሮፕላኗ በጥይት ተበላሰታ አብራ ባለመውደሚያ ዕድለኛ መሆኔን ነገረኝ።

የአውሮፕላኗ መጨረሻ (ማክተሚያ) የሆነው፣ ጓደኛዬ ከአውሮፕላንዋ ከአንድ እርሻ ዞታ ላይ ከወደቀ በኋላ ነበር። በኖርዝ

ካሮካይና ፎርት ብራን ተመድቤ በመሥራት ላይ እያለሁ፤ ከ82ኛው እየሮ ወሰድ ዲቪዚዮን ጋር ወደ ዶሚኒካን ሪፐብሊክ ሄጄ ነበር። ይህ ተልዕኮ ቀላል ዘግታ ማስከበር ተልዕኮ ቢሆንም፤ ለላላ ዘጠኝ ፓራት-ፋፒየች ጠፍተውብን ነበር።

ወደ ፎርት ብራን ከተመለስን በኋላ የፓራቶች ልምምዴን ቀጥሎ በባላም የምንጓልትን ወታደራዊ ሽልማት ማስተር ፓራቶችን አጥኝኤ።

እንዲሁ ላይ ላዩን ሲታይ ነገሮች ሁሉ ደገና ይመስሉ ነበር። ሕይወቴ የተሟላና በእዳዳሽ ልምምዶች የታጀበ ነበር። በዚህ ላይ ደግሞ፤ የእግዚአብሔርን ሥራ እየሠራሁ ነበር። ምናልባትም አንዱ ችግር ይኸው ሳይሆን አልቀረም። ምንም እንኳን መቀበል ባልፈለግም ስለ እግዚአብሔር ፍቅር ለሰዎቹ ለመናገር በማድረግ ሙከራ ብዙም ነጻነት አይሰጣኝም ነበር። የእኔ ሥራ ሰዎችን መለወጥ ነበር፤ ይህን ለማድረግ ብዙ ጥረት ማድረግ ነበረብኝ።

ሁሌም የምናፍቀውን የፍጽምና ኑሮ መኖር እንዳልቻልኩ ይታወቀኛል። ይሁን እንጂ፤ ይህ ዐይነቱ ሕይወት ልደርስበት የማልችሰው ከእኔ እጅግ የራቀ መሆኑን ነበር የምረዳው።

ልጅ እያለሁ እናቴና ሴት አያቴ ስለ ንጽሕናና ቅድስና አኗኗር አስፈላጊነት ሲነጋገሩ እሰማ ነበር። በቅድስና ትምህርት እክራሪነቱ የሚታወቀው የሚቶዲስት ቤተ ክርስቲያን እባላት እንደ መሆናቸው መጠን፤ መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያኑ ሕይወት ውስጥ ስለሚሠራው ሥራ ነበር።

ምንም ይሁን ምን፤ ያ ሕይወት እንደሌለኝ እርግጠኛ ነኝ። ስለ ጥልቅ የጸሎት ሕይወት የተጻፉ መጻሕፍትን በብዛት አነበብኩ። ስለ እግዚአብሔር ንይል የሚሰበክበት የተለያዩ ስብሰባዎችን ተካፈልኩ።

ይሁን እንጂ፤ ያንን ንይል ይህን ያህል በሕይወቴ አላየኩም፤ አስካገኘው ድረስ ግን ነፍሴ ዕረፍት አይኖራትም። በየቦታው የተሰያዩ ችግር ያለባቸው ሰዎች ያጋጥሙኛል፤ እግዚአብሔር እንዲጠቀምብኝና ለችግሮቻቸው መፍትሔ አንዲያገኝ ማፍቀቴ ነበር። እንዴት ልረዳቸው እንደምችል ግን ግራ ይገባኝ ነበር።

በዚህ ሁኔታ እያለሁ አንድ ጓደኛዬ በምሥራቃውያን የተጻፈ አንድ መጽሐፍ ሰጠኝ፤ መጽሐፉ የሰዎች አእምሮ እንዲከፈትና የእግዚአብሔርን ንይል መቀበል የሚችልበትን ዘዴ እመክራለሁ ባይ ነው። መጽሐፉ በሚመክረው መሠረት አግሮቹን አመሳቅዬ ምንጣፍ

ላይ በመቀመጥ ጽሞና ማድረግ ጀመርኩ፤ ስለ ነፍሳዊ ልምምድ (Psychic Phenomena)፤ ስለ አፍዝ እደንገዝ (Hypnotism) ስለ መንፈስ ጠሪነት (Spiritism) የማገኘውን ሁሉ ማንበብ ጀመርኩ።

ይህን ሁሉ የማድረግው የእግዚአብሔርን ንይል በሕይወቴ በሙላት እንድለማመድና በዚያም ንይል ችግር ውስጥ ያሉትን ሰዎች መርዳት የምችልበትን ዘዴ የማገኝ እየመስለኝ ነበር።

በዚህ ወቅት ወደ ኮሪያ ሄጄ እያለ፤ በደረሰብኝ አደጋ መንጽፌ ተሰብሮ የቀኝ ዐይኔ ከፉኝ ተጉዳ። የማየት ንይሉ ስልሳ ከመቶ ያህል ተንሶ ነበር። የዐይኔን ብሊን የሚሸፍነው ከፍል ከፉኝ ቆስሎአል። ከእንግዲህ ወዲህ፤ የማየት ዕድል እንደሌለው ነበር ይከተሮቹ የነገሩኝ።

ታዲያ፤ የእግዚአብሔር ንይል የት ነው ያሰው? ክርስቶስ በዚህ ምድር ባገለገለ ጊዜ የሰዎችን ሕመም ፈውሶአል፤ ዕውራንን አብርቶአል። ተከታዮቹ እርሱ ካደረገው የሚበልጥ ነገር እንደሚያደርጉም ተናገረ ነበር።

አፕራሲዮን ለመደረግ ሁለት ጊዜ ወደ ዋና ከተማው ሲውል ተመላልኼአለሁ። ከደከተሮቹ የሰማሁት ደስ የሚል አልነበረም። ብዙ ጸላይኩ። ለሰዎች ዘላለማዊ ሕይወትን የሚሰጥ፤ ሁሉን ቻይ ፈጣሪ፤ በየጦር ግንባሩ ሞትን ለሚጋፈጡ ወታደሮች ስለ ታላቅነቱ የምመስክርለት አምላክ፤ ሰዎችን የመፈወስ ንይል አይኖረውም ብሎ ማሰብን ልዜ በጭራሽ ሲቀበለው አልፈለገም። ታዲያ፤ ቁልፉ የታል? የእግዚአብሔር ንይል በሰዎች ውስጥ አልፎ፤ ሌሎችን መዳሰስ የሚችለው እንዴት ነው? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ማግኘት ነበረብኝ።

የዐይን ዶክተሩ ጋር ለመቅረብ ለሦስተኛ ጊዜ ወደ ሴውል ከተማ በመብረር ላይ እያለሁ፤ በውስጤ አንድ ለየት ያለ ሰሚት ተሰማኝ። በጆሮ የሚሰማ ዐይነት ባይሆንም፤ እንዲህ ነው ብዬ ልገልጸው የማልችለው ድምፅ፤ «ዐይንህ ይፈጠሳል» አለኝ።

የእግዚአብሔር ድምፅ እንደ ሆነ በፍጹም አልተጠራጠርኩም። ከዚህ ቀደም በዚያ እሑድ ምሽት በፔንሲልቫንያ ጥርት ባለ ሁኔታ አንድ ተናገረኝ ሁሉ አሁንም በዚያው መልክ ተናገረኛል።

ዶክተሩ ዐይኔን ከመረመረ በኋላ በመገረም ራሱን እየነቀነቀ፤ "አዘናከሁ፤ ቁስ ሚርሊን፤ ምንም ልናደርግልዎት አንችልም" አለኝ። አንድ በፊቱ ተሰፋ ከመቁረጥ ይልቅ ልዜ በደስታ ተጥላ።

እግዚአብሔር ተናግሮኛል፤ የተናገረውንም እንደሚፈጽም በሙሉ ልቤ እምኔታለሁ።

ጥቂት ወሮች ካሰፉ በኋላ፤ ወደ ዶክተሩ ሄጄ ዐይኔን እንዳስመረምር ልቤ በድንገት ተነሣ። ምርመራውን ካደረገ በኋላ፤ ከበፊቱ በበለጠ ሁኔታ እየተደነቀ፤ «እንዴት እንደ ሆነ መናገር ባልችልም፤ ዐይንዎ ሙሉ በሙሉ ጤነኛ ነው» አለ።

ያንን ያደረገው እግዚአብሔር ራሱ ነበር! ለደስታዬ ወሰን አልነበረውም። የዚህን ታላቅ አምላክ ንግድ በሕይወቴ ለመለማመድና ይህን በተመለከተ ጥናት የማድረግ ፍላጎቴ ከምን ጊዜውም ይልቅ በረታ።

በ1963 ወደ አሜሪካ ተመልሼ ለስድስት ወራት ያህል ስለ የምክር እገልግሎት ተጨማሪ ነገር ለመማር ትምህርት ቤት ገባሁና፤ በ1964 ደግሞ ፎርት ብራን ሆርዝ ካራባይና ተመደብኩ።

በሙሴ ያለውን መንፈስ እንዴት መፍታት እንደሚቻል ከበፊቱ በበለጠ ሁኔታ መጻሕፍትን ማንበብና መመርመራን ተጠልኩ። መንፈሳዊ ጥማቴን ያረካሁ መስሎኝ በአርተር ፎርድ የሚመራው የተሳሳተ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ውስጥ ተሳትፎ ማድረግ ጀመርኩ። ሌሎች ብዙ አገልጋዮችም በዚህ ሰው እንቅስቃሴ እንደ ተማረኩና እንደ ተሳቡ ስምጅክለሁ። እኔ ራሴም ብዙን፤ ምንም ዐይነት ሳይንሳዊ ገለጻ ሊሰጣቸው የማይቻል ታላላቅ የመንፈስ አሠራር በዚህ ሰው አማካይነት ሲፈጸሙ ተመልክቼአለሁ። ይህም ይበልጥ እንድደነቅ አደረገኝ።

ግን ስለዚህ ጉዳይ መጽሐፍ ቅዱስ ምን ይላል? በመሠረቱ፤ በዚህ ሰው አማካይነት የሚደረጉ ተለምዶት ከእግዚአብሔር አልነበሩም። እኔም አንድ ዐይነት ማስጠንቀቂያ ይሰማኝ ነበር። የመናፍስት ሕልውና እውነት ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር መንፈስ ሌላ ሌሎች መናፍስት መኖራቸውን ይናገራል፤ በሰማያዊ ስፍራ ስላሉ ርኩሳን መናፍስት ሰራዊት ያመሰክታል (ኢፌሶን 6)። እነዚህ መናፍስት የሰይጣን ኃይላትና ጠላቶቻችን መሆናቸውን፤ በቁጥጥራቸው ሥር እንዳንወድቅ የመናፍስቱን ማንነት መመርመር እንዳለብን፤ መጽሐፍ ቅዱስ ያስጠነቅቃል። ሰይጣን ጥበበኛና አስመሳይ ስለ ሆነ፤ እንደ እግዚአብሔር መንፈስ ሥራዎችን አስመስሎ ይሠራል።

በወቅቱ ግን ይህ ሁሉ ግልጽ አልሆነልኝም ነበር። በመንፈሳዊ ነገር እያደግሁና ወደፊት እየገለገለሁ እንደ ሆነ ነበር የሚሰማኝ።

መናፍስቱና የእንቅስቃሴው ተሳታፊዎች፤ ስለ ክርስቶስ ቀና አመለካከት ነበራቸው። አርተር ፎርድ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑንና ብዙ ተለምዶትን ያደረገ መንፈሳዊ መሪ መሆኑን በእርግጥ ይቀበሉ ነበር።

እነዚህ ሰዎች እንደሚያስተምሩት እኛ ሁላችንም የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን ግባችን በማንኛውም ነገር እንደ ክርስቶስ መሆን ነው ይላሉ።

ስለዚህ ጉዳይ ከሚያውቁ ሰዎች ጋር ለመነጋገር ብዙ ኪሎ ሜትሮች ተጓዝኩ። ስለ ሒፕፕቲዝም (አፍዝ አደንግዝ) የተጻፉ መጻሕፍትንም በብዛት አነበብኩ፤ ከዶክተሮች ጋር ተነጋገርኩ፤ ሌላው ቀርቶ፤ በዚህ ርዕሰ ጉዳይ የተጻፉ ጽሑፎች ካሉዋቸው እንዲልኩልኝ ለኮንግረንስ ቤተ መጻሕፍት ደብዳቤ ጻፍኩ። ይህን ሁሉ አደርግ የነበረው በማገኘው መንፈሳዊ ንግድ ሌሎችን ለመርዳት ነበር።

ይህ መንገድ በጣም እደገኛ መሆኑን የተረዳሁት ከጊዜ በኋላ ነበር። ምንም እንኳ በወቅቱ ባይታየኝም ክርስቶስን እኔ ወዳለሁበት ሰበአዊ ደረጃ አውርጄው ነበር። በማደርገው ጥረት እርሱን ወደ መምሰል ደረጃ መድረስ እንደምችል ዐስቤ ነበር።

በሌላ በኩል ደግሞ የጠላትን ንግድ በጣም አቅልዬው ነበር። በወቅቱ ግልጽ ባይሆንልኝም፤ ሒፕፕቲዝም (አፍዝ አደንግዝ) የሰዎችን አእምሮ ለስይጣን ክፍት የሚያደርግና በመጨረሻም እደገኛ መንፈሳዊ ጉዳትን የሚያስከትል ነገር ነው።

ሰይጣንን በትክክለኛ ገጽታው እንዳላወቅሁት ግልጽ የሆነልኝ ከጊዜ በኋላ ነበር። ሰይጣን ጭራና ቀንድ ያሰውና የምናብ ዓለም ብቻ የሚገኝ ክፉ ገጸ ባሕርይ ይመስለኝ ነበር። እንደ እኔ ያሰውን፤ ስዚያውም በሃያኛው ክፍለ ዘመን ላለ ሥልጡን ሰው የሚያሰጋ ይሆናል ብዬ እላለብኩም ነበር።

አንድ ጊዜ ሲኢሲቲዊስ የተባለ ክርስቲያን ጸሐፊ፤ «የሰይጣን ዐይነተኛና ዋነኛ ዘዴው፤ እርሱ ጨርሶ እንደሌለ ሰዎች እንዲያምኑ ማድረግ ነው» በማለት ጽፎ ነበር።

ምንም እንኳ በወቅቱ ባላስተውሰውም፤ እምነቴ ክፉኛ ተጉድቶ ነበር። ይህ ሰውጥ የመጣው ቀስ በቀስ በጣም በረቀቀ ሁኔታ ነበር። ምናልባትም፤ የኢየሱስ ክርስቶስን የመስቀል ሳይ ሞትና ለጎጢእት ስርዮት ደሙን ማፍሰስን በንግግ እንደ ተራ ተለምዶ ሠሪ መምህር ብቻ አድርጌ መመልከት በጀመርኩ ጊዜ ሊሆን ይችላል።

ስይጣን፤ ስክርስቶስ ለራሱ እንኳ ቅዱሳት መጻሕፍትን እየጠቀነ ነበር የተናገረው። ዛሬም ቢሆን ከቅዱሳት መጻሕፍት መጥቀስ አያስቸግረውም። ቅዱሳት መጻሕፍትን እየጠቀሰን መናገራችንን አያስፈራውም። የእርሱ ዋናው ጥረት፤ ዐይኖቻችንን ከመስተሱ ላይ እንድናነግጥ፤ ለጎጠኦች ስርየት የፈሰሰውን ደሙንና እኛንም ለማጽደብ ከሞት መነጋቱን ማስከድ ነው።

ጳውሎስ በቄላስይስ መልእክቱ 1:27 ስለ ክርስቲያን ሕይወት ምስጢር ይናገራል። ምስጢሩም ክርስቶስ በውስጣችን መሆኑ ነው ማንኛውንም ዐይነት ጥረት ብናደርግም እርሱን መምሰል አንችልም እርሱ በውስጣችን ቢሆን ግን እርሱን እንድንመስል ከውስጥ ይለውናል። ሌሎች እኛን ተመልክተው ክርስቶስን የመምሰል ሕይወት እንዳሉን ይነገሩን ይሆናል፤ ይህ የሆነው ግን፤ ከሌሎች የተሻለ ወይም መንፈሳውያን ወይም ንጹሐን ስለሆንን አይደለም፤ እርሱ በውስጣችን ከመኖሩ የተነሣ ነው። ምስጢሩ ይኸው ነው።

በአሁኑ ጊዜ በመንፈሳዊ እንቅስቃሴ ስም ብዙ ሰሐተት እየተፈጸመ ነው። ሰዎች በራሳቸው ጥረት ክርስቶስን ወደ መምሰል ደረጃ መድረሱ ይሞክራሉ፤ መንፈሳዊ ጎይልን የሚፈልጉት ሌላውን ለማግለገል ሳይሆኑ ለራሳቸው ጥቅም ነው። ስለይጣን ውድቀት ትልቁ ምክንያት እንደ እግዚአብሔር ስመሆን የነበረው ከንቱ ምኞት ነበር።

ያስ ክርስቶስ አዳኝነትና ያስ መስተሱ፤ የድነት ዕቅድ ወይም ንጢአት ስርየት የሚያገኝበት መንገድ ሊኖር አይችልም። እንዲያውም ወንጌል ወይም የምሥራቹ ቃል የሚባል ነገር አይኖርም።

አደገኛ ወጥመድ ውስጥ ወድቄ ነበር። እኔ እስከማውቀው ድረስ ዐላማዬ ንጹሕ ነበር፤ ዋናው ፍላጎቴ ሰዎች ከችግሮቻቸው፤ ከእካላዊና አእምሮአዊ ደቂቃቸው የሚላቀቁበትን ጎይል ለማግኘት ነበር።

ሳሳውቀው ከገባቤበት ሰሐተት እንድትወጣ እግዚአብሔር በጸጋው ዐይኖቼን አበራረጠኝ።

4

መሞላት

ፎርት ብራግ በነበርኩ ጊዜ ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ጥቂት ሰዎች ብቻ ወደሚካፈሉበት ወደ አንድ ሳምንታዊ የጸሎት ስብሰባ እሄድ ነበር። አንድ ምሽት የጸሎት ስብሰባችን እባል የሆነች ሩት የተባለች ሴት በጸሎት ላይ በነበርንበት ወቅት ለማንኛችንም ግልጽ በሆነ ሁኔታ በመንፈስ ተነክታ ነበር። ይህችን ሴት በተሰየዋ የጸሎት ስብሰባዎች አይቻሉም፤ ይህን የመሰለ ደስተኛ ሕይወት እንዴት ሊኖራት እንደ ቻለም ልጠይቃት ዐስብ ነበር። እኔም ሆነኩ ሌሎች ደስተኞች ብንሆንም፤ የእርሷን ዐይነት የሚያቋርጥ ደስታ ግን አልነበረንም።

በዚያ ምሽት፤ የሚያቋርጥ ደስተኛ ሕይወቴ ምስጢር ምን እንደ ሆነ ስጠይቃት፤ «ሁል ጊዜ በልሳን እጸልያለሁ፤ የመባረኬ ምክንያትም ይኸው ነው» በማለት ነገሩን ግልጽ አደረገችልኝ።

የተናገረችውን ለማግራት፤ «ሁል ጊዜ ምን እድርጋለሁ ነው ያልሸው?» በማለት ጠየቅኳት።

«በልሳን እጸልያለሁ» እለች ሩት ፈገግ ብላ። ገራና ቀኙን ተመልክቼ ማንም ባጠገባችን አስመናሩን ካረጋገጥኩ በኋላ፤ ድምጹን የሸኩሽኩታ ያህል ዝቅ እድርጌ፤ «በሐሰተኛ ትምህርት ቡድናችንን ልትበክይው ነው! ለመሆኑ ምን ሆነሻል?» አልኳት።

ሩት ከልብዋ ሳቀች። አያይዛም፤ «በመንፈስ ቅዱስ ከተጠመቅሁ ጀምሮ በልሳን እጸልያለሁ» አሳች።

«ምንድን ነው የምታወራው?» ስለዚህ ጉዳይ በፍጹም ስምጄ አሳውቅም።

ያገኘችው ልምምድ ያው ደቀመዛሙርቱ በበዓል ሃምሳ ቀን የተሰማመዱት እንጂ፤ አዲስ ወይም እንግዳ ነገር አንዳይደለ ሩት በትዕግሥት አስረዳችኝ፤ «እነርሱ የተተበሉትን እኔም ተቀብያለሁ» እለች ፈገግታ በጉልህ ፈቱ ላይ እየተነበበ።

«እኔ ግን ባገኛለሁት ነፃ ብዬ ነበር የምገምተው» አልኳት።

«እዎን፤ አሁንም ቢሆን የባገኛለሁት ቤተ ክርስቲያን አባል ነኝ፤ ሆኖም ምንም ገደብ ሳያገደው የእግዚአብሔር መንፈስ በእብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እየተንቀሳቀሰ ነው»።

በአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ሰሜታዊነት እንደ ወረርሽኝ እየተሰፋፋ እንደ ሆነና አንዳንድ ሰዎች ከሚገባ በላይ በሰሜታቸው በመነዳታቸው በክርስቶስ የነበራቸው አምነት እንደ ተናጋ ጭምጭምታ ለምቼ አለሁ። በልሳን እንናገራለን፤ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ዛሬም በዘመናችን ይወራል በማለት ለሰሜያስተምሩ ጳጳሳዊዎች ብዙ ሲወራ ለምቼ አለሁ። ይህ ደግሞ ከሥርዐት የወጣ እንደ ሆነ ነበር የማስበው። ያም ሆነ ይህ፤ ሩት አንድ ዐይነት ርዳታ እንደሚያሰፈልጋት እርግጠኛ ነበርኩ።

በእጄ ከንዲን ያዘ አደራገሁና፤ «ሩት በጣም ተጠንቀቁ፤ በእሳት እየተጫወትሽ ነው። አጸልይልሻለሁ ፤ በመንፈሳዊ ነገር እንድረዳሽ ከፈለግሽ በየትኛውም ጊዜ ልታናገረኝ ትችላለሽ» አልኳት፤ በበሕተት ትምህርት እንዳትወሰድ ያለኝን ፍጹም ተቆርቋሪነት እያሳየኋት።

«ይህን ያህል ለመንፈሳዊ ደኅንነቴ በማሰብ በጣም ነው የማመሰግንህ ሚርሊን፤ ግን አንተንም ሆነ እኔን ሰታት ላይ የሚጥል ምንም ነገር እንደሌለ በእርግጠኝነት ልነግርህ እወዳለሁ» አለችኝና በዚህ ተለያየን።

ከተቂት ቀኖች በኋላ ግን ስልክ ደወለችና፤ «አንድ የክርስቲያኖች ቡድን ለመንፈሳዊ ፕሮግራም ከከተማ ወጣ ለማለት ያሳዘነች አንተም አብረሽን ብትሆን በጣም ደስ ይለናል» አለችኝ። ከእንዲህ ዐይነቱ ቡድን መራቅ አንዳለብኝ ነበር የማስበው። ስሜቷን መጥዳት ለላልፈለግሁ ግን፤ «ደኅና የሚቻለኝ ከሆነ አብራክቼሁ ብሆን ደስ ይለኛል» በማለት መለሰኩላት። እንዲህ ያልኩት ግን አልቻልኩም እንጂ ብቸል ጥሮ . . . በሚል ድምፅት ነበር።

በሚቀጥለው ሳምንት ሌሎች ሰዎችም ደወሉልኝ። አንድ ሰው የጉልፍ መጫወቻ ዕቃዎቹን እንዳልረሰ አስታወሰኝ። እንዲት ሴት ወደ መንፈሳዊ ፕሮግራሙ የምመጣ ከሆነ፤ ማንኛውም ወጪዬ እንደሚሸፈንልኝ ነገረችኝ። አንድ ሰው ደግሞ ደወለኝ ሌላ አገልጋይ ንደኞቹን ይገዢ የምመጣ ከሆነ ሙሉ ወጪው እንደሚሸፈን ነገረኝ። ነገሩ በዛብኝ። ታዲያ፤ ሰዎች ለመንፈሳዊ ጥቅሜ ይህን ያህል ሲያስቡ፤ እምቢ በማለት ለምን አሳዝናቸዋለሁ? ስለዚህም፤ «በጣም አመሰግናለሁ ፤ ለመምጣት ፈቃደኛ ነኝ» አልኳቸው።

በፕሪስቢቴሪያን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆነ ንደኛዬን፤ አብሮኝ እንዲሄድ ጋበዝኩት። ላለመቀበል ትንሽ አቅማማ።

«የእኔም ሆነ የአንተ ሙሉ ወጪያችን ይሸፈንልናል፤ በዚህ ላይ ደግሞ የምናርፈው መዝናናት በምንችልበት ሆቴል ነው!»

በመጨረሻ «እገዢ አብራህ እሄዳለሁ» አለ። ገዢ ላይ እያለን ንደኞቹ፤ «ሚርሊን ፤ ለመሆኑ ወደዚያ ቦታ የምንሄደው ለምንድነው?» አለ።

«እኔ እንጂ፤ ለማንኛውም ምንም የምናወጣው ወጪ የለም፤ ወጪውን ሁሉ የሚሸፍኑት ጋባዦቹ ናቸው፤ ሁኔታውን አይተን መመለስ ምን ይጎዳናል?» አልኩት።

ሆቴሉ አዳራሽ ውስጥ ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ነበር፤ ሰዎቹን ከዚህ በፊት አግኝተናቸው ባናውቅም፤ የብዙ ጊዜ ዕውቂያ ያለን ያህል ነበር ሞት ያለ ከቀባበል አደረጉልን። ከምን ዐይነት እንግዳ ሰዎች ጋር ነው አብረን ያለነው ስለ በል በል ተገረምኩ።

የአምልኮ ሥርዐታቸው ከዚህ በፊት ከማውቀው የተለየ ነበር። ሰዎች ያጨዘቡባሉ፤ ሲዘምሩ በዙሪያቸው ሰላለው ሰው ደንታ ያላቸው አይመስሉም፤ አንዳንዶቹ ጭራሽ እጃቸውን ወደ ሰማይ ዘርግተው ነበር የሚዘምሩት፤ በዚህ ላይ ደግሞ በጣም ደስተኞች ይመስላሉ።

እኔና ንደኞቼ ለሁኔታው እንደ ባይተዋር ነበርን፤ ያለ ቦታችን የተገኘን ያህል ነበር የተሰማን። ሆኖም፤ እንዳች ነገር የምንማርበት ልዩ የደሰታ መንፈስ በሰፍራው መኖሩን እኔም ሆኑ አርሱ ተሰማምተናል።

በጣም ጨዋነትና እርጋታ የሚታይባቸው ወይዘሮ ወደ እኛ እየመጡ፤ «ምንም የሆነ ነገር የለም?» በማለት ይጠይቁን ነበር።

«አልገባንም፤ ምን ማለትም እንደ ሆነ አልገባንም» በማለት መለስንላቸው።

ሴትየዋ ግን እየደጋገሙ፤ «ምን ማለቴ እንደ ሆነ ታያላችሁ» ብቻ ነበር የሚሉት።

ሩትና ግብዣውን ያደረጉልን ጥቂት ሰዎች እንዲት የተለየ መንፈሳዊ ንይል አላት ከሚሏት ሴት ጋር በግል እንድንነጋገር እጥብቀው ጠየቁን።

ሴትየዋን እንድናናግር ወደ አለቸበት ክፍል ይዘውን ሄዱ፤ ገና ሳያት አልወደድኳትም ነበር፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ አጠቃቀሰዋ በእንደ ዐይነት አመለካከት ልታሳምንኝ እየሞከረኝ እንደ ሆነ እንዳሰብ አደረገኝ። ማንም በዚህ የፈራጅነት በሚመስል ዐይነት መንፈስ፤ ቅዱሳት መጽሐፍትን እንዲጠትሱብኝ አልፈልገም። ያም ሆኖ፤ ከሴትየዋ ጋር መነጋገር እንዳለብን ነበር ወዳጆቻችን አጥብቀው የሚጠይቁን፤ ወጪያችንን የከፈሉት እነርሱ እስከ ሆነ ድረስ ውለታ ላለማጥፋት ሰንል ብቻ የሚሉንን ለማድረግ ተስማማን።

እግዚአብሔር በእርሰዋና በሌሎችም በምታውቃቸው ሰዎች ሕይወት ምን ዐይነት አስደናቂ ሥራ እየሠራ እንደሆነ ለትንግረን በትዕግሥት ተቀምጦን አደመጥናት። «ሰለመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» ምንነት ከመጽሐፍ ቅዱስ የተለያየ ገለጻ አደረገችልን። በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ለነበሩ ክርስቲያኖች ይህ የዕለት ተዕለት ልምምድ እንደ ነበረም ከተለያዩ ጥቅሶች እያገናዘበች አሰረዳችን።

«መንፈስ ቅዱስ ዛሬም በተለያዩ ሰዎች ሕይወት ያንኑ ሥራ ይወራራ አለች። «በበዓል ሃምሳ ቀን ለደቀ መዛሙርቱ እንዳደረገው ሁሉ፤ በእር የሚያምኑትን ዛሬም ቤሆን ኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ቅዱስ ያ ምቃቸዋል።»

ይህን ስሰማ አንድ ዐይነት ጉጉት አደረገች። እኔም በመንፈስ ቅዱስ አ መቅ ይሆን? በሐዋርያቱ ዘመን እንደ ሆነው ሁሉ የእሳት ልሳዊን እመለከት ይሆን? እንደሚነገሩት ዐውሎ ነፋስ የሆነውን ድምፅ እሰማ ይሆ በማይታወቅ ልሳንስ እናገር ይሆን?

ንግግሯን ከጨረሰች በኋላ እኛን እያየች ተረጋግታ ተቀመጠች።

«የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን እንድትቀበሉ ልጽልይላችሁ እፈልጋለሁ እናንተስ ፈቃደኞች ናችሁ?» አለች ለሰስ ባስ ድምፅ።

ምንም ሳላመነታ፤ «አዎን» አልካት።

እጆቿን በራሴ ላይ አድርጋ በዝግታ መጽለይ ጀመረች። መንፈስ ቅዱ በነሳድጓድ መልክ ወርዶ እንዲያርፍብኝ መበቅሁ ፣ ግን ምንም አዲስ ነፃ አልሆነም፤ ምንም የተለየ ነገር አልተሰማኝም።

ከእኔ ከሌሎችና እጄን ዲክ ራስ ላይ አደረገች። ጸሎቴን ስታበቃ ዲክ አየሁት፤ እርሱም አየኝ። እርሱም ቢሆን፤ ምንም ነገር እንዳልተሰማኝ መናገር ይቻላል። ይህ ነገር ሐሰት መሆኑን አለበት በማለት ዐሰብኩ።

ሴትዬዋ ሁለታችንንም በፈገገታ እየችንና፤ «ምንም የሆነ ነገር የለም?» አለችን።

«አዎን፤ ምንም የሆነ ነገር የለም» አልን።

«እሁን እንደ ገና አጽልይላችኋለሁ፤ የምጽልይላችሁ ልትረዱት በማትችሉ ቋንቋ ነው። ስጽልይላችሁ እናንተም የማታውቁትን እዲስ ቋን ትቀበላላችሁ» አለች።

እንደ ገና እጆቿን ራሴ ላይ አደረገች። ምንም አልተሰማኝም፤ ምንም አሳየሁም፤ ምንም አልሰማሁም። እየጸለየችልኝ እያለ፤ ከዚህ ቀደጋ የማላውቃቸው ቃላት ወደ አእምሮዬ ይመጡ እንደ ሆነ ጠየቀችኝ፤ ለጥቂት ጊዜ ዐሰብኩ፤ እውነትም ከዚህ በፊት የማላውቃቸውና ምንም ትርጉም የማይሰጠኝ ቃላት በውስጤ እየተፈጠሩ ነበር። እነዚህ እንግ፡ ቃላት የራሴው አእምሮ ፈጠራ ናቸው በማለት ዐሰቤ ነበር፤ ለእርሷም የነገርኳት ይህንኑ ነበር።

«እነዚህ በውስጥህ የተፈጠሩትን ቃላት፤ ድምፁን አስምተህ ብትናገራቸው ሞኝ የምትሆን ይመስለኛል?» በማለት ጠየቀችኝ።

«አዎን፤ በዛም ሞኝ የምሆን ይመስለኛል።»

«ታዲያ፤ ለክርስቶስ ስትል ሞኝ ለመሆን ፈቃደኛ እይደለሁም?» ነገሮችን ከተለየ ፅይታ አንጻር እንዳያቸው ያደረገኝ ይህ ጥያቄዋ ነበር። እርግጥ ነው፤ ለክርስቶስ ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ዝግጁ ነኝ፤ እነዚህን ትርጉም የለሽ ቃላት በአንደበቴ መናገር ግን በወደ ፊቱ ሕይወቴ ችግር እንደሚሆን ዐሰብኩ። አንድ የሚቶዲስት አገልጋይ በማይታወቅ ቋንቋ ይጽልያል በማለት የሚያስወራብኝ መሰለኝ። ምናልባትም፤ በሠራዊቱ ውስጥ ከነበረኝ አገልግሎት ልባረርም እችላለሁ፤ ግን ክርስቶስ እንዳደርገው የሚፈልገው ይህን ከሆነስ? በድንገት ሌላው ቀርቶ፤ የምወደው ሥራዬ እንኳ ተራና ተላል ሆኖ ታየኝ። እያመነታሁ፤ እነዚያን በአእምሮዬ ውስጥ ይመሳለሱ የነበሩ ቃላት ተናገርኳቸው።

እሁንም፤ ምንም ልዩ ነገር አልተሰማኝም። በመንፈስ ቅዱስ ለመጠመቱ ምልክት ይሆን ዘንድ ኢየሱስ ክርስቶስ በእዲስ ልሳን እንዳናገረኝ አምኛለሁ፤ ሆኖም፤ በበዓል ሃምሳ ቀን ሐዋርያቱ ልዩ ስሜት ተሰምቶዋቸው ነበር። ሰዎች ሁሉ «ሰክረዋል» ብለው አስኪያሰቡ ድረስ የሚታይ ውጫዊ ነገር ነበራቸው።

ዲክን ተመለከትኩት፤ የእርሱም ሁኔታ የእኔው ዐይነት ይመስል ነበር። ከዚህ በፊት የማያውቀውን ቋንቋ ተናግርኋል፤ ምንም ዐይነት ስሜታዊ ነገር ባያሳይም ነገሩ እውነት መሆኑን አምኗል።

«ልምምዳችሁ ሐቅን መሠረት ባደረግ እምነት እንጂ በስሜቶቻችሁ ላይ መሆን የለበትም» አለች ሴትዬዋ በእእምሮአችን ውስጥ የነበረውን ሐሳብ ያነበበች ይመስላል። በጥልቅ ሐሳብ ተውጪ ተቀምጪ ነበር። ምንም አዲስ ነገር አልተሰማኝም፤ ግን እኔ ራሴ ተሰውጪ ይሆን እንዴ? ቀና ብዬ ዙሪያየን ተመለከትኩ ፤ በድንገት ከዚያ በፊት ከነበረኝ የተለየ ግንዛቤና መረዳት ልቤን ሞሳው።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው መሆኑን በድጋሚ አውቄአለሁ» በማለት ጮኸኩ። «ማመን ብቻ ሳይሆን፤ ሕያው መሆኑን በሙሉ ልቤ አውቃለሁ!»

መጽሐፍ ቅዱስ ራሱ መንፈስ ቅዱስ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ይመሰክራል ይላል። እሁን ደግሞ፤ ይዐ እውነት መሆኑን አውቄአለሁ። በበዓል ሃምሳ ቀን ደቀመዛሙርቱ ለነበራቸው አዲስ ሥልጣን ምንጩ ይኸው ነበር። በአንድ ወቅት በሕይወት ስለ ነበር፤ በኋላም ስለ ሞተ፤ እንደ ገና ከሞት ስለተነሣ ሰው ትዝታ አይደለም፤ የነበራቸው። በመንፈስ ቅዱስ ጥልቀቶቻቸውና በትዝታ ሳይሆን፤ በእሁን ደረጃ በሕይወታቸው ያውቁታል። የመንፈስ ቅዱስ ዋናው ዐላማ ደግሞ ክርስቶስን ማክበርና ለእርሱም መመስከር ነው፤

የንጢአቱ ብዛትና ታላቅነት ወሰል ብሎ ቢታየኝም፤ ክርስቶስ በእዳኝነት ከዘሩ እጅግ ውብ መሆኑም ግልጽ ሆኖልኛል። ሁሌም፤ በጥልቅ ልቦናዬ

5

በውስጣችሁ ያለው ጎይቶ

እንደሆነው የነበረ እውነት አሁን ግን ከምንጊዜውም ይልቅ እውን ሆኖልኛል ከጥቂት ጊዜ በፊት የነበረኝ ጥርጥርና ማመንታት ተወግዶ በሰፍራው ፍጹም የማላውቀው ደስታ ተተክቶአል። ግሩምና ድንቅ ነው! ክቡር ነው ከእንግዲህ ወዲህ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌነቱን መከተል የሚገባን ጥሩ ሰው ወይም ጥሩ መምህር ብቻ ነው ወደሚለው ወደ ቀድሞው የተሳሳተ ግም አልመለስም።

ኢየሱስ ክርስቶስ በእኛ ውስጥ መኖሩ፣ ታላቅ ጎይቱም በእኛ በኩል መሥራቱ፣ ምንኛ አሰገራሚና ክቡር እውነት ነው። እርሱ እውነተኛ የወይ ግንድ ነው፤ እኛ ደግሞ ቅርጫፎቹ ነን ፤ የእርሱ ሕይወት በሁለንተናች ይመነጫል። ከእርሱ ውጪ እኛ ምንም እይደለንም፤ በራሳችን ጎይታ ምን ማድረግ አይቻለንም።

“ኔታ ኢየሱስ ሆይ አመሰግንሃለሁ!” እያልኩ ከተቀመጥኩበት ተነሣ፤ ሙሉ በሙሉ እንደ ቆምኩኝ እንድ ነገር ሁለንተናዬን ነካው! በድንገት፣ በክፍሉ የነበሩት ሰዎች ከዚህ በፊት ከማውቃቸው በተለየ ሁኔታ በጣም ውሆኑብኝ ፤ ሰዎችን ሁሉ የሚያስወድድ ትክሰ የፍቅር ነዳጅ ልቤ አጥለቀለቀው።

ዲክም እኔ የተለማመድኩትን ሳይለማመድ አልቀረም። እን የሞላባቸው ዐይኖቹን አይቻለሁ፤ አንድም ቃል ሳንለዋወጥ ልብ ልል ተግባባን ፤ ሳቅና ለቅሶ በተቀላቀለበት ደስታ ተቃቀናን።

ከጥቂት ጊዜ በፊት ቅር ተሰኝቼባት የነበረችውን ያቺን ውድ ሴት ተመለከትኳት፤ በጣም እንደምወዳት ታወቀኝ፤ በክርስቶስ እኅቴ ነች።

ምሳ ለመብላት ከፍቅ እየወረድን ነበር ፤ የማያቸውን ሰዎች ሁሉ የሚያስወድድ ይህ ነው የማልለው የፍቅር ጎርፍ ልቤን አጥለቀለቀው። ከዚህ በፊት እንዲህ ያለ ነገር አላውቅም ነበር።

በዚያው ምሽት እኔና ዲክ ከክፍሎቹ በአንዱ ውስጥ እየጸለይን ነበር፤ ሌሎች ሰዎችም አብረውን ለመጸለይ ስለ መጡ ከፍሱ ጥላ። እየጸለይን አያለ፤ ሌሎችም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ። ሰዎች የክርስቶስን ሙላት ሕይወት (የመገኘት ጎይታ) በመለማመዳቸው የነበርንበት ከፍል በደስታ ዝማሬ እስተጋባ።

ከሌሊቱ ሰዎችት ሰዓት ሲሆን እኔና ዲክ ለመተኛት ሞክርን፤ ግን ባገኘነው እዲስ ልምምድ በጣም በመደነቃችንና ልባችንም በሚያስደንኝ ደስታ ተሞልቶ ሰለ ነበር፤ እንቅልፍ ብሎ ነገር የሚታለብ አልሆነም።

«ዲክ፣ እንነሣና ትንሽ እንጸልይ» አልኩት። ለሁለት ሰዓት ያህል ለምናውቃቸው ሰዎች ሁሉ ጸለይን፤ ከዚያም ስለ በጎነቱና ስለ መልካምነት እግዚአብሔርን አመሰግንን።

ወደ ፎርት ብራን የተመለስኩት እግዚአብሔር በሕይወቴ ያደረገውን አስደናቂ ነገር ለሰዎች ለመመስከርና ለማካፈል በጣም በመጓጓት ነበር። ከዚህ በፊት እንዲህ ያለ ልምምድ ቢኖረኝ ኖሮ፣ በአገልግሎቴ ላይ ምን ዐይነት ለውጥ ሊኖር እንደሚችል ዐስብ ነበር። «ስሜታውያን» ለምሳቸው “ኢንጠቆስጤያውያን” የነበረኝን አመለካከት በፍጹም አልዘነጋውም።

ከእንግዲህ ወዲህ፣ የማገኘው ምላሽ ምንም ይሁን ምን፣ የተለማመድኩትን ለሌሎች ከማካፈል የሚያግደኝ ምንም ነገር አይኖርም።

በመጀመሪያው ቀን ወደ ዋናው መሥሪያ ቤታችን ሄድኩ። በግዙፍነቱ፣ በልቅ አነጋገሩና በመጥፎ ባሕርዩ የሚታወቀው ተቀዳሚው ሰርጂንት ቢሮው ውስጥ ነበር።

ተገቢውን ሰላምታ ከተለዋወጥን በኋላ፣ «ለመሆኑ ክርስቶስ እንደሚወድህ ነገራህ አውቃለሁን?» በማለት መየትሁት። እስኪገርመኝ ድረስ ዕንባው ኮለል ብሎ በጉንጮቹ ይወርድ ጀመር።

«የለም፤ በፍጹም እንደዚህ ዐይነቱን ነገር አንሥተሁብኝ አታውቅም» አለ።

ፊቴ በዕፍረት ሲለዋወጥ ታወቀኝ። ይህን ሰው ሳውቀው ከአንድ ዓመት በላይ ሆኖኛል፤ ግን አንድም ቀን እንኳ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ነገራው አላውቅም።

ወደ ሌላው ክፍል ሰሄድ ደግሞ ስንቅና ትጥቅ አትራቢ ሰርጂንቱን አገኘሁ። “ወንድሚ ክርስቶስ እንደሚወድህና እኔም እንደምወድህ ነገራህ አውቃለሁን?” በማለት መየትሁት።

እንደ በፊተኛው ሁሉ እርሱም፣ «በፍጹም እንደዚህ ዐይነቱን ነገር አንሥተሁብኝም፤ ነገረኸኝም አታውቅም» የሚል ምላሽ ሰጠኝ። እንደ ገና ዕፍረት ተለማኝ። «ጊዜ ካለህ ጥቂት ልታወራኝ ፈቃደኛ ነህ?» አለ። ተያይዞን ቢሮዬ ሄድን፤ ከዚህ ቀደም ይኖረዋል ብዬ

ያልገመትኩትን ብዙ ችግሮችን አያነሣ አጫውተኝ። መናገር የፈለገውን ሁሉ ተናግሮ ካበቃ በኋላ፤ ክርስቶስን እንደ ግል ጌታና አዳኝ ለመቀበል ፈቃደኛ ይሆን እንደ ሆነ ጠየቅኩት። ፈቃደኛነቱን ነገረኝ፤ ተገዢነቱ እያሰተሰ ጌታን ተቀበለ።

በምሥራቅ በታ ሁሉ የማናገራቸው ሰዎች፤ ክርስቶስን ይቀበሉ ነበር። በእኔ ምትክ ሆኖ የሚናገርልኝ ኃይል በውስጤ ያለ ሆኖ ነበር የሚሰማኝ። ለእንድ ሰው መናገር ስጀምር፤ ምን መናገር እንዳለብኝ እንኳ ሐሳብ አይኖረኝም። ነገር ግን የምናገራቸው ነገር ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የሚሰብ አዲስ ኃይል ነበረው።

በዚህ መልክ እግዚአብሔርን ማገልገል ተቀላ ነበር። ቀድሞ የነበረኝ ውጥረትና እርግጠኝነት ማጣት ተጠግቶአል። አሁን ፍልቅልቅና ሳቂታ ሆኛለሁ። ወንጌል መስበክን እንደ አድካሚና አሰልቼ ሥራ አላየውም። የእርሱ ሐሳብ በእኔ በኩል አልፎ፤ ሌሎችን ሲነካ ማየት ይህ ነው የማለሰው ደስታ ይሰጠኝ ነበር።

በደንባችን መሠረት እያንዳንዱ የመከላከያ መኮንን በወር አንድ ጊዜ የሥነ ምግባር ትምህርት መሰረድ ነበረበት። እንደ መንፈሳዊ ጉዳይ አማካሪዎች ይህን ስናስተምር ምንም ዐይነት ስብከት እንድናሰማ አይፈቀድልንም ነበር። የተጋጀውን ትምህርት ማስተማር ብቻ ነበር የሚጠበቅብን። ታዲያ አንድ ቀን፤ የአባቶቻችን አምላክ ሕይወት እንደ ሆነና ባሬም ቢሆን ጸሎትን እንደሚሰማ፤ መልስም እንደሚሰጥ በጥንቃቄ ነገርኳቸው። ትምህርቱን ከጨረስኩ በኋላ አንድ ወታደር ወደ እኔ መጣና በማንንጠጥ ዐይነት፤ «አሁን የተናገረከውን በሙሉ ታምንበታለህ፤ እይደሰም እንዴ?» በማለት ጠየቀኝ።

«አዎን በትክክል አምንበታለሁ» አልኩት።

“እና እንዲህ ስትል፤ አሁን እንኳ ብትጽልይ እግዚአብሔር መልስ ይሰጠኛል ማለትህ ነው?” አለ።

«አዎ፤ እንደሚሰማኝ፤ እንደሚመልስልኝም በጣም እርግጠኛ ነኝ።»

«ሲጋራ ማጤስ ትክክል እንዳልሆነ ታስባለህ?»

ያልጠበቅኩት ጥያቄ ነበር። «ለእንዳንዶች ትክክል ላይሆን ይችላል፤ ለአንዳንዶች ግን ትክክል ሲሆን ይችላል» አልኩ አሬ እንዳመጣልኝ።

«ከዐሥራ አራት ዓመቱ ጀምሮ አያጨሳኩ ነው፤ አሁን በቀን ሦስት ፓኬት እንኳ አይጠቀመኝም፤ ማጨስ ካላቆምኩ እንደምሞት ባሬ ጠዋት ይክተሩ ነግሮኛል» እሰ ወታደሩ።

«እንግዲህ፤ ማጤስ ለአንተ አይሰማማም ማለት ነው» አልኩት።

«እንግዲያውስ፤ ማጤስን እርግፍ አድርጌ እንድተው ስለምላክህ ነገርልኝ!»

እንዴት አድርጌ እንደምጽልደለት ግራ ገባኝ። «እግዚአብሔር የሚረዳው ራሳቸውን የሚረዱትን ነው» ወይም ደግሞ «ማጤስን ማቆም እንዲረዳህ አንተው ራስህን ሰምን አትጽልይም?» የሚል መልስ ሰጥቼው ለመገላገል ቃላት። እርሱ የጠየቀኝ ግን ያንን አልነበረም።

በዚያው ቅጽበት፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ ለዚህ ሰው ምን መልስ እንደምሰጠው እርዳኝ፤ እንዴት አድርጌ እንደምረዳው አሳውቀኝ» በማለት በልቤ ጸለይኩ።

ወዲያውኑ፤ “በልሳን ጸልይለት” የሚል ጠንከር ያለ ሐሳብ መጣልኝ።

«እንዴት አድርጌ? ድምሩን አሰምኜ?»

«የለም፤ ድምፁህን ሳታሰማ»

በቅርቡ በተቀበልኩት አዲስ ልሳን መጸሰይ ጀመርኩ፤ ከዚያ ትንሽ ቆም እንዳልኩኝ፤

«እጆቼህን ትከሻው ላይ አድርገህ ጽልይለት» የሚል ሐሳብ ወደ ልቤ መጣ።

በመታዘዝ እጆቼን ትከሻው ላይ አደረገሁ።

“ምን ብዬ ልጽልይ?”

«ድምፁህን ሳታሰማ በልሳን ጽልይለት።» እንደ ተነገረኝ አደረገሁ። ከዚያ በኋላ ደግሞ፤ «ወደ እንግሊዝኛ ተርጉመው» የሚል ሐሳብ መጣልኝ።

ምንም ሳላስብና ሳልጨነቅ፤ «እግዚአብሔር ሆይ ከእንግዲህ ወዲህ በሕይወት ዘመኑ ሁሉ እንዳያጨስ እርዳው» በማለት ጸለይኩ።

ምን ዐይነት ጸሎት ነው!። ሰውየው እንደ ገና ወደ ማጨሱ ከተመለሰ፤ እግዚአብሔር ጸሎትን እንደማይሰማ ማረጋጫ ሲሆነው ነው። የዚያ ውጤት ምን ሊሆን እንደሚችል ግራ ገባኝ፤ ቶሎ ብዬ ከሰፍራው ዘመር አልኩ።

በሚቀጥሉት ጥቂት ቀናት ምናልባት፤ የእግዚአብሔርን ሐሳብ በትክክል አላደመዳኩ እንደ ሆነ ብዬ በማስብ በተደጋጋሚ ስጽልይ ነበር። ያደረገሁት ስሕተት ያንን ሰው ይበልጥ ከእምነት ያርቀው

ይሆን? ሆኖም፤ «በእኔ ተማመንብኝ» የሚል ሐሳብ ወደ ልቤ ይመጣ ነበር።

በእግዚአብሔር መታመን ማለት ምንም የሚያዝና የሚጨበጥ ነገር ሳይኖር፤ በእምነት ወደ ፊት መገ/ሥገ/ሥ ማለት ነው። በእዲስ ጉጉትና ናፍቆት ዘጥልቀት መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ጀመርኩ። ከእንግዲህ ወዲህ የምንቀሳቀው በእምነት ከሆነ፤ ያ እምነት በእግዚአብሔር እውነተኝነትና ባሕርይ ላይ የተመሠረተ እምነት መሆን አለበት። እኔም በግል ሕይወቴ ይበልጥ እግዚአብሔርን ማጠቅ ይኖርብኛል። ብዙ ባህብብኩ መጠን፤ በዚያው ልክ እምነቴ ማደግና መዳበር ጀመረ። ከዚህ በፊት መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ ይህን ያህል የሚያስደስተኝ ጉዳይ አልነበረም። አሁን ግን የማነበው ሁሉ፤ ከዚህ ቀደም ተገንዝቤው በማላውቅ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት፤ በክርስቶስ በኩል ቃል የገባውን ሁሉ ለማድረግ ገይሎም ችሎቱም እንዳለው የሚያረጋግጥ ሆኖልኛል። በእኛ ውስጥ ያለው ገይል ክርስቶስን ከሞት ያስነሣው ገይል ነው ያለው ማን ነበር!

በኤፌሶን መልእክቱ ምሳራፍ 3 ቁጥር 20-21 ጳውሎስ፤ «እንግዲህ በእኛ እንደሚሠራው ገይል መጠን ከምንለምነው ወይም ከምናበወሁ ሁሉ ይልቅ እጅግ አብልጦ ሊያደርግ ለሚቻለው ለእርሱ ከሀሳብም እስከ ዘላለም ክብር ይሁን እሜን!» እሰ።

ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የሰጠውን መመሪያ በጥንቃቄ አጠናቀው። በዚህ መልእክቱ መንፈስ ቅዱስ በስዎች በኩል ስለሚሠራበት የተለያዩ መንገዶች ዘርዘር አለ! በልሳኖች መናገር፤ በልሳኖች የተነገረውን መተርጎም፤ ፈውስ፤ ተአምራት፤ ትንቢት መናገር፤ ስብከት፤ ጥበብ፤ ዕውቀት፤ እምነትና መናፍቦትን መለየት መንፈስ ቅዱስ ከሚሠራባቸው መንገዶች ጥቂቶቹ ናቸው።

እግዚአብሔር በእኔ ውስጥ መግለጽ የፈለገው የትኛውን፤ «ስጦታ» እንደ ሆነ እንዴት አውቃለሁ? ለመሆኑ የተለየ በጣታ ተስጥቶኝ ይሆን?

እንደ ገና ከኤፌሶን መልእክት ያነበብኩት ጥቅስ ወደ ልቤ መጣ፤ «በእኛ እንደሚሠራው ገይል መጠን» ነበር ያለው። ምንም ዐይነት ስጦታ የለኝም። እኔ ማድረግ ያለብኝ፤ እግዚአብሔር በእኔ እንዲሠራ መፍቀድ ብቻ ነው።

በሌላ አነጋገር የእኔ ድርሻ፤ በውስጤ ለሚሰማኝ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ወይም ግፊት መታዘዝ ብቻ ነው ማለት ነው። ቅዱስ ቃሉ፤ ከምንለምነው ወይም ከምናበወሁ ሁሉ በላይ ማድረግ እንደሚቻለው

ይናገራል። እግዚአብሔር ምን ማድረግ እንደ ፈለገ የምንሞትበት ወይም የማውቅበት ምንም ዐይነት መንገድ ሊኖረኝ እንደማይችል ግልጽ ነው።

እንድ ምሽት በጸሎት ስብሰባችን እግዚአብሔር አካላችንን ለመፈወስ ገይል እንዳለው ተናገርሁ። እንዲት ሴት ተነሣችና፤ «ታዲያ፤ እዚህ ካሰነው አንዳችንን እንዲፈውስን ለምን እትጽልይልንም? አለች።»

ትንሿ እንደ መደንገጥ ቃጣኝ። እግዚአብሔር ጸሎትን ሰምቶ ሕመምተኞችን መፈወስ እንደሚችል፤ ለመፈወስም ፈቃደኛ እንደ ሆነ አውቃለሁ። ግን፤ በእርምጥ፤ እኔን ይሰማኝ ይሆን?

ሳሳሰበው ልቤ በእምነት ተሞላ፤ «እሺ እንድጽልይላት የሚፈልግ ማነው?» አልኩ።

«እኔ» አለች ያቺው ሴት። «ካለፉት ጥቂት ወሮች ጀምሮ እንደኛው ዐይኔ ያለ ማቋረጥ እንባ ያፈሳል! ሕክምና አልረዳኝም፤ እባክህን ጽልይልኝ።»

ትንሹኼን ሞጥ አደረግሁና እጆቼን ራስዋ ላይ አድርጌ፤ እግዚአብሔር ወዲያውኑ እንደሚፈውሳት ያለኝን እምነት ሁሉ አሰባሰቤ ጸሎቱላት። ጸሎቴን ካበቃሁ በኋላም፤ እንባዋ እየፈሰሰ ነበር። በውስጤ፤ ያሳሳትኩት ወይም ያጠፋሁት ነገር ይኖር ይሆን? የሚል ማመንታት ነበረኝ፤ እንደ ገና ያ፤ «በእኔ ታመንብኝ» የሚለው ውስጣዊ ድምፅ ግን አበረታኝ። መልካም፤ እንግዲያውስ እምነት ማለት፤ የማናየውን መቀበል ወይም ማመን ማለት ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ያነበብኳቸው ታሪኮች በሙሉ የሚመሰክሩትም ይህንኑ ነበር። በድልና በሽንፈት መካከል ያለው ልዩነት፤ የማመን ወይም ያለ ማመን ጉዳይ ነው። እስራኤላውያን ለማመን ፈቃደኛ ባልነበሩ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ምንም አያደርግም ነበር። ለሚያምኑ ወገኖች ብቻ የተሰጠ የመጽሐፍ ቅዱስ ተሰፋዎች በጣም ብዙ ናቸው።

ድምፄን ከፍ አድርጌ «እግዚአብሔር ሆይ፤ ጸሎታችንን ስለ ሰማኸን ተመስገን» አልኩ።

በዚያው ምሽት ያቺ ሴት ስልክ ደወለችና፤ «ቄስ ሚርሊን፤ ምን እንደ ተፈጸመ መገመት ትችላለህ?» አለች የደስታ ሲቃ በሚተናነቀው ድምፅ።

«በፍጹም፤ ምንም መገመት አልቸልም፤ እስቲ ንገረኝ?»

«ዐይኔ ላይ አንዳች ነገር መፈጸሙን በድንገት ያወቅሁት መጽሐፍ እያነበብኩ እያለ ነበር። ሙሉ በሙሉ ተፈውሷል።»

ይህን ስሰማ በጣም ተደነቅሁ። «ጌታ ሆይ፣ ተመስገን በእኔ ታመንብኝ ስትል ምን ማለት እንደ ሆነ አስተዋልኩ። በፍጹም ልቢ እታመንብሃለሁ፤ የተቀረሙን ግን ለአንተ እተዋለሁ» አልኩ።

የአካባቢው የፕሪሲቤቴሪያን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ነበር፤ ሆኖም፣ ይህንን ለጉባኤው መናገር አልደፈረም። አንድ እሑድ ምሽት ምስክርነትሞን እንድትሰጥ አንዲት የጸሎት ቡድኖችንን ሴት ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ጋበዛት፤ ጥቂት የቡድኑ አባላትም ለጸሎት ተገኝተን ነበር።

የሳውዝርን ባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን አባል ብትሆንም፣ በመንፈስ ቅዱስ መጠመቋን ስትናገር ሁሉም ጸጥ ብሎ በእርጋታ እየሰማት ነበር። እግዚአብሔር ለሕዝቡ እየተናገረ እንደ ነበር በጣም ግልጽ ነበር። በሰብሰባው ማብቂያ ላይ፣ የመዝጊያ ጸሎት እንዳደርግ የቤተ ክርስቲያኑ መጋቢ ጋበዘኝ። ተነሥቼ ቆምሁ፤ የመዝጊያውን ጸሎት ከማድረግ ይልቅ ግን፣ ወደ አእምሮዬ የመሰቱትን የመጀመሪያ ቃላት ተናገርኩ።

«ሕይወቴን ለእግዚአብሔር መስጠት የግፈልግ ሰው ነላ ወደ ፊት እንዲመጣና አብረን እንድንጸልይ አፈልጋለሁ» በማለት ጥሪ አቀረብኩ።

ምንም እንትስቃሴ የሌለበት ፍጹም ጸጥታ ሆነ፤ በዚያ ቤተ ክርስቲያን ታሪክ ከዚያ በፊት ማንም እንዲህ ያለ ጥሪ አቅርቦ አያውቅም። ከዚያ በኋላ አንድ፣ አንድ እያሉ ሰዎች ወደ ፊት መምጣትና ለጸሎት መጋባታቸውን ጀመሩ።

ምን እንደምጸልይ ሐሳብ ባይኖረኝም፣ ወደ መጀመሪያው ሰው ሄድሁ። የሰውዬው ችግር ምን እንደ ነበር አላውቅም። ራሴን ጎንበስ አደረገውና፣ «ጌታ ሆይ እንዴት እንደምጸልይ አላየኝ» በማለት በጸጥታ ጸልይኩ። ወዲያውኑ፣ «በመንፈስ ጸልይ» ሲል ሰማሁ። እኔም ድምሴን ዝቅ አድርጌ በአዲስ ልሳን መጸለይ ጀመርኩ።

«እነሁን ደግሞ የተናገርኸውን ተርጉመው።»

«ጌታ ሆይ፣ የዚህን ሰው ሰነራምነት፣ በሥራው የሚፈጸመውን እምነት ማጉደል ይቅር በለው።» ራሴ የተናገርኩት እኔ አስደንገጠኝ። ትክክል ባልሆንን? እንደዚያ ከሆነ፣ የአገልጋይ ወዳጄን ነገር ማበላሸቴ ነው።

ወደ ዑለተኛው ሰው ሄድሁና የበፊቱን ዐይነት ነገር አደረግሁ። «ጌታ ሆይ፣ የዚህን ሰው ተናዳጅነት፣ ክፉ ዝንባሌና ቤተ ሰብ ላይ የሚያደርገውን በደል ይቅር በለው።»

ከሰዎች ወደ ሰዎች እየሄድሁ እጄን ራሳቸው ላይ በማድረግ፣ በውስጤ እንደ ተሰማኝ የንስሐና የነብዜ ጸሎት መጸለይ ጀመርኩ።

የማሳረጊያውን ቡራኬ ከሰጠሁ በኋላ፣ አንድ በአንድ ሰዎች ወደ እኔ ይመጡ ጀመር። አንዳንዶቹ የደለታ እንባ እየተናነቃቸው፣ «በጣም ለሚያስፈልገኝ ጉዳይ ነበር የጸለይክልኝ፣ ለመሆኑ፣ ትክክለኛ ችግሩን እንዴት አወቅሁ?» በማለት ይጠይቁኝ ነበር።

ከጥቂት ቀኖች በኋላ የዚያ ቤተ ክርስቲያን አባላት መንፈሳዊ ሕይወት በጣም እየተናቃቃና እየተባረከ እንደ ሆነ መጋቢው ነገረኝ። በዚያ ምሽት እንዲጸለይላቸው ወደ ፊት መጥተው ከነበሩት ሰዎች አብዛኞቹ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎችና ተመራጮች ነበሩ። አሁን ቤተ ክርስቲያኑ በሙሉ በአዲስ ነይላ፣ ትንግትና ደስታ ተሞልቶ ይጥለቀሳል፤ ጀምሯል።

ይህን ስሰማ ከደስታዬ የተነሣ መጮህ ቃጣኝ። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ለሰዚያ ቤተ ክርስቲያን ወንዶችና ሴቶች ችግር ምንም የማውቀው አልነበረም። እግዚአብሔር ግን ያውቃል። እርሱ የሁላችንንም ልብና አእምሮ ያውቃል፤ የእያንዳንዱን ለው ጉዳይ በቀጥታ መፍታት በሚችል ነይላ በእኛ ውስጥ መናገር ይችላል። ሰዎች ቀና ምላሽ ቢሰጡ፣ ሥራው የእርሱ እንጂ የእኛ አይደለም። በሌላ በኩል ደግሞ፣ ሰዎች እምቢተኛ ቢሆኑ በእነርሱ ጥፋት ተወቃሾች እንሆንም።

በየቀኑ በምሄድበት ሁሉ እንዲሁ ነበር የሚሆነው፤ ሰዎች ኢየሱስ ክርስቶስን ይቀበሉ ነበር። ለአንድ ሰው ምን መናገር እንዳለብኝ ማሳሰብና ማመጣጠን ስጀምር ወጥረትና ውሎንነት ይሰማኛል፤ የእግዚአብሔር ነይላ በእኔ በኩል አልፎ፣ ሌሎችን ሲነካና ሲዳስሰም አላይም። እኛ ዘና ማለትና ሥራውን ለእግዚአብሔር መተው አለብን የሚለው መርሕ በጣም እውነት ነው። በእግዚአብሔር ፊት ራሴን ዘና ሳደርግና አእምሮዬን ባዶ ሳደርግ እግዚአብሔር በልቤ የሚያኖረውን ሁሉ በእምነት እናገራለሁ። በዚህ ሁኔታ የምናገረው ቃል ሁልጊዜ የሰዎችን ሕይወት በቀጥታ ሲነካና ችግራቸውን ሲፈታ ተመልክቼ አለሁ።

ነገሩን ሳስበው በጣም ይገርመኛል። ለብዙ ዓመት በመጋቢት ሠርቻለሁ፤ ለዎችን ለመርዳት ብዙ ለፍቻለሁ፤ ይሁን እንጂ፤ አያሱስ ክርስቶስ ሙሉ በሙሉ እኔነቴን ከዝና በመንፈሱም ከሞላኝ ወዲህ፤ በአጭር ጊዜ በብዙዎች ሕይወት ይህን ያህል ነገር ሲሆን አይቼ አላውቅም።

አሁን የሚያበክነኝ ነገር ስለሲሰ መጽሐፍ ቅዱሴን ለማንበብና ለማጥናት፤ እንዲሁም ለእሉት በቂ ጊዜ አለኝ። ከዚያ በፊት ያልነበረኝ ብርታት በድንገት ሊኖረኝ እንደ ቻለ ይሰማኛል፤ ከዚያ በፊት ጊዜዬን በተለያዩ ዕቅዶች ላይ አባክን ነበር፤ የጠበቅሁት ላይሆን ሲቀር ደግሞ የልብ ስብራት ይገጥመኝ ነበር፤ አሁን ግን ያ ዐይነት ሁኔታ የለም።

በክርስቶስ ውስጥ እስካረፍኩ ድረስ ቀኖቼን ፤ እያንዳንዱን የሕይወቴን ዝርዝር ጉዳይ፤ ሌላው ቀርቶ፤ ከሰዎች ጋር የሚኖረኝ ቀጠሮ እንኳ ያለ አንዳች መጨነቅና መሰቀቅ ሲሟላና ሲሰተክል አያለሁ። ከእንግዲህ ወዲህ፤ በሌሎች ፕሮግራሞቼና ቀጠሮዎቼ አልባብብም፤ አልጨናነቅም። ሁሉም ትክክለኛ ጊዜውንና አቅጣጫውን ተከትሎ እየሄደ ነበር።

አንድ ቅር የምላኝበት ነገር ቢኖር፤ ራሴን ለእግዚአብሔር በማስገዛት የሚገኘውን ይህን በረከት ሳልለማመድ ብዙ ዓመታትን በከንቱ ማሳለፌ ነው።

በዚህ ጊዜ አካባቢ አራል ሮበርትስ የሚባል ሰው ለአገልግሎት ወደ ፋየትቪል መጣ። እጅግ ግዙፍ ድንኳን ተተክሎ ነበር፤ በየምሽቱ ሰብኩትና ለበሽተኞች ሲጸልይ ለመሰማት ሰብዬ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች ይመጡ ነበር። አራል ሮበርትስን በግሌ ለማግኘት ፈለግሁ፤ ለዚህ ጉዳይ ሲረዳኝ ከሚችለው ሰብሰባውን ከሚመራው የአጥቢያ አገልጋይ ጋር ተገናኝቃለሁ። በምችለው ሁሉ በዚያ አገልግሎት ለመርዳት ፈቃደኝነቴን ገለጽኩለት።

አንድ የሚቶዲስት ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በዚያ ሰብሰባ ተሳትፎ ለማድረግ ፈቃደኛ መሆኔ ገርሞታል። ከዚያ በፊት ጸንጤቆስጤያውያን አገልጋዮች ብቻ እንጂ፤ ሌሎች በእንዲህ ያለው አገልግሎት ተሳትፎ ሲያደርጉ አይቶ አያውቅም ነበር።

ሰብሰባው ከተጀመረበት ምሽት አንጦቶ የደንብ ልብሴን ለብሼ መናገሪያው መድረክ ላይ ነበርኩ። አራል ሮበርትስ ለበሽተኞች ሲጸልይ አጠገቡ ነበርሁ፤ ሰዎች ሲፈወሱ የሚሆነውን አካላዊ ለውጥ በሀይኔ አይቻለሁ፤ አቤት እንዴት ደሰ ይላል!

በእንደዚያ ዐይነት ሰብሰባ በመገኘቴና ከአራል ሮበርትስ ጋር መታየቴን ከቀጠልኩ ከመደበኛ ሥራዬ ልባረር እንደምቻል አንዳንድ የሥራ ባልደረቦቼ ሰጋት አድርገዋል። ምናልባትም ትክክል ሊሆኑ ይችላሉ፤ ምናልባትም የደረጄ ስድገት ሊያልፈኝ ይችላል። በበኩሌ ግን የሰዎችን ጊዜያዊ ይሁንታ ከማግኘት ይልቅ ለእግዚአብሔር መታዘዝንና ጎይሉ በሚሠራበት ቦታ መገኘትን መርጫለሁ።

በሚቀጥለው ሳምንት ለሴተና ኮሎኔልነት ማዕረግ የተመረጠ የመንፈሳዊ ምክር አገልግሎት ሰጪዎችን የሰም ዝርዝር እንዲሁ ላይ ላይን እያገለበጥኩ ነበር። አንደ አውነቱ ከሆነ፤ ለዚያ ሹመት ለመታጨት ገና ነበርኩ፤ ምክንያቱም በሻለቃነት ረጅም ጊዜ አሳገለገልኩም ነበር፤ በጣም የሚገርመው ግን ሰሜ ዝርዝሩ ውስጥ ነበር፤ በኋላ ግን፤ ምንም እንኳ በመደበኛ አሠራር የማይቻል ቢሆንም፤ ከባለ ሥልጣኖች አምስት እጁን ያህል ለሹመት ለማብቃት ሠራዊቱ ሥልጣን እንዳለው ነበር የተረዳሁት።

«ኒታ ሆይ ለነገሮቼ የምትጠነቀቅና ልታመንብህ የሚገባ አምላክ መሆንህን ሰላሳዮኸኝ ተመሰገን» ከማለት ሌላ የምለው አልነበረኝም።

አንዳንዴ መታዘዝ ማለት፤ እንድንጸልይላቸውና እንድንረዳቸው ከሚመጡ ሰዎች ፍላጎት በተቃራኒው መሄድ ማለት ሊሆን ይችላል።

አንድ ጊዜ አንድ ወጣት ከሎኔል ሚስቱን ወደ እኔ ይዞ መጣና፤ «ሰለ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንዲጸልየላት ትፈልጋለች» አለ።

በውስጤ ግን፤ አንድ በጣም ያልተለመደ ዐይነት ሰሜት እየተሰማኝ ነበር። ይህች ሴት ይህን ልምምድ ቀደም ሲል እንደ ተቀበለች እንዲሁ ለመንፈሴ ታወቀኝ። ቢሮዬ ከመጣች ጀምሮ አንዴም እንኳ አልተናገረችም፤ ያም ሆኖ፤ ያገኘሁት ምሪት እውነት እንደ ሆነ እርግጠኛ ነበርኩ።

«ከዚህ ቀደም የመንፈስ ቅዱስን ጥምቀት ተቀብለሻል ሰበዚህም፤ እንደ ገና እንዲጸልይልኸ የሚያስፈልግ አይመስለኝም» አልኳት።

«እንዴ፤ እንዴት አወቁ?» አለች በመገረም። «ከተጸለየልኝ ጊዜ ጀምሮ ይህን ለማመን ብዙ መክራ አድርጌአለሁ።»

«ማወቅ የቻልኩት መንፈስ ቅዱስ ሰለ ነገረኝ ነው፤ ከዚህም ሲላ፤ ለመሄድ ከመነግትሽ በፊት በአዲስ ልሳን ትናገራለሽ» አልኳት።

ትንሽ ሳላባዘው አልቀረሁም አልኩ ራሴ ለራሴ። ምንም ነገር ሳይሆን ከቀረሰ? እምነትዋ የባለ ችግር ሊገጥመው አይደል? ያም ሆኖ

ግን፤ ውስጤ በእርግጠኛነት ተሞልቶ ነበር። እግዚአብሔር ስላደረገው ነገር ለማመስገን፤ ሁለቱም አብረውኝ የምስጋና ጸሎት እንዲያደርጉ ጠየቅሁዋቸው።

ገና ጸሎቱን ከመጨረሱ በፊት፤ ድምፅዎን ገዛት አድርጋ በእዲህ ልሳን ስትጸልይ ለማንነት። ከቤሮው የወጣችው በአየር ላይ የምትንሳፈፍ እስኪመሰላት ድረስ በደስታ አየፈንደቀች ነበር።

አንድ ቀን አንድ ወጣት ወታደር ቢሮዬ መጣ። ከዚህ በፊት ለዚህ ሰው፤ «እግዚአብሔር ሆይ እባክህን እንዳያጨስ አርዳው» በማለት እንደ ጸልይኩለት አስታውሳለሁ። አሁን ፊቱ በደስታ ፈክቶአል።

«አንተ ከሄድህ በኋላ የሆነውን ነገር ብንገርህ በፍጹም ታምነኛለህ ብዬ አሳስብም» አሰ ድንገት ፈንቅሎ በሚወጣ አነጋገር።

ካለፈው ወር ወዲህ ብዙ አስደናቂ ነገሮች ሲደረጉ ስላየሁ፤ በበኩሌ ማንኛውንም ነገር ለማመን ዝግጁ ነበርኩ።

«የምትነግረኝን በሙሉ አምናለሁ፤ እስቲ የሆነውን ንገረኝ» አልኩት።

«አንተ ከሄድህ በኋላ በልቤ ሳቅሁ፤ እግዚአብሔር ስጸሎት መልስ እንደማይሰጥ ለማሳየት ቀላል ነው። ከኪሴ ሊጋራዬን አውጥቼ ማጤስ ብቻ ነው የሚያስፈልገው ስል ዐስብኩ። ሲጋራ አወጣሁና ለኮስኩ፤ በኃይል ሳብኩት፤ ሆኖም እንደ ሌላው ጊዜ አልጣመኝም፤ እንዲያውም አስመለስኝ። ምናልባት አጋጣሚ ይሆናል፤ ምናልባትም፤ ከተመጣበኩት ምግብ ይሆናል ብዬ ዐስብኩ፤ በዚያኑ ቀን ከሰዓት በኋላ እንደ ገና ለማጨስ ሞክርኩ። ያው የትድሙ ነገር ተደገመ። በሚቀጥሉት ሦስት ቀኖች ለማጨስ በሞክርኩ ጊዜ ተመሳሳይ ነገር ይሆን ነበር። አሁን ግን፤ ለማጨስ ሳስብ አንኳ ጭራሽን ያቅላለሁኛል» አለ።

በሰማሁት ምስክርነት ከመጣን ዘላይ ደስ አለኝ። መንፈስ ቅዱስ ከእኛ ጋር እንደሚሆንና ወደ አውነት ሁሉ እንደሚመራን ኢየሱስ ክርስቶስ ተሰፋ ሰጥቶአል። እኔም የሰጠኝን መመሪያ እሳሳትኩም ነበር ማለት ነው።

ከጥቂት ቀን በኋላ ይኸው ወታደር ተመልሶ መጣና፤ "ስለ አንድ ሌላ ነገር ልትጸልይልኝ ፈቃደኛ ነህ" በማለት ጠየቀኝ።

"አዎን በጣም ፈቃደኛ ነኝ"

"እግዚአብሔር ንጢአቱን ይቅር እንዲሰኝና ክርስቶስን እንደ አዳኝ እንድቀበል እንዲረዳኝ እባክህን ጸልይልኝ።"

ሁለታችንም ተንብረክክንና ደስ አያለው ክርስቶስን ተቀበለ።

ይህ ከሆነ ጥቂት ወሮች በኋላ በኩሉም ጸርጂዬ ባለ አንድ ቤተ ክርስቲያን ለነበሩ ለዎች ስለዚሁ ጉዳይ እየነገርኳቸው ነበር። ከስብሰባው በኋላ አንድ ሰው መጣና፤ "ይህ ሲሆን እኔም በ82ኛው አየር ወለድ ምድብ ውስጥ ነበርኩ። ያ ሰው ባገኘው አጋጣሚ ሁሉ ሲጋራ እንዳያጨስ ስላደረገው አገልጋይ ሲናገር ለምቼዋለሁ!" አለ።

ምን ዐይነት አስደናቂ አውነት ነው! እግዚአብሔር እኛን ማዳን ብቻ ሳይሆን፤ እርሱን እንድንመስል እንደሚቀርጽንና እንደሚያበጀን የተናገረው አውነት ነው። የድሮ ልማዳችንና ሱላችንን፤ እንዲሁም የረከሰ አስተሳሰባችንን ያስወግድልናል፤ የውስጥ ሕይወታችንንም ያድስልናል!

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ካገኘሁ ገና ጥቂት ወሮች ብቻ ቢሆንም፤ ዕድሜ ዘመኔን በሙሉ በዚህ አዲስ ልምምድ ውስጥ ያሳለፍኩ ይመስለኛል።

በአገልግሎቱ ጌታ ብዙዎችን ሲረዳ አይቻለሁ፤ አሁን ግን እኔው ራሴ የጠላት ጥቃት ዓላማ ሆንኩ። ከዚህ በፊት ያልነበረኝ ሕመም ይሰማኝ ነበር። ዕድሜዬን ሙሉ የፈረስ ጉልበት ያለኝ ያህል ጠንካራና ብርቱ ነበርኩ። አሁን ግን ትንሽ ስንቀሳቀስ ይደክመኛል፤ ልቤም በፍጥነት ይመታል። አካሌ መንምኖ ሁለመናዬን ያመኝ ነበር። ይህን ያህል ግምት ሳልሰጠው፤ አንድ ሳምንት ያህል ዕረፍት አደረግሁ፤ ያም ሆኖ፤ አልተሻለኝም። በመጨረሻም፤ ሐኪም የሚለውን ለመስማት ሆስፒታል ሄድኩ፤ በስትራቸር አድርገው ወዲያውኑ ወደ አልጋ ወስዱኝ። ይሁን እንጂ፤ ተከታታይ ምርመራ ዚያደርጉልኝም ችግረን ማግኘት አልቻሉም። እንዲያውም ከመሻል ይልቅ አየባለብኝ ሄደ። በዚህ ፍጥነት ከቀጠለ፤ ብዙም ሳልቆይ የምሞት መሰለኝ።

አንድ ምሽት፤ ምናልባት የመጨረሻዬ ተቃርቦ ይሆን በማለት አያስብኩ እያለ በድንገት "አሁንስ ትታመንብኛለህ" የሚል ጠንክር ያለ ስሜት ተሰማኝ።

"አዎን ጌታ ሆይ" በማለት ለጨለማው ክፍል በዝግታ ተናገርኩ። ወዲያውኑ ጸጥ ያለ ሰላም በውስጤ መንቀሳቀስ ጀመረና፤ ድብን ያለ እንቅልፍ ወለደኝ። በሚቀጥለው ጠዋት በጣም ተሸሎኝ ነበር። ዶክተሮቹ ለጥቂት ቀን ዕረፍት እንዳደርግ ነግረውኝ ነበር፤ ይህ ጊዜ የጸሎት፤ የምስጋናና የጥናት ጊዜ ስለሆነልኝ በጣም ጠቅሞኛል።

አንድ ቀን ግሌን ክላርክ የተባለ ሰው ከጻፋቸው መጻሕፍት አንዱን እያነበብኩ እያለ፣ "የኢየሱስን የሚመስል ሕይወት እንዲኖርህ ትፈልጋለህ" የሚል ድምፅ በውስጤ ሰማሁ።

- «እዎን ጌታ ሆይ» ከማለት ሌላ የምሰው አልነበረም።
- «ስለ ሐሳቦችህና ምኞቶችህ ምን ይሰማሃል፤ ንጹሕ ናቸውን?»
- «አይደለም፤ በፍጹም አይደለም ጌታ ሆይ»
- «ንጹሕ እንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»
- «አዎን ጌታ ሆይ፤ መጥፎ ሐሳቦቼንና ምኞቶቼን ለማስወገድ ብዙ ታግዬአለሁ።»
- «ታዲያ፤ ንጹሕ ያልሆኑ አስተሳሰቦችህን ትስጠኛለህ?»
- «አዎን ጌታ ሆይ።»
- «ለዘላለሙ?»
- «አዎን ጌታ ሆይ፤ ለዘላለሙ።»

ወዲያውኑ፤ አንድ ከባድ ሸክም ሲነሣልኝ፤ ጭጋ ማሳይ ነገር ሲገፈፍልኝ፤ ውስጤ ጥርት ሲልና ንጹሕ ሲሆን ተሰማኝ። በድንገት በፋ ተክፈተና አንዲት በጣም ቆንጆ ነርሰ ስትገባ በዐይኖቼ እየተከተልኳት ነበር። በጣም የምታምር ወጣት ነርሰ ነበረች፤ ሆኖም፤ እንደ ሌላው ጊዜ አልተፈተንኩትም፤ እንዲያውም፤ «ምን ዐይነት ውብ የእግዚአብሔር ፍጥረት ናት» በማለት ነበር ያደነቅሁት!

ከሆሰፒታል ከወጣሁ በኋላ ወደ ጸሎት ቡድኖችን ስሄድ፤ እንዲጸልዩኝ እንድጠይቃቸው በጣም ይሰማኝ ነበር። ከዚያ በፊት ሁሌም ለሌሎች የምጸልየው እኔ ነበርኩ። አሁን ግን ሌሎች እንዲጸልዩኝ በመካከል ወንበር ላይ ተቀመጥሁ፤ ሲጸልዩኝ እየተዘጋጁ እያለ፤ «ስለምን እንድንጸልይልህ ትፈልጋለህ?» አሉኝ። ጥቂት ዐስብኩና፤ «እግዚአብሔር ከምንጊዜውም በበለጠ ሁኔታ እንዲጠቀምብኝ እንድትጸልዩኝ እፈልጋለሁ» አልኳቸው።

እየጸለዩኝ እያለ፤ በመንፈስ ዐይኖቼ ክርስቶስን የማየውና፤ «እንድጠቀምብህ አልፈልግም፤ ይልቁንም እንተ ተጠቀምብኝ!» ሲል የምሰማው ይመስለኝ ነበር።

ኢየሱስን የምረዳበት ሁኔታ አዲስ የማስተዋል በር የተከፈተ ያህል ነበር። የደቀመዛሙርቱን እግር ባጠበ ጊዜ ዝቅ ብሎ እንዲያገስግላቸው እንዲፈቅዱት ጠይቆአቸው ነበር። ራሱን በመስቀል ላይ እንደ ሰጠ ሁሉ፤ ዛሬም በእያንዳንዱ ቅጽበት ሁለንተናውን ሲሰጠን ይፈልጋል። ከአርሱ እንቀበላለን እንጂ፤ ለእርሱ የምንሰጠው ምንም ነገር የለንም!

6

ቪየትናም

በ1966 ዓ.ም በወቅቱ ፎርት ብራግ ከነበረው ከ80ኛው ጠቅላላ ድጋፍ ሰጪ ምድብ ጋር ወደ ቪየትናም እንድሄድ ትእዛዝ ደረሰኝ።

ከሳንፍራንሲስኮ በመርከብ ተነሣን፤ ወደቡን ሰቅቀን በተንጣለለው ባሕር መጓዝ ስንጀምር፤ የመርከቡን በረንዳ መደገፊያ ተደግፌ እያለ የእግዚአብሔር ሰላም በውስጤና በአካባቢዬም ይሰማኝ ነበር። ኑዞዬ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ነበረም እርግጠኛ ነበርኩ።

በመርከብ ላይ የጸሎት፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትና መደበኛ የእምልኮ አገልግሎት ለማቋቋም ጊዜ አልፈጀብኝም። በባሕር በተጓዝንባቸው 21 ቀናት ውስጥ ብዙዎች ክርስቶስን ተቀብለዋል።

ስዎቼ ጌታን ለመቀበል የወሰኑት የሞት እደጋ ሲያጋጥማቸው ወደሚችልበት ቦታ፤ ወደ ቪየትናም እየተጓዙ ባለበት ወቅት በመሆኑ ሙሳኔያቸው ልባዊ ወይም ዘላቂ አይደለም የሚል ሐሳብ ስይጣን በተደጋጋሚ ወደ ልቤ ያመጣ ነበር።

ከጥቂት ወርች በኋላ ግን ሰይጣን ምን ያህል ውሸታም መሆኑን በተግባር አረጋግጫለሁ። ቪየትናም እንደ ደረሰን ክርስቶስን ለመቀበል ውሳኔ ካደረጉት ሰዎች እብዛኛዎቹ ወዲያውኑ ከእኛ ተለይተው ወደ ሌላ ቦታ ሄዱ። አንድ ቀን ከእኛ ተለይቶ ወደ ሌላ ስፍራ የሄደውን ምድብ ለመጎብኘት ዕድል ገጥሞኝ ነበር። ጌታን ከተቀበሉት ሰርጂንቶች መካከል አንዱ ሲያየኝ፤ «ቄስ ካርዘርስ፤ ጌታ ይመስገን!» በማለት ነበር አቅፎ ደስታውን የገለጸልኝ።

እግዚአብሔር በዚያ ስፍራ በመሥራት ላይ ሰላሰውም ነገር ነበረኝ። ከዚያም እኔና ይህ ሰው መርከብ ላይ እያለን ጌታን ከተቀበሉ ሌሎች ወገኖች ጋር ለመገናኘት ተያይዘን ሄድን። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንዳላቸውና በአነርሱ አገልግሎት ብዙዎች ጌታን እየተቀበሉ መሆኑን አሜውቄኝ።

«ለመሆኑ መቶ አስቃ ስቶቼን ያስታውሷቸዋል?» በማለት ጠየቁኝ። «አዎን፤ በሚገባ እንጂ በደንብ አስታውሳቸዋለሁ።» እኚህ ሰው አንድ ከስዓት በኋላ በመርከቡ በረንዳ ላይ ቆመን ስንጨዋውት፤ የኮሌጅ ተማሪ እያሉ ምን ያህል ከእግዚአብሔር ለመራት ሙከራ ያደርጉ አንደ ነበር

እንዳጫወቱኝ አስታውሳለሁ። እዚያው መርከብ ላይ እያለን ነበር እንደ ገና ሕይወታቸውን ለክርስቶስ የሰጡት፣ ገዳጃቸውንም ፈጽመው ከሠራዊቱ ከተሰናበቱ በኋላ ለመጣላቸው ጥሪ ለመታዘዝ ሙሉ ጊዜያቸውን እንደሚሰጡ ቃል የገቡት።

«በጣም ደስ የሚል የመዘምራን ቡድን አቋቁመዋል። በዚህ አገልግሎታቸውም የብዙዎች ልብ እየተነካ ነው።»

ከመቶ አለቃው ጋር እንድንናኝ ወስዱኝና አብረን ደስ የሚል ጊዜ አሳለፍን።

ካም ራህን ወደሚባለው ወደብ እንደ ደረሰኩ፣ ብዙ ሳይቆይ በየሳምንቱ ቅዳሜ ሌሊት የሚገናኝ የጸሎት ቡድን አቋቋምኩ። ሃያ አምስት የሚሆኑ ሰዎች በየሳምንቱ ለጸሎት ይመጡ ጀመር። በፍጹም ልባችን ብናምነውና ብንታመንበት እግዚአብሔር ለጸሎታችን መልስ እንደሚሰጠን ደጋግሜ አሳስባቸው ነበር።

ግልጽና ጥርት ባለ ሁኔታ የጸሎት ጥያቄያቸውን እንዲያቀርቡና እንድንጸልይባቸው እነግራቸው ነበር። እንደ ምሽት አንድ ባለሥልጣን ተነሣና፤

«በጣም አመስግናለሁ፤ ለባለቤቴ ብትጸልዩላት በጣም ደስ ይለኛል። ከተጋባን ስድስት ዓመት ሆኖናል፤ በጣም የሚያሳዝኝ ነገር ቢኖር፣ ባለቤቴ በጣም ጸረ ሃይማኖት መሆንዋ ነው፤ ሌላው ቀርቶ፣ ጸልየን መመገብን እንኳ እትፈቅደውም። በእርግጥ፣ ጸሎት ይለውጣታል የሚል እምነት የለኝም፤ ለማንኛውም ግን ብትሞክሩ ደስ ይለኛል» አለ።

በመጀመሪያ ደረጃ፣ ጸሎቱ ራሱ ያልተለመደ ነው ስለ ዐሰብኩ፣ ያም ሆኖ ግን፣ እግዚአብሔር የሚያደርገውን እንደሚያውቅ እየተማርኩ ነበር። ሁላችንም እጅ ለእጅ ተያይዞን ለመጀመሪያው ተአምር እንድንጸልይ ሁሉንም ጠየቅሁ። ተአምር ይደረጋል ብለው ለማመን አንዳቸውም እንኳ ዝግጁ ባይሆኑም፣ ለመሞከር ግን ፈቃደኞች ነበሩ። የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ከተቀበልኩ ወዲህ እግዚአብሔር በሕይወቴ በማድረግ ላይ ስላለው አለደናቂ ነገር ለመስክርላቸው ነበር።

የነበሩት በሺየትናም ፀውደ ወጊያ እካባቢ እንደ መሆኑ መጠን፣ በእነራቸው በነበሩ ጊዜ የሚገጥማቸው የተለያዩ ነገር በሕይወታቸው ጣልቃ አይገባም፤ ስለ ሆነም፣ የመንፈስን ጥልቅ ነገር ለመረዳትና ለመቀበል ከመቼውም ይልቅ ዝግጁ ነበሩ።

ከሁለት ሳምንት በኋላ ያ ባለሥልጣን ወደ ጸሎት ቡድኑ ሊመጣ አንድ ደብዳቤ በእጁ ይዞ ነበር። እንባ እየተናነቀው የሚከተለውን አነበበልን፡-

«ኖቅሬ፣ በቤታችን እየተፈጸመ ስላለው ነገር ብንገርህ ምናልባት ለማመን ሳያስቸግርህ አይቀርም። አንድ ቅዳሜ ጠዋት ወጥ ቤታችን ዕቃ ማጠቢያ አጠገብ ቆሜ እያለሁ ከዚህ ቀደም የማላውቀው ነገር በሕይወቴ ሆነ። አንድ ትልቅ ነጭ ጨርቅ በአእምሮዬ ውስጥ ማየት ጀመርኩ። እዚያ ጨርቅ ላይ «መንፈሳዊ መነቃቃት» የሚሉ ቃላት በትልልቅ ጥቁር ፊደሎች ተጽፈው ነበር። ይህን በፍጹም ከአእምሮዬ ማውጣት አልቻልኩም። ስለ ተለያዩ ነገሮች ማሰብ ብሞክርን፤ በጠዋቱ ጊዜ ሁሉ ያ ምልክት ጨርሶ ከአእምሮዬ አልጠፋም ነበር። ግራ ስለ ገባኝ ቀትር ላይ አረበሽ ጀመር። ከተማው ውስጥ መንፈሳዊ መነቃቃት የሚል ጽሑፍ ያለበት ምልክት ይኖር እንደሁ ለማረጋገጥ ለእንትህ ደወልኩላት። ምናልባት፣ እኔ ራሴ፣ ይህን ጽሑፍ አንድ ቦታ አይቼው ይሆን? በማለት ዐስብኩ። እንዲህ ያለ ምልክት አለመኖሩንና በእነርሱ ቤተ ክርስቲያን ግን የመንፈሳዊ መነቃቃት ፕሮግራም እየተካሄደ መሆኑን ነገራችኝ። እስከትላም፣ «መምጣት ትፈልገያለሽ?» በማለት ጠየቀችኝ።

«ወደ እንዲህ ዐይነቱ ቦታ ሄጄ እንደማላውቅ እንቺ ራሳሽም ታውቂያለሽ» አልኳት። ግን ምልክቱ ከአእምሮዬ አልጠፋ አለ፤ ምሽቱ በተቃረዘ ቁጥር ይህ በምናቤ የምመለከተው፣ «መንፈሳዊ መነቃቃት» የሚለው ጽሑፍ ይበልጥ እየበረታ በመምጣቱ ከእንትህ ጋር አብሬ ለመሄድ ወሰንኩ። ሰብሰባው ካልተ በኋላ፣ «ጌታን ለመቀበል የምትፈልጉ ወደ ፊት ነ» የሚል ጥሪ ሲቀርብ፣ እኔም ከሌሎች ጋር ጌታን ተቀበልኩ። ሕይወቴን ለክርስቶስ ሙሉ በሙሉ መስጠቴን እርግጠኛ እስክሆን ድረስ፣ አንድ ሳምንት ያህል ደብዳቤ ሳልጽፍልህ ቆየሁ። ግን ኖቅሬ፣ አሁን እርግጠኛ ሆኜለሁ! ክርስቶስ የሕይወቴ ጌታና አዳኝ ሆኖአል፤ በባሬው ስለት የውሃ ጥምቀትን ሥርዐት ፈጸምኩ። ይህ ነው ብዬ መግለጽ የማልችለው ደስታ ይሰማኛል። ወደ አገርህ ተመልህ የእውነተኛ ክርስቲያን ቤተሰብ ሕይወት የምንኖርበት ጊዜ በጣም ናፍቆኛል።»

«ቺስ ሚርሊን» አለ ባለሥልጣኑ። «ባለቤቴ ባለችበት አገር ቅዳሜ ጠዋት ሲሆን፣ እዚህ ምን እንደ ነበር ያውቃለ?»

እንደማላውቅ ነገርኩት።

«እዚህ ቅዳሜ ሌሊት ነበር፤ የጸለይንላትም በዚያው ቅዳሜ ሌሊት ነበር። «መንፈሳዊ መነቃቃት» የሚለውን ምልክት በምናቧ ትመለከት የነበረውም ያኔ ነበር። እሁድ ጠዋት የሆነውንስ ያስታውሱታል?»

«አዎን በደንብ አሰታውሳለሁ።» የጠዋቱ አምልኮ ፕሮግራም ካሉት በኋላ ጥሪ ሲደረግ ይህ ሰው ሕይወቱን ለክርስቶስ ሰጥቶ ነበር። «የአሎት ጥያቄውን ሲታቀርብ እንተ ራሱን ክርስቲያን መሰለኸኝ ነበር። ግን እንደ አዲስ ጌታን ሰትቀበል ግራ ገባኝ።» በማለት ላቀረብኩለት ጥያቄ ሲመልስ፤ «አዎን፤ ክርስቲያን ነኝ፤ ግን ጌታን ከሚቀበሉ ሰዎች ጋር አብራ መቅረቡ ራሱ ይህ ነው ብዬ ልገልጸው በማልችለው ሁኔታ፤ ባለቤቴን ሲረዳት እንደሚችል አንድ ጽኑ ሰሜት ይሰማኝ ነበር» ማለቱንም አስታውሳለሁ።

ትክ ብሎ ተመለከተኝ፤ የደሰታ እንባ ከዐይኖቼ ኮለል ብለው እየወረዱ ነበር። «ቄሰ ሚርሊን፤ ይህ ሊሆን በአገራችን ጊዜው ምን እንደ ነበር አሁን ግልጽ ሆነልዎት?» በማለት ጠየቀኝ።

ቅዳሜ ሌሊት እንደ ነበር አስተዋልኩ። ባለቤቱ ጌታን የተቀበለችውም በዚያ ሌሊት ነበር። በእንደዚያ ዐይነት አሰደናቂ ሁኔታ የአሎታችንን መልሰ በማግኘታችን በደሰታ ፈነደቅን። የደሰታ እንባ አነባሁ። እዚያ የነበሩ ሰዎችም እግዚአብሔር ለአሎት መልሰ የሚሰጥ አምላክ መሆኑን፤ መጠራጠር በማይችሉበት ሁኔታ አረጋገጡ።

ከዚህ ወታደራዊ ባለሥልጣን ጎን ተቀምጦ የነበረ አንድ ጥቁር አማራጭ ሰርጂንት በሐሳብ ተወጦ ይታይ ነበር።

«ምነው ደኅና አይደለህም እንዴ?» አልኩት። «የእኔም ሚስት የእርሱ ሚስት ዐይነት ናት፤ በዜታችን ውስጥ ሃይማኖት የሚባል ነገር ሰሙ እንዲጠራ እንኳ አትፈልግም። ከሁለት ሳምንት በፊት ጥቂት እምነት ኖሮኝ የአሎት ጥያቄ አቅርቤ ቢሆን ጥሮ፤ ይኸኔ የእኔም ሚስት ጌታን ተቀብላ ነበር» አለኝ።

ምን ዐይነት አጋጣሚ! እነዚህ ሁለት ወታደሮች ከሀገራቸው ከአሜሪካ በጣም ርቀው ሺየትናም ቢሆኑም፤ የሁለቱም ችግር እንደ ዐይነት ነበር። «ለእንተም ሚስት አሁኑኑ እንጽልይ» አልኩ በሰሜት።

«ዕድሉ ያመለጠኝ ይመስለኛል፤ አሁን ለመጽሐፍ እምነትም፤ ፍላጎትም የለኝም» አለ።

«በእምነትህ ላይ ብቻ መደገፍ የለብህም፤ እኛ በምናደርገው ጽሑፍ እመን፤ በአንተ ቦታ ሆነን እኛ እናምናለን» አልኩት።

እጅ ለእጅ በመያያዝ ጽሐፊን። ሰዎቹ በአዲስ ዐይነት ተነሣሽነት ተሞልተዋል። እግዚአብሔር ጽሑፉን እንደሚሰጥ፤ መልሰም እንደሚሰጥ በየገላቸው መገንዘብ ጀምረዋል።

በሚቀጥለው ማለፊያ ይኸው ሰው ቢሮዬ መጣ፤ በጣም ደስ ብሎታል፤ ምድር የጠበቀው ይመስላል፤ በእጁ ፖሰታ ይሰራል።

«ብቻ መልሱን አገኘሁ እንዳትለኝ» አልኩት በቀልድ መልክ።

«አዎን ፤ በጣም እንጂ!» አለ።

በደሰታ ይቅበጠበጥ ነበር፤ ወደያውኑ፤ «ገና ሳይጠሩኝ እመልሳችኋለሁ» የሚለው ቃል ወደ ልቤ መጣ። እንደዚያ መሆኑ ይሆን?»

«ለመሆኑ ምንድነው ደብዳቤው የሚለው?»

በአብዛኛው መልኩ ካለፈው ምሽት ደብዳቤ ጋር ይመሳሰላል። የዚህም ስው ሚስት ድኑትን አግኝታ፤ ተጠምቃለች ፤ የእሑድ ትምህርት ቤት አስተማሪ ሆናለች።

«እግዚአብሔር ሆይ» አልኩ በሰፊው እየተነፈሰኩ፤

«እወድሃለሁ ፤ እወድሃለሁ ፤ እወድሃለሁ!»

አንድ ቅዳሜ ምሽት፤ አንድ አዲስ መኮንን ወደ ጽሑፉ ሰብሰባችን መጣ። ስለ ጽሑፉ ባለን አስተሳሰብ ወይም አመለካከት ደስተኛ አይመስልም።

«ቄሰ ሚርሊን፤ እርሶም እንደሚሉት እግዚአብሔር ጽሑፉን የሚሰማ ከሆነ፤ ለምን አንድ አሰፈላጊና ክብደት የሚሰጠው ነገር አያደርግም?»

«አሰፈላጊና ክብደት ያለው ነገር ስትል ምን ማለትህ ነው?» በማለት ረጋ ባለ ሁኔታ ጠየቅሁት።

«ልጆችን በእግሩ መቆም ከጀመረ ጊዜ አንሥቶ፤ እግሮቹን እያየ ያለቅሳል፤ በሕመም ይሰቃያል። በአካባቢያችን ወዳሉ የተለያዩ ዶክተሮችና ስፔሺሊቶች ወሰድነው ነበር። ልዩ ጫማ አሠራንለት፤ በፋሻ ጠ ቀለልንለት፤ የምንችለውን ሁሉ አደረግንለት፤ ግን ምንም ልንረዳው አልቻልንም። እሁን ለባት ዓመት ሞልቶታል፤ በየምሽቱ ከመተኛቱ በፊት ባለቤቴ ከእግሮቹ ሥር ትራስ ማድረግና እንትልፍ እስኪወሰደው ድረስ ማሻሻት አለባት። ታዲያ፤ ልጄን ለመርዳት እግዚአብሔር ለምን አንድ ነገር አያደርግም?»

እንዴት መጽሐፍ አንዳለብኝ እንዲመራኝ በልቤ እግዚአብሔርን ጠያቅሁ፤ ከዚያም፤ «ሁላችንም እንጽልያለን፤ እግዚአብሔርም ይፈውሰዋል» አልኩ በፍጹም እርግጠኝነት።

«አንተ እታምን ይሆናል፤ እኛ ግን እናምናለን፤ እግዚአብሔር ይፈውሰዋል። ከእኛ ጋር ሆነህ አብረን እንጽልይ»

እግዚአብሔር ሲወራ ለማየት ሰዎች፤ በከፍተኛ ፍላጎት ጽላዩ። አሁን ያለው ሺየትናም ቢሆንም፤ ሀገራችን ላሉ ሰዎች ስንጽልይ ይህ ሦስተኛ ጊዜ መሆኑ ነው። ሁኔታውን ያመቻቸው እግዚአብሔር ራሱ እንደ ሆነ አውቃለሁ።

ከሁለት ሳምንታት በኋላ ሌላ ደብዳቤ መጣ፤

«ፍትራ ፣ በለዚህ ጉዳይ ሳልጽፍልህ አንድ ሳምንት አሳልፈህለሁ፤ ምናልባትም ማመኑ ይከብድህ ይሆናል። ካለፈው ሳምንት ጀምሮ ጳውሎስ እንድም ጊዜ እንኳ ስለ አግኖቼ ሕመም እንሥቶ አያውቅም። ምንም ትራስ ሳላደርግለትና ወትሮ እንደማደርግህ አግኖቼን ሳላሻሽለት መተኛት ችሎአል። ወዲያውኑ ልጽፍልህ ፈልጌ ነበር፤ ይሁን እንጂ፤ ያንተን ተስፋ አጉል እንዳላነግግና እንዳላሳቅቅህ፤ መፈጠሩን አርግጠኛ እስከሆን ድረስ መቆየት ነበረብኝ። በሚተጥለው ቀን እንደዚያው ነበር። ዛሬ ይህን ደብዳቤ ለጽፍልህ አግኖቼ ሙሉ በሙሉ ጤነኛ ከሆኑ ሳምንት ሞልቶታል፤ አንድ ጊዜ እንኳ ስለ ሕመሙ ሲናገር አልሰማሁም።»

«ቂስ ማርሊን፤ ይህንን ማመን ይከብደኛል» አለ መኮንኑ እንባዎቹን ለመቆጣጠር እየታገለ። «በጣም የሚገርመው ደግሞ፤ የልጄ አግር ሕመም የቆመው ልክ በጸለይንለት ዕለት መሆኑ ነው።»

በሚተጥሉት ጥቂት ወርቅ ይህን ሰው ዛግኩት ቁጥር፤ በድል አድራጊነት ስሜት ክንዶቹን እያነሣ «ልጄ ጤነኛ ነው!» ይለኝ ነበር።

ከዚያን ጊዜ አንሥቶ፤ የጸሎት ቡድኖችን አባሎች እምነት ይበልጥ ማደግና መዳበር ጀመረ። ብዙ ዕጽብ ድንቅ የጸሎት መልሶችን አግኝተናል። ሌሎች ሰዎች እግዚአብሔር ስለሚሠራው አስደናቂ ነገር ለመስማት ወደ ስብሰባችን እየመጡ ነበር። በየእሑድ ጠዋት መልስ ስላገኙ ጸሎቶች የሚገልጹ ደብዳቤዎችና ሪፖርቶች አነብላቸው ነበር። በየዕለቱ የሚያገኙትን ቡሉ፤ «ዛሬስ ምን እዳስ የጸሎት መልስ አለ?» በማለት ይጠይቁኝ ነበር።

እኔም፤ «ከተለምራት ዑሉ የሚበልጥ ተለምር የምለው አንድ ሰው ክርስቶስን ሲቀበልና የዘላለም ሕይወትን ሲያገኝ ነው» አላቸው ነበር።

የእግዚአብሔር መንፈስ በመካከላችን የመንቀጥቀሱን ያህል፤ ብዙዎች ወደ ክርስቶስ ይመጡ ነበር።

አንድ አሑድ ጠዋት፤ ሰዎች ክርስቶስን እንዲቀበሉ ጥሪ አቀረብኩ፤ ብዙዎች እንዲጸለሉላቸው ወደ ፊት መጡ። ከአገልግሎት በኋላ ጥቂት ደቂቃዎችን ከጌታ ጋር በጸሎት ለማሳለፍ ወደ ቢሮዬ ሄድኩ። አንድ ሰርጀንት የመበርገድ ያህል በፋን ከፍቶ ሲገባና እወለሉ መሐል ላይ ሲንበረከክ ለመውጣት እየተዘጋጀሁ ነበር።

«እባክዎን ይጸልዩልኝ» አለ ስቅለቅ ብሎ እያለቀሰ። ወዲያውኑ ስለ ተለያዩ ክፉና ዐመቦኛ ሥራዎቹ፤ የአልኮልና የአደንዛዥ ዕዕ ቡሰኝነቱንና ሚስትና ልጆቹን መበደሉን መናገዝ ጀመረ። በንስሐ እንባ የውስጥ ሀዘንና ጸጽቱን እያፈሰሰ ነበር። ሲጨርስ እግዚአብሔር

በጣም እንደሚወደው፤ ለተናዘዛቸው ንጢአቶች በሙሉ አያሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንዲሞት እግዚአብሔር እንደ ላከው ገለጽኩለት። «አንተ ግድረግ ያለብህ፤ ክርስቶስ ጌታና እዳኝህ መሆኑን በእምነት መቀበል ብቻ ነው። እግዚአብሔር ደግሞ፤ ሙሉ ይቅርታንና የዘላለምን ሕይወት ያስጥሃል» አልኩት።

«እሺ፤ እሺ» አለ እሁንም እየተንሰቀሰተ፤ እግዚአብሔርን ሲያክብርና ሲያመሰግን ለላማሂ ፈገግታና ደስታ ከፊቱ ይታይ ነበር።

በኋላም፤ እንደዚያ እያበረረ ወደ ቢሮዬ ያመጣው ምን እንደ ነበር ነገረኝ። በዚያ ማለዳ የምንሰበሰብበት ጸሎት ቤት በኩል ወደ ፖስታ ቤት እየሄደ ነበር። በድንገት ወደ ጸሎት ቤቱ እንዲገባ የሚገፋፋ ስሜት ተሰማው። «ይህ እብደት መሆን አለበት፤ ካለፉት ስድስት ዓመታት ወዲህ፤ ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄጄ እላውቅም፤ ዛሬ የምገባበት ምክንያትም አይታየኝም» በማለት ያንን ግፊት መቀበል አልፈለገም። ወደ ፖስታ ቤት መሄዱን ቢቀጥልም፤ እሁንም አንዳች ነገር ወደ ጎላ ይሰበው ነበር። በመጨረሻ ወደ ጸሎት ቤቱ ሲገባ ስብሰባው እየተካሄደ ነበር። ስብሰባው አስኪያልቅ ድረስ እዚያው ነበር፤ ገብኤው የመጨረሻውን መዝሙር ለመዘመር ሲነሣ ክፉኛ ይንቀጠቀጥ ስለ ነበር፤ እንዳይወድቅ እፈቱ የነበረውን ወንበር አጠብቆ መያዝ ነበረበት።

በሆነ ጊዜ ወለሉ ላይ እንዳይወድቅ እየፈራ ነበር፤ ወደ ፊት መጥቶ ሕይወቱን ለጌታ መስጠት እንዳለበት፤ ኃይለኛ በሆነ ሁኔታ ይሰማው ጀመር።

በድንገት ግን፤ «በምንም ዐይነት» በማለት ራሱ ለራሱ ተናገረና ከጸሎት ቤቱ ወጥቶ መሄድ ጀመረ። እየሄደ እያለ አግኖቹ የሚከዱት መሰለው፤ በመጨረሻም መቆም እንኳ የማይችልበት ደረጃ ላይ ደረሰ። ጊዜው አሁን መሆኑን አንድ ድምፅ በውስጡ ይነግረው ነበር። ወዲያ ወዲህ ሳይል መታዘዝ ነበረበት፤ ከመታዘዝ ሌላ ምርጫ አልነበረውም። ብዙም ሳይቆይ እየሮጠ ወደ ጸሎት ቤቱ ተመልሶ መጥቶ፤ በፋን በሮግዶ ገባ።

እንደ እኔው መንፈሳዊ የምክር አገልግሎት ኮሚሰጡት ሰዎች አንዱ የሳውዘርን ባፕቲስት ቤተ ክርስቲያን አባል ነበር። በጣም የምንቀራረብ ንደኛሞች ነበርን። ጌታን በጣም ይወዳል፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ እጠንክራ መናገሬን ግን በጣም ነበር የሚጠላው። መለኮታዊ ፈውስ፤ አጋንንትን ማስወጣት፤ በመንፈስ ቅዱስ መጥላትና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን መለማመድ፤ ለእርሱ በፍጹም እንግዳ ነገሮች ነበሩ። አንድ ቀን ወደ

አሎት ስብሰባችን መጥቶ ነበር፤ ግን ይቅርታ ጠየቀና ሁለተኛ ወደዚያ ላለመምጣት ወሰኖ ሄደ።

በተለይም ደግሞ እንድን ሰው መካከላችን እስቀምጠን ፣ እጆቻችንን ራሱ ላይ እድርገን፤ የምንጸልየው በጣም ይረብሸው ነበር። ከዚህ ቀደም እንዲህ ያለ ነገር እይቶ ሰለማየውቅ፤ ክርስቲያናዊ እሥራር እንዳልሆነ ነበር የሚገመተው።

ወደ አሎት ቤታችን ከሚመጡ ሰዎች በየጊዜው ሰለሚደረጉ ነገሮች ይሰማ ነበር። በሕይወታቸው ተስፋ የቆረጡ፤ ተሸናፊዎችና ሁሉንም ነገር እርግፍ እድርገው ለመተው ዝግጁ የነበሩ ሰዎች እንድንጸልይላቸው ይጠይቁን ነበር። እነዚህ ሰዎች ከሸከማቸው እንደ ተገላገሉና ከእሥራታቸው እንደ ተፈቱ ሲመሰክሩ ይሰማ ነበር። ወንበር ላይ መካከላችን ተቀምጠው፤ ሌሎች እጆቻቸውን ጭነው ሲጸልዩላቸው፤ ከእነርሱ ጋር በሚሰልፉ ጥልቅ ደስታና ሰላም ይሞሉ ነበር። ከዚያን ጊዜ እንሥሩ ክርስቶስ ምን ያህል ለሕይወታቸው እውን እንደ ሆነላቸው ሲናገሩ ይሰማ ነበር።

በየጊዜው የሚሰማቸው እነዚህና ሌሎችም እነዚህን የመሳሰሉ ነገሮች ቀስ በቀስ የዚያን ሰው ልብ ይነኩት ጀመር። ከዚህ ቀደም ከተለማመደውና ከተረዳው በተለየ ሁኔታ እግዚአብሔር በብዙ የተሰያዩ መንገዶች መሥራት እንደሚችል ተገንዝቦአል። በዚህ ወቅት ነበር እንደ ያልታሰበና ያልተጠበቀ ነገር የሆነው።

በሌላ ዐውደ ግንባር የነበረ የመንፈሳዊ ምክር እገልግሎት ሠራተኛ ተገድሎ ነበር። እርሱን እንዲተካ ይህ ንደኛዬ ወደዚያ ሰፍራ እንዲሄድ ይታዘዛል። ነገሩ በመጠኑም ቢሆን ሳያሳስበው አልቀረም ፣ ከመሄዱ በፊት ሊበናበተኝ ቢሮዬ መጣ። የአሎት ቡድናችን እገልግሎት ለእርሱ ከፍ ያለ ዋጋ ያለው መሆኑን እያመነታ ነገረኝ። ወዲያውኑ እያለቀሰ ወለሉ ላይ ለአሎት ተንበረከክ። የእኔን፤ እጆች እንሥሩ ራሱ ላይ እናራቸው።

«ሚርሊን፤ እስቲ እባክህን በሰመድከው መንገድ ጸልይልኝ» አለ። ድምዜን ላሳሰማ በልሳን እጸልይለት ጀመር፤ እየጸለይኩለት እያሰ ደስታና ሰላም ልቡን ያጥለቀልቀው ጀመር። የደስታ እንባ እያነባና እየፈነደቀ፤ ከዚያ ቀደም የነበረው ፍርሃት ጨርሶ እንደ ተወገደለት ነገረኝ። ከእንግዲህ ወደ ዐውደ ውጊያው ለመሄድ ዝግጁ ነው።

ወደዚያው እንደ ደረሰ፤ ገና በመጀመሪያው ቀን ከሄሊኮፕተር እደጋ ለጥቂት እንዳመለጠ ይውሰው የነገረኝ ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ነበር።

«ያኔም እንኳ ቢሆን፤ ፍጹም የሆነ የኢየሱስ ክርስቶስ ፍትርና በእርሱም የመታመን መንፈስ እንጂ በፍጹም ፍርሃት በልቤ እልነበረም» አለ።

እኔ የነበርኩበት ክፍል ወደ ሰሜን ተንቀሳቅሶ ቼ ላይ በሚባል ሰፍራ ከነበረው የእሜሪካ ጦር ምድብ ጋር ተቀላቀለ። ከመርከቢኛው ጦር ጋር ሆነን የተፋፋመ ውጊያ እደረግን። እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚያደርገውን ጥበቃና እንክብካቤ በብዙ ማሰረጃ የተመለከትኩት እዚያ ነበር። በእርሱ ከታመንን፤ እርሱ ካልፈቀደ በቀር፤ በምድር ላይ ያለ ማንኛውም ንይል ሲነካን እይቻልም።

ብዙ ጊዜ ወደ ተሰያዩ ሰፍራዎች ለመሄድ ፕሮግራም ከያዝኩ በኋላ፤ በመጨረሻው ደቂቃ ላይ ዕቅዴን እንድለውጥ ይሰማኝ ነበር። ለእንደዚህ በይነቱ ውስጣዊ ግፊት በመታዘዘም፤ ሞት ሊያስከትል ከሚችል አደጋ እንዳመለጥኩ በኋላ ላይ እሰማለሁ።

እንደ ጊዜ አምስት መቶ ቶን በንቦች በማውረድ ላይ ለነበሩ ሰዎች ወደብ ዳርቻ ላይ ሰማገልገል ፕሮግራም ይገባ ነበር። መጨረሻዎቹ ደቂቃዎች አካባቢ ግን ዕቅዴን እንድሰርዝ ተሰማኝ። ልክ በተባለው ሰፍራና በዚያው ሰዓት እንደ ፈንጂ ብዙ በንቦችን አፈንዳ። እዚያ ተሰብስበን ቢሆን ፕሮ፤ ብዙዎቻችን እናልቅ ነበር።

በርተን ሐች የሚባል የረጅም ጊዜ ንደኛዬ በእንደ ሰፍራ በሚገኝ የእሜሪካ ምድብ ውስጥ የመንፈሳዊ ምክር እገልግሎት ሠራተኛ ነበር። ይህ ንደኛዬ እንደ እሑድ ምሽት እርሱ በሚያገለግልበት ሰፍራ እንድሰብክ ይጠይቀኛል፤ እገልግሎቴን ሰጪርሰ ብዙዎቹ ክርስቶስን ተቀበሉ። እኔም፤ ከእያንዳንዱ ጋር ጸለይኩ።

በሚቀጥለው ቀን ጠዋት ጌታን ከተቀበሉ ሰዎች አንዱ ወደ አሎት ቤቱ መጣ። ሁኔታው ቅጥ ያጣ ይመስላል፤ ልብሱ ረጥሶ ቆሸሿል፤ ጸጉሩ በሙጫ የተጣበቀ ያህል ግንባሩ ላይ ተኝቶአል። ይሁን እንጂ፤ ፊቱ በደስታ ፈክቶ፤ እየደጋገመ፤ «ጌታ ይመሰገን! ጌታ ኢየሱስ ሆይ ተመሰግን!» ይላል።

በዚያ ማለዳ ንጋት ላይ እርሱና ሌሎች አምስት ሰዎች በከፍተኛ ደረጃ ታጥቀውና በሂሊኮፕተር ተላፍረው፤ በቻይና ባሕር ላይ ወደ ሰሜን እያቀኑ ነበር። ፓይላቱ ሂሊኮፕተርን በባሕሩ ላይ ዝቅ እድርጎ በማብረር ላይ እያለ ከባድ ማዕበል ይመታታል። ሂሊኮፕተር በጎይል ተንዘፍዝፋ ባሕር ላይ ወደቀች። ውስጧ የነበሩ ሰዎች በየቦታው ተበታተኑ።

ወጣቱ ወታደር ውሃ ውለጥ መሆኑንና በፍጥነት እየሰጠመ እንደ ነበር ተረዳ። እየዋኝ ወደ ላይ ለመውጣት ሞከረ፤ እንደ ገና ከመሰጠሙ በፊት ጥቂት አየር ለማግኘት ታገለ፤ ይሁን እንጂ የታጠቀው ከባድ መሣሪያ

ቁልቁል ይኑትተው ነበር። ራሱን ነጻ ለማድረግ የሚቻለውን ያህል ቢፍጨረጨርም አልቻለም። እንደ ነገረኝ ከሆነ፤ በመስጠም ላይ እያለ ባለፈው ምሽት ክርስቶስን መቀበሉ በድንገት ትዝ ይለዋል። ለመሞት ዝግጁ ነበር፤ በድንገት ታላቅ ሰላም አእምሮና ልቦናውን ሞላው። ከተሸከመው የጦር መሣሪያ ራሱን ማላቀቅ መቻል አለመቻሉ ደንታ አልሰጠውም። እየሞኘ እንደ ገና ወደ ባሕሩ ላይኛው ክፍል መሳ፤ ሆኖም ተመልሶ ሰጠ። ሰሃሱተኛ ጊዜ እየሞኘ ወደ ባሕሩ የላይኛው ክፍል ሲመሳ፤ ጉልበት ከድቶት፤ ዐቅሙም ሁሉ ተሟተጠ ነበር፤ እንደሚሞትና ከጌታ ጋር እንደሚሆን እርግጠኛ ነበር። በዚያ ሁኔታ ውስጥ እያለ ግን፤ ሽክሙ ከላይ ላይ እየተላቀቀ ሲወልቅ ተሰማው፤ ያለ እንዳች ችግር ወደ ባሕሩ ወለል መሳ። እየሞኘ ወደ ባሕሩ ዳር መሄድ ጀመረ፤ በኋላም በሕይወት የተረፈው እርሱ ብቻ መሆኑን ተረዳ።

ቺ ላይ በሚባለው ሰፍራ ጥቂት ወር ክፍለገልህ በኋላ፤ ወደ ደቡብ ተጉዞ በኩሂን ያህን ከነበረው ከ85ኛው ብሪቲሽ ሆስፒታል ጋር ለመሥራት ወደዚያው ሄደኩ። ከጥቂት ሰዓቶች በፊት፤ የቆሰሉ ወታደሮች ደማቸው እየተንደቀደቀ ወደ እኛ ይመጣሉ። በየጊዜው የእግዚአብሔር ኃይል ሲሠራ እመለከት ነበር። እነዚህ ሰዎች ክርስቶስን ለመቀበል ዝግጁ ነበሩ። እንዲህ ነው ብለው፤ ሊገልጹት በማይችሉት ጎይል ከሞት እንዳመለሱ የሚመሰክሩልኝ ብዙዎች ነበሩ።

«ያ ጎይል የማነው ወይም ምንድነው?» በማለት ሰጠዎቻቸው፤

«እኔ እንጂ፤ በቃል መግለጽ ይከብደኛል፤ ሞቴን እየተጠበቅቀ እያለ በድንገት ታላቅ ጎይል በዙሪያዬ መሆኑ ተሰማኝ። በዚያ ጊዜ ምንም እንደማልሆን እርግጠኛ ሆንኩ። ልገልጸው ባልቸልም፤ ያ ጎይል የእግዚአብሔር ጎይል መሆን አለበት፤ እንደሞት አልፈለግም ማለት ነው» ይሉኛል።

እንዳንድ ጊዜ ደግሞ ሰዎቹ፤ ከእንደዚያ ዐይነት አስቃቂ ሞት ለምን እግዚአብሔር እንዳዳናቸው ይጠይቁኛል። እኔም፤ እግዚአብሔር ለሕይወታቸው የራሱ ዐላማና ዕቅድ እንዳለውና እርሱን ለማድመጥ ልባቸውን ካዘጋጁ፤ ይህን ዐላማና ዕቅዱን ግልጽ እንደሚያደርግላቸው አነገራቸዋለሁ።

ከአንዱ አልጋ ወደ ሌላው እየሄድኩ፤ ከክፍል ክፍል እየተዘዋወርኩ፤ የተለያዩ ሰዎችን ሳነጋግር ስሜቴ ከፋኛ ይነካል። አንዳንዶቹ ክፋኛ ቆሰለዋል፤ ሥጋቸው ተብጭቆ በቦታው የለም፤ ደም ክፋኛ ይፈላቸዋል፤ ምንም ዐይነት ሕክምና ሊደረግላቸው ስለማይችል ሞታቸውን ብቻ እየጠበቁ ነበር። ይሁን እንጂ፤ አንዱም እንኳ ሲነጻጸሩ ወይም ሲያተረመርም

አልሰማውም። የተሰማሩበት ዐላማ አስፈላጊ መሆኑንና በአንድ ዐይነት ምክንያት ከሞት ተርፈው በሕይወት መኖራቸውን ይናገራሉ። የእነዚያን ሰዎች ወኔ እና ድፍረት ሲመለከቱ ነርሶቹ ዘወር ብለው ሲያሰቅሱ አይቻለሁ። ሕመሙ ምንም ያህል ብርቱ ቢሆንም፤ «ደኅና ነኝ» ሲሉ ነበር የሚሰሙት።

አንድ ሌሊት አንዲት ነርስ ሆስፒታል ደወለችና እንድ ወታደራዊ ባለ ሥልጣን እንዳናገር ጠየቀችኝ። ገና ሲያየኝ ሰውየው ማልቀስ ጀመረ። ሰውነቱ ሁሉ በፋሻ ተሸፍኖአል። ከዐይኖቹ የሚወርዱ እንባዎችን መቆጣጠር እስኪችል ድረስ፤ ቢያንስ ዐሥር ደቂቃ እዚያ ቆሜ ጠበቅቦ። ችግሩ ምን እንደ ሆነ አላወቅኩም። እግሩ ወይም እጁ መቆረጥ እንዳለበት ተነግሮት ይሆን? በከባድ ፋሻ ስለ ተጠቀለሉ ክፉኝ መሳዳታቸውን መረዳት ይቻላል።

ምናልባትም፤ አንድ ዘመዱ በጣም መታመጡ ወይም መሞቱ ተነግሮት ይሆናል።

በመጨረሻም እንደ ምንም ራሱን ተቆጣጠረና በጣም አስደናቂ ታሪክ ነገረኝ።

ከጥቂት ሰዓቶች በፊት በሂሊቮፕተር አየተጓዘ ነበር። ሂሊቮፕተር ተመታችና ጥትጥቅ ባለ ደን ውስጥ ወደቀች። አብረውት የነበሩ ስድስት ሰዎች፤ በተራራው ላይ በተለያየ እትሣጫ ተበታትነዋል። እርሱም ቢሆን መንቀሳቀስ በማይችልበት ሁኔታ ክፉኝ ቆሰሎ ነበር። እንደ እርሱ መንቀሳቀስ የማይችሉ ሰዎች ሲጮኹ ይሰማ ነበር። ከፋቅ የተፋፋመ የተኩስ ድምፅ ይሰማል። የሺየት ኮንግ ጦር ሂሊቮፕተር ስትወድቅ ወዳየበት ሰፍራ እየተቃረበ ነበር። ከሂሊቮፕተር የወደቁትን አሜሪካውያን ለመያዝ እየገደደ ነበር።

ይህ ሹም የሕይወቱ ፍጻሜ ለመቃረቡ እርግጠኛ ነበር። የሺየት ኮንግ ወታደሮች በእንደዚያ ዐይነት አስከፊ ሁኔታ የቆሰሉትን እሚረካውያን ተሸክመው የሚያንጉዙበት ምንም ምክንያት የላቸውም። ከገደሉ ደግሞ፤ በቀላል አይገድሏቸውም፤ ይልቁንም በሳንጃ እየወጉ ከተጫወቱባቸው በኋላ ቀስ በቀስ እንደሚገድሏቸው ነበር የሚጠበቀው።

ሰውየው መጸለይ ሞክረ ፤ ግን እንዴት ብሎ እንደሚጸልይ ቸገረው። ዕድሜውን በመለው ወደ ቤተ ክርስቲያን ይሄድ ነበር። በግሉ ግን ከእግዚአብሔር ጋር ተነጋግሮ አያውቅም። በድንገት አንድ ድምፅ፤ «ሌላው ቢቀር፤ ጸልይና እመን!» በማለት ሲናገር የሰማ መሰለው።

በእንደዚያ ዐይነት ስቃይና ጭንቀት፤ በአዲስ እምነት፤ «እግዚአብሔር ሆይ፤ እባክህን አርዳኝ!» በማለት ጮኸ። በሕይወት ዘመኑ ለመጀመሪያ

ጊዜ፣ ከእግዚአብሔር ጋር እንደተነጋገረ ተሰማው። ያኔም፣ ቢሆን የቪዮት ኮንግ ወታደሮች እየተቃረኑ መሆናቸውን ይሰማ ነበር።

ብዙ ኪሎ ሜትሮች ርቆ አንድ የወታደር ሂሊቶፕተር ወደ ሰሜን እየበረረ ነበር። በኋላ ፖይለቱ እንደ ተናገረው፣ በድንገት አቅጣጫውን ለውጦ ወደ ምሥራቅ እንዲበር አንዳች ብርቱ ገፊት ተሰማው። ግን ለምን? በማለት ምክንያት ፈለገ። መብረር የነበረበት ወደ ሰሜን ነበር። ይሁን እንጂ፣ ከሚሊታሪ ደንብ በተቃራኒ ዘጠና ዲግሪ ታጠፈና ወደ ምሥራቅ መብረር ጀመረ። ይህም ብቻ አይደለም፣ ፍጥነቱን በመቀነስ ዝቅ ብሎ እንዲበር በውስጡ የሚገፋፋ ሰሜት አደረበት። አቅጣጫውን ለውጦ ወደ ምሥራቅ እንዲበር ከገፋፋው ከመጀመሪያው ሰሜት ይልቅ፣ የአሁኑ በጣም ሞኝነትና አብደት መሰሎ ታየው። አሁን ያለው በጠላት ከልል ውስጥ ነው፣ ስለዚህ በጣም ከፍ ብሎ መብረር ነበረበት፤ ዝቅ ብሎ የሚበር ከሆነም በጣም መፍጠን ነበረበት። አንድ ነገር እንደሚፈልግ በውስጡ ይታወቀው ስለ ነበር፣ የዛፎቹን ቁመት ያህል ዝቅ ብሎ ይበር ጀመር። ጥቅጥቅ ባለው ደን ውስጥ የተከለከለች የሂሊቶፕተር ሰብርባሪ እዚህና እዚያ ተበታትኖ ተመለከተ።

ሰብርባሪው ለምን ያህል ጊዜ እዚያ እንደ ነበር የሚያውቀው አልነበረውም፣ ሆኖም ማጣራት እንዳለበት ተሰማው። ደኑ ጥቅጥቅ ያለ ስለ ነበር ማረፍ አልቻለም። በዛፎቹ አናት ላይ እያንገባበበ እያለ፣ አብረውት ከነበሩት ለዎች አንዱ በገመድ ተንጠላጥሎ መውረድ ጀመረ። ወደ መሬት ሲደርስ ክፋኛ የቆሰሉና የሚያቃሰቱ ለዎችን አገኘ። አንድ በአንድ በዚያ ገመድ እያንጠለጠለ ወደ ሂሊቶፕተር አገባቸው። ሁሉንም ከላበለበ በኋላ እርሱ ራሱ ደግሞ ወደ ሂሊቶፕተር ተመለሰ። እርሱ መሬቱን ከለቀቀ በኋላ፣ የቪዮት ኮንግ ወታደሮች ደርሰው ይተኩሱበት ጀመር። ፖይለቱ ፍጥነት ጨምሮ ወደ ሰማይ መጥቆ በረረ። ብዙም ሳይቆይ ቁሳሰኞቹ በደገና ሆሰረታል ገቡ።

ወታደራዊው ባለሥልጣን ይህን ታሪክ ነገሮች እንደ ጨረሰ እጆቹን ጥብቅ አድርጎ በመያዝ፣ «በላደረገልኝ መልካም ነገር እግዚአብሔርን እንደሚገባ ማመስገን አልችልም፤ አብረን እንድናመሰግን ነው ያሰጠ ራሁምት። ወደ ፊትም ቢሆን ሶድሚ ልኪን ጌታን አገልግለዋለሁ» አለች።

7

ደስ ይበላችሁ

በ1967 ዓ.ም ከቪዮትናም ተመለሰኩና ወደ ፎርት ቤኒንግ ጆርጂያ ተላክኩ። ከሃያ ሦስት ዓመት በፊት እስረኛ ሆኜ የተወሰድኩት ከዚያ ነበር፤ አሁን ግን የመንፈሳዊ ምክር አገልግሎት ሠራተኛ ሆኜ ወደዚያ ተመልሻለሁ! ያኔ የነበረኝን ሰሜት አሁን ማሰታወስ እንኳ ይከብደኛል።

የሃያ አንደኛው ዕጩ መኮንኖችና የሃያ አንደኛው ባለ ዝቅተኛ ማዕረግ ዕጩ መኮንኖች የመንፈሳዊ ጉዳዮች አማካሪ ሆኜ እንዳገለግል ነበር የተመደብኩት። የወደ ፊት ሚሊታሪ መሪዎችን ወደ ክርስቶስ ማምጣት ምንኛ የሚያስደሰት ሥራ መስላችሁ!

ሥራዬ አስደሳች የመሆኑን ያህል በዚያው መጠን ተግዳሮቶችም ነበሩት። ከምን ጊዜውም ይልቅ የራሴን ጉድለት እየተረዳሁ የመጣሁበት ጊዜ ነበር። በውስጤም ሆነ በዙሪያዬ የእግዚአብሔርን መገኘት ንይል ማየት ችያለሁ፤ ያም ሆኖ ግን የጉደለኝ ነገር እንዳለ ይሰማኝ ነበር።

አንዳንድ ተስፋ አለቆራጭ ቀናት ገጥመውኛል፤ እግዚአብሔር ለእኔ ያለው ሰቅድና ፈቃድ ግን ያ እንዳልሆነ ይገባኛል።

የሚረዳኝ ፍንጭ ባገኝ በማለት ቅዱሳት መጻሕፍትን በትጋት መመርመር ጀመርኩ። ዮሐንስ 17 ላይ አያሱብ፣ «ደስታዬ በእነርሱ ዘንድ የተሟላ እንዲሆን . . . » በማለት ለእኛ ለተከታዮቹ ለእግዚአብሔር ስብ ያቀረበውን ጸሎት አነበብኩ። ለእኔ የሚያስፈልገኝ ደግሞ ያ ነበር። ነገሮች መልካም ሊሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ ሁልጊዜ የጌታ ደስታ ሊኖረን እንደሚገባ ነው የሚያመለክተው። እንዲህ ዐይነቱ ደስታ እንዲኖረኝ አያሱብ ጸልዮአል፤ ታዲያ ፣ ዘወትር ይህን ደስታ እንዳልሰማመድ ያገደኝ ምንድነው?

ከማቴዎስ 25+21 ደግሞ፣ « . . . አንተ መልካምና ታማኝ አገልጋይ ፣ በትንሽ ነገር ላይ ታማኝ ስለ ሆንህ፣ በብዙ ነገር ላይ እሾምሃለሁ ፣ ወደ ጌታህ ደስታ ግባ» የሚለውን አነበብኩ።

ጉዳዩ፣ የእኔ ወደዚያ ደስታ መግባት ወይም ስለመግባት ነው ማለት ነው። እኔ ራሴ የማደርገው እንጂ፣ ድንገት የሚሰጠኝ ነገር አይደለም። «ጌታ ሆይ፣ ወደዚያ ደስታ የምገባው እንዴት ነው?»

በሉቃስ 6÷23 እየሱስ በደቡብ መሬት እንዳለብን ይናገራል። ሌላው ቀርቶ፤ ደስ ሊለን የሚገባው መቼ እንደ ሆነ እንኳ ገልጿል፤ «ሲርዛችሁ . . . ስዎች ሲጠሉዎቻሁ . . . ሲነቅሩዎቻሁ . . . ስማችሁንም ሲያጠፉ በዚያን ቀን ደስ ይበላችሁ፤ ፈንድቁም» ነበር ያለው። ይህ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መኖሩ እንኳ ከዚያ በፊት ትዝብሎኝ አያውቅም ነበር።

“በእንደዚህ ዐይነት አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ ደስተኛ እንድሆንና በደስታም እንድፈንድቅ እንዴት ትጠብቅብኛልህ ጌታ ሆይ?” ነገሩ ስሜት አልሰጠኝም፤ ይሁን እንጂ፤ ቅዱሳት መጻሕፍትን በመረመርኩ መጠን፤ በተደጋጋሚ ይህንኑ እንደሚያጠናክሩ ነበር የተረዳሁት። ልክተለው የሚገባኝ አንድ ዐይነት መርህ ይኖር ይሆን?

ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች የጻፈላቸውን ሁለተኛ መልእክቱን አነበብኩ። ምዕራፍ 12÷9-10፤ «የክርስቶስ ንጌል በእኔ ያድር ዘንድ፤ ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመካለሁ። ስለ ክርስቶስ በድካም፤ በሰድብ ፣ በመከራ፤ በሰደትና በጭንቀት፤ ደስ የምሰኘው ለዚህ ነው፤ ስደክም ያን ጊዜ ብርቱ ነኝና» ይላል።

አስካሁን ድረስ በደቡብ መቀበል ያቃተኝ ነገር ቢኖር፤ ደካማ ሆኖ መገኘትን ነበር። ሰዎች በእኔ ላይ ሲነሡብኝ ያበሽቀኛል፤ ነገር ሲበላሸብኝ ወይም የማልፈትደው ነገር ሲደርስብኝ ያናድደኛል።

ይሁን እንጂ፤ መጽሐፍ ቅዱሴን ይበልጥ ዛቦተኩ ቁጥር ደጋግሜ የማግኘው፤ «ደስ ይበላችሁ! ስለ ማንኛውም ነገር እግዚአብሔርን አመስግኑ» ማለቱን ነበር። ዘመነራው ቦችግር ውስጥ ደስ ስለ መሰኘት ደጋግሞ ይናገራል። መዝሙር 30 ውስጥ፤ «የይታዩን ወደ ሽብሸባ ለወጥህልኝ፤ ማቄን አውልቀህ፤ ፍስሐን አለበሰኸኝ» ይላል።

እኔም እንደ እርሱ ብዙን ምንኛ በወደድሁ! ግን እንዴት? አንድ ምሽት በአንድ አነበተኛ የጽሑት ኅብረት ውስጥ እያለሁ በድንገት ከት ብዬ መሳቅ ጀመርኩ። ምናልባትም ለዐሥራ አምስት ደቂቃዎች ያበል ሳልስት አልቀረዱም፤ እየሳቅሁ አያለ፤ «ኢየሱስ ስለ ንጢአትህ በመሞቱ ደስ ይልሃልን?» በማለት እግዚአብሔር ሲናገረኝ የለማሁ መሰለኝ።

«አዎን ጌታ ሆይ ፣ በጣም ደስ ይለኛል!»
«ለእነዚህ ንጢአት መሞቱን ስታስብ፤ መልካም ስሜት እንዲሰማህ ያደርግሃል?»
«አዎን ጌታ ሆይ»

«በሞቱ እመካይነት የበላለም ሕይወትን እንደ ሰጠህ ማወቅህን ደስ እንዲልህ ያደርግሃል?»

«አዎን ጌታ ሆይ!»

«ኢየሱስ ለንጢአትህ በመሞቱ ደስ ለመሰኘት፤ ራስህን ማስጨነቅ ወይም ከባድ ሙከራ ማድረግ ያለብህ ይመስልሃል?»

«አይደለም ጌታ ሆይ፤ እንዲሁ ደስታ ይሞላብኛል እንጂ፤ ደስተኛ ለመሆን ምንም ዐይነት ጥረት ወይም ሙከራ አላደርገኝም።»

ክርስቶስ ለንጢአቱ በመሞቱ ደስተኛ መሆን ምን ያህል ተላል እንደ ሆነ እግዚአብሔር ሊያስተምረኝ እንደሚፈልግ ገባኝ። በእርግጥም፤ ስላደረገልኝ ነገር ማጨብጨብ፤ መሳቅና በዝማሬ ማመስገን እችላለሁ። በሕይወቴ ከዚህ የበለጠ ተቀዳሚውን ስፍራ የምስጠሁ ነገር የለም፤ ከዚህ የበለጠ የሚያስደስተኝም የለም።

እሁንም መሳቄን ቀጥያለሁ፤ ውስጤ ግን ጸጥ አረጭ ብሏል። ከዚህ በፊት የማላውቀውን አንድ አዲስ ነገር እግዚአብሔር ሊያስተምረኝ እንደሚፈልግ ይታወቀኝ ነበር።

እንደዚህ አለኝ፤ «በልጄ እጆች ላይ ሚስማር መቸንከራቸው በእርግጥ ደስ አስኝቶሃል። በልጄ እግሮች ላይ ሚስማር መቸንከራቸው ደስ አስኝቶሃል። ጎኑን በጦር በመውጋቱና ደሙም ወደ ምድር መፍሰሱ ደስ አስኝቶሃል። ይህ ሁሉ በልጄ ላይ ስለ ደረሰበት አንተ በጣም ደስ ብሎሃል፤ ከደስታህ የተነሣ በጣም እየሳቅህ ነው፤ አይደለም እንዴ?»

ሁሉም ነገር ጸጥ አረጭ አለ። ምን መልስ መስጠት እንዳለብኝ እርግጠኛ አልነበርኩም።

«ይዞ ሁሉ ነገር በልጄ ላይ ስለ ደረሰ ደስ ይልሃል፤ አይደለም እንዴ?» በመጨረሻም፤ «አባት ሆይ፤ እንዴት እንደ ሆነ ባላውቅም ደስ ይለኛል» ማለት ነበረብኝ።

ምናልባት የተሳሳተ መልስ ሰጥቼ እንደ ሆነ እያስብኩ፤ ጥቂት ጊዜ ቆየሁ። ምናልባትም የተነገረኝ ምን እንደ ሆነ እንኳ አልተረዳሁ ይሆናል።

በመጨረሻ ግን፤ «አዎን ልጄ ሆይ፤ ደስ እንዲልህ እፈልጋለሁ! ደስ እንዲልህ እፈልጋለሁ!» ሲለኝ በመሰማቴ ትልቅ አፎይታ ተሰማኝ።

ከት ብዬ ሳቅሁ፤ ደስተኛ እንድሆን እግዚአብሔር እንደሚፈልግ በመረዳቴ ውስጤ የነበረው ደስታ ከበራቱ ይልቅ ጨመረ። አንደ ገና ሁሉም ነገር ጸጥ አረጭ አለ፤ ሌላ የምማረው አዲስ ነገር እንዳለ ይታወቀኝ ነበር።

«ልጄ ሆይ፤ አድምጠኝ። በቀረው የሕይወት ዘመንህ የተለያዩ ችግር ሊደርስብህ ይችላል። ይህ ግን፤ ልጄ ከተቀበለው መከራ ጋር ሲነጻጸር በጣም ዝቅተኛ ነው። ክርስቶስ ስለ ሞተላህ ደስተኛ ነፃ ወይ? ብዬ መጀመሪያ ስጠይቅህ ደስ እንዳለህ ሁሉ ምን ጊዜም ደስተኛ እንድትሆን እፈልጋለሁ።»

«አዎን ጌታ ሆይ፤ የምትነግረኝ ሁሉ ይገባኛል። በቀረው የሕይወት ዘመኔ ሁሉ እመስጋኝ እሆናለሁ። እወድጃለሁ፤ እዘምራለሁ፤ እስቃለሁ፤ በሕይወቴ እንዲደርስ ስለምትፈቅድለት በጎም ይሁን ክፉ ነገር ሁሉ ደስ ይለኛል» አልኩ።

ደስተኛ እንደምሆን ቃል መግባቴ በጣም ቀላል ነበር፤ በጣም ደስ የሚል የጸሎት ጊዜ ነበረኝ። ከውስጥም ከውጪም የደስታ ምንጭ አያጥለቀለቀኝ ነበር፤ ስለዚህም በወደ ፊት ሕይወቴም ደስተኛ እንደምሆን ቃል መግባቴ በጊዜው ቀላል ነበር።

በሚቀጥለው ጠዋት፤ «ምን እያደረግህ ነው?» የሚል ድምፅ ስለማ አልጋዬ ጫፍ ላይ ተቀምጬ ነበር።

«ምነው ባልነገሩኝ በማለት እያሰብሁ ተቀምጧለሁ!»

«ባለፈው ምሽት ውል አላደረግንም?»

«ጌታ ሆይ እንደዚህ ስላሉት ነገሮች ጭምር የተናገርክ እልመሰሰኝም!»

«በሁሉም ነገር፤ ስለ ሁሉም ነገር ማለቴን አስታውስ።»

«ጌታ ሆይ፤ በጣም ግልጽና ቀጥተኛ ልሆንልህ ይገባኛል። ካለፉት ሃያ ዓመታት ጀምሮ ጧት ጧት መነጣት ደስ ላይለኝ ነው የምነግሁ። አልጋዬ ጫፍ ላይ ተቀምጬ ምነው ተኝቼ በዋልኩ እያልኩ ዐስባለሁ። ሌላ እምስት ደቂቃ ብተኛ እንዴት ደስ ባለኝ ነበር እያልኩ ነው የምነግሁ።»

መንፈስ ግን፤ «የምትነግብኩት ጊዜ በመሆኑ ማመስገን ነበረብህ» አለኝ።

«ጌታ ሆይ፤ በመጠኑም ቢሆን፤ ይህ መረዳት ከምትለው በላይ ነው።»

ምንጊዜም ጌታ ታጋሽና መልካም ነው፤ «ፈቃደኛ እንድትሆን ትፈልጋለህ?»

«አዎን ጌታ ሆይ ፤ እፈልጋለሁ።»

በዚያ ምሽት ወደ አልጋዬ የገባሁት፤ «ጌታ ሆይ፤ ይህ ሰእኔ አስቸጋሪ ነው፤ እኔ ማድረግ ስለማልችል አንተው ራስህ እንድታደርግልኝ እፈልጋለሁ። አንተ ተነሥ ባልክኝ ሰዓት ለመነጣት ፈቃደኛ ነኝ፤ ግን፤ የምነግብኩት ጊዜ በመሆኑ እንዴት አንተን እንደማመስግን አላውቅም» በማለት እየጸለይኩ ነበር።

መስማት የቻልኩት፤ «ፈቃደኛ ነህ?» የሚለውን ብቻ ነበር።

«አዎን ጌታ ሆይ፤ ፈቃደኛ ነኝ»

በማግሥቱ ጠዋት ከእንቅልፌ ስነቃ ወደ አእምሮዬ የመጣው የመጀመሪያው ነገር የቀኝ አግሬ አውራ ጣት ነበር። «እስኪ ማንቀሳቀስ ትችል እንደ ሆነ እይ» ሲል ሰማሁ። በእርግጥ ማንቀሳቀስ እችል ነበር።

«ልታንቀሳቅሰው በመቻልህ ታመስግናለህ?»

«አዎን ጌታ ሆይ።»

«እስቲ፤ እሁን ደግሞ ቁርቡምጭሚትህን ሞክረው። ስለዚያስ ታመስግናለህ?»

«አዎ ጌታ ሆይ።»

«እስቲ፤ እሁን ደግሞ፤ ጉልበትህን አንቀሳቅስ፤ ማንቀሳቀስ በመቻልህ ታመስግናለህ?»

«አዎ ጌታ ሆይ»

«እስቲ፤ እሁን ደግሞ መቀመጥ ይቻልህ እንደ ሆነ ሞክር።»

«አዎን መቀመጥ ይቻለኛል። ግን ጌታ ሆይ፤ ገልጽ ልሆንልህ እፈልጋለሁ። እሁንም ቢሆን ጥቂት መተኛት እፈልጋለሁ።»

በጣም ትዕግሥት በተሞላበት ሁኔታ፤ «እስቲ መቆም ትችል እንደ ሆነ እይ። ስለዚህስ ታመስግናለህ? እስቲ፤ ወደ መታጠቢያ ቤቱ መራመድ ትችል እንደሆን እይ። መስተዋቱን ተመልከት። ማየት በመቻልህ ታመስግናለህ?»

«ሃሌ ሉያ!»

«መናገርና መስማት በመቻልህ ደስ ይልሃል?»

«አዎን ደስ ይለኛል ፤ ጌታ ሆይ።»

ከዚያ በኋላ ሁሉ ነገር ጸጥ እረጭ አለ። በዚያ ጸጥታ ውስጥ ሌላ ከእግዚአብሔር የምማረው ነገር እንዳለ ይገባኝ ነበር።

«ልጄ ሆይ፤ በጣም ስለምወድህ ስለ ማንኛውም ነገር ማመስገን እንደሚገባህ እያስተማርኩህ ነው። እሁን በቆምህበት ቦታ ሆነህ ማመስገን ስላለብህ ነገሮች መማር ትችላለህ ወይም ወደ መኝታህ እንድትሄድ እንጂ መማር ያሰብህን እስክትማር ድረስ እንድትንቀሳቀስ፤ እንድታይ ወይም እንድትሰማ አላደርግም።»

ከደስታዬ የተነሣ ወደ ላይ ዘሰለኩና፤ «ጌታ ሆይ እሁን መረዳት ቻልኩ! እመስግንሃለሁ! ዘመትርም እመስግንሃለሁ» አልኩ።

ከሚቀጥለው ጠዋት ጀምሮ፤ ከዚያም ቀጥሎ ባለው ጠዋት፤ ከዚያም . . . ከእንቅልፌ ስነቃ በመጀመሪያ ወደ አእምሮዬ የሚመጣው፤ «ጌታ ሆይ ተመስገን! ጌታ ሆይ እመስግንሃለሁ!» ማለት ነበር። ከዚያ ወዲህ፤ ቅር እያለኝ ከእንቅልፌ ተነሥቼ አላውቅም።

«ይበልጥ ደስ እያለኝ በድካሜ እመክለሁ» እለ ሐዋርያው ጳውሎስ። ጠዋት መነጣት የእኔ ደካማ ጎን ነበር። እግዚአብሔር ግን በዚህ ደካማ ጎኔ ከመነጫኔዎ ይልቅ፤ ወደ ደስታ ልሰውጠው እንደሚገባ አስተማረኝ ፤ ያንን በማድረጌም የክርስቶስ ገይልና ደስታ ልቤን ሞላው።

የተማርኩትን እውነት ሰሌዳች ለማካፈል በጣም ብንጓም፤ መንፈስ ግን ቆይ አለኝ፤ አስቸጋሪ ሁኔታዎችን እንዴት ወደ ደስታ መለወጥ እንደሚቻል፤ በመጀመሪያ ደረጃ እኔ አራሴ በማያጠራጥር ሁኔታ መማር ነበረብኝ።

በ1ኛ ተሰሎንቄ 5÷16-18 ያለውን፤ «ሁል ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ሳታቋርጡ አልዩ፤ በማናቸውም ሁኔታ አመሰግኑ፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእናንተ ይህ ነውና» የሚለውን በቃል አጠናቀው፤ ደጋግሞም እሰው ነበር።

አንድ ቀን መኪናዬን እያሸከረከርኩ የትራፊክ መብራቱ ጋር ሰደርሰ በድንገት ቢጫ አበራ፤ ሆኖም ሕግን ሳልጥሰ ማለፍ ቻልኩ። ያንን በማድረጌ ፈገግ አልኩ። የእግዚአብሔር መጥኝት ይሰማኝ ነበር፤ እርሱም፤ «ፈጋ በል!» አለ። እኔም ፊቴ ፈገግ እንዳለ ተረጋግቼ ተቀመጥሁ።

«ደስ ያለህ ለምንድን ነው?»

«ያለ ምንም ችግር የትራፊኩን መብራት ማለፍ በመቻሌ ነው፤ ተመስገን» አልኩ።

«ቀይ በርቶ ብትቆም ኖሮ፤ ምን ይሰማህ ነበር?»

«ምናልባት በመጠኑ እነጫነቃ» ወይም እናደድ ነበር፤ ምናልባትም፤ እኔ እስካልፍ ድረስ ምንው ቢቆይ ኖሮ አል ነበር» አልኩ።

«የትራፊክ መብራቱን የምቆጣጠረው እኔ መሆኔን አታውቅም? አጽናፈ ዓለሙንና ራሱ ጊዜን የምቆጣጠረው እኔ አይደለሁምን? በሚተጥለው ጊዜ ቀይ መብራት ሲበራ ማመስገን አልብህ። እንደዚያ እንዲሆን ያደረግሁት እኔ ራሴ መሆኔን ማወቅ ይኖርብሃል።»

በሚተጥለው ጊዜ ቀይ መብራት ሲበራ መኪናዬን አቆምኩና፤ በዚያ ጊዜ ምን እንዳደርግ እንደሚፈልግ እግዚአብሔርን ጠየቅኩት።

«እዚያ ማዶ መንገዱን ተሻግሮ የሚሄደው ሰው ይታያልን? በጣም ጸሎት የሚያስፈልገው ሰው ነው፤ እስቲ ባለህበት ሆነህ ጸልይለት።»

ብዙዎቻችን በእግዚአብሔር እንደምናምን እንናገራለን። ግን እያንዳንዱን ጥቃቅን የሕይወት ገጽታችንን ጭምር እንደሚቆጣጠር እናምናለን ወይስ ለትልልቅ ጉዳዮች ብቻ እንደሚገደው ነው የምናስበው? እግዚአብሔር የራሳችንን ጠቅላይ ቁጥር እንኳ ሳይቀር እንደሚያውቅ ኢየሱስ ተናግሮአል። ታዲያ፤ በሕይወታችን ለሚደርሱብን ጥቃቅን ነገሮች እንኳ ከእኛ ይልቅ አብልጦ እንደሚገድደው መቀበል የሚያዳግተን ለምንድነው? በበኩሌ በራሴ ላይ ምን ያህል ጠጉሮች እንዳሉ አላውቅም!

እግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር ይቆጣጠራል፤ እርሱን በሚመዱ ለምች ሕይወት የሚደርስውን ማንኛውንም ነገር ለመልካም ይሰውጠዋል (ሮሜ 8÷28)።

በአሁኑ ጊዜ፤ ይበልጥ በእግዚአብሔር መታመን ጀምራለሁ፤ ግን ስለ ሰይጣን? ተሸሽገውና አሸምቆ በመግባት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆነ ነገር ሊያደርስብን አይችልም?

ልጄን ኢየሱስ ክርስቶስን አሳልፎ እንዲሰጥ በይዞዳ ልብ ውስጥ አንዲገባ ሰሰይጣን የፈቀደለት ራሱ እግዚአብሔር ነበር። አላውቀውም ብሎ ኢየሱስን እስኪክድ ድረስ፤ ሰይጣን የጴጥሮስን እምነት እንዲያዳክም የፈቀደ እግዚአብሔር ነበር። በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ አድማ ባደረጉትና፤ በመጨረሻም በሰቀሉት ሰዎች ልብ ውስጥ ሰይጣን እንዲገባ የፈቀደ እግዚአብሔር ራሱ ነው። እንደዚያ እንዳያደርጉ እግዚአብሔር መከልከል ይችል ነበር። በህስር ሺህ የሚቆጠሩ መላእክትን ልኮ የሰይጣንን ሶትድና ደባ መደምሰስ ይችል ነበር። እግዚአብሔር ግን እንደዚያ አሳደረገም። ምክንያቱም፤ ይህ ሁሉ ኀጢአትና መክራ በኢየሱስ ላይ ከተፈጸመ በኋላ ፍጹም ደስታ፤ ምስጋናና ድል እንደሚከተል እግዚአብሔር ያውቅ ነበር።

በመጀመሪያ እግዚአብሔር ካልፈቀደለት በቀር፤ ሰይጣን በእኛ ላይ ምንም ማድረግ አይችልም። ኢየሱስን እንዲፈትነው ሰሰይጣን የፈቀደለት እግዚአብሔር እንደ ነበር አስታውሱ። በእኛ ላይ አንዳች ነገር እንዲያደርግ እግዚአብሔር ለሰይጣን የሚፈቅድለት በዚያ ውስጥ ካላፍን በኋላ የሚኖረውን ደስታና ድል ማየት ስለሚችል ነው!

ይህንን መገንዘብ ስንጀምር፤ እግዚአብሔር ሕይወታችንን ይባርካል። ከሞት የተነሣው የኢየሱስ ክርስቶስ ጎይል በውስጣችን ያድራል። በሚደርስብን ሁሉ እግዚአብሔርን ስናመሰግንና ደስ ስንሰኝ ተአምራት፤ መለኮታዊ ጎይልና ድል የሕይወት ልምምዶቻችን ይሆናሉ።

አንድ ማለዳ ወደ መሥሪያ ቤቴ ለመሄድ መኪናዬን ማስነሣት ሞከርኩ፤ ግን አልንቀሳቀሰ አላች። ወታደር ቤት ከሥራ ለመገዛየት የሚተርቡ ምክንያቶች ተቀባይነት የላቸውም። ታዲያ፤ ተደላድዬ ተተመዋኩና፤ «እሺ ጌታ ሆይ፤ እዚህ ነኝ። ልታስተምረኝ የምትፈልገው ነገር እንዳለ ህስባሰሁ፤ ስለዚህም ይህኛ መኪና አልንቀሳቀስም ስላላች አመሰግንሃለሁ» አልኩ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላ አንድ ሰው መጥቶ መኪናዬን እንዳስነሣት ረዳኝ።

በሚተጥለው ጠዋትም እንዲሁ ሆነ። «እግዚአብሔር ሆይ እዚህ እንድቀመጥ በማድረግህ እንተ የራሴ ምክንያት አለህ፤ ደስ ይልኛል፤ ደግሞ አመሰግንሃለሁ» አልኩ። ከዚያም መኪናዬን ማስነሣት ቻልኩ።

በዚያኑ ቀን መኪናዬን ወደ መሥሪያ ቤታችን ጋራሻ ወሰድኩና ችግራን ለማናጀት ነገርኩት። «በጣም እዝናለሁ፤ እንደዚህ ዐይነቶችን መኪኖች የሚሠራው ሰው ታሞም ሆኖታል ተኝቷል። ማድረግ የሚችሉት ነገር ቢኖር፤ ወደ ሲቪል ጋራሻ መውሰድ ብቻ ነው» አሰ። ይህን ሲነግረኝ ቅሬታው በኩልህ ፊቱ ላይ እየተነበበ ነበር። «የመሥሪያ ቤታችን ቴክኒሺያን መታመሙን ስለሚያውቁ ምናልባት ከፍተኛ ዋጋ ሲጠይቁ ይችላሉ፤ ከዚህ በፊት ወደዚያ የላከሁዎቸውን ሰዎች ጫን ያስ ክፍያ ሲያስከፍሉ ነበር» አለ።

ወደ፤ «ሲቪል» ጋራሻ እየነዳሁ እያለ፤ «ሆዬ ጉድ፤ እነዚህ ሲቪሎች እጋጣሚውን ተጠቅመው የእኛን የወታደሮችን ገንዘብ መበዝበዛቸው አያናድድም?» የሚል ድምፅ ያሸከክኛል። ጀመር። ያ ድምፅ ከማን እንደ መጣ ስለማውቅ ወደ መጣበት እንዲሄድ እዘዝኩና፤ ይህን ሁሉ እጋጣሚ ሰጥቶሁ ስለሚያደርገው እግዚአብሔርን ማመስገን ጀመርኩ።

«ጌታ ሆይ፤ አንተ በዚህም ውስጥ እንዳለህ እውቃለሁ፤ ስለ ማንኛውም ነገር አመጥንሃለሁ» አልኩ።

ወደ ጋራሹ ደርሼ መኪናዬን ሳቆም ማናጀት ማስታወሻ ደብተሩን እንደ ያዘ መጣና፤ «ጌታዬ ምን ልርዳዎት» አሰኝ።

ችግራን ክንገርኩት በኋላ አንድ በአንድ «በልሽት ይኖርበታል» ብሎ ያስበውን ክፍል ተመለከተ።

«እኛ ይህን ነገር መሥራት ስለማንችል ወደ ሌላ ስፍራ መላክ ሲኖርብን ነው። ይሁን እንጂ፤ ችግሩ ያን ያህል ሊሆን ስለማይችል እንደ ሌላ ነገር ማድረግ አስብን። ምናልባትም ችግሩ ከአንድ በላይ ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም ትክክለኛውን ችግር እስክናገኝ ድረስ መፈተሽ ይኖርብናል» አለ።

«ለመሆኑ ምን ያህል ጊዜ ይወስዳል?»

ፈገግ አሰና፤ «እዝናለሁ ጌታዬ፤ ምን ያህል ጊዜ ሲወስድ እንደሚችል በእርግጠኛነት መናገር አልቻልኩም፤ እንደ ሁኔታው ነው።» አለ።

«ምን ያህል ትጠይቃላችሁ?»

«አዝናለሁ ጌታዬ፤ ይህንንም እርግጠኛ ሆኜ መናገር አልቻልኩም።»

የመሥሪያ ቤታችን ጋራሻ ሰውዬ ትክክል ነበር። ደስ ያላቸውን ያህል ሲጠይቁኝ ነው። «ጌታ ሆይ ተመስገን፤ ለዚህም ቢሆን የራስህ ምክንያት አለህ።»

ብልሸቱ ምን እንደ ሆነ አጣርተው እስኪነግሩኝ ድረስ በማግሥቱ ጠዋት መኪናዬን አምጥቼ ለማበረከብ ተስማማለሁ።

በብዙ ችግር መኪናዬን እንቀሳቀስኳት። ጥቂት መሄድ እንደ ጀመርኩ ወዲያውኑ ማናጀት በፍጥነት ደረሰና እለቆመኝ። «አንድ እፍታ ይቆይ

ጌታዬ፤ ችግሩ ምን ሊሆን እንደሚችል አንድ ሐሳብ መጥቶልኛል፤ ሞተሩን ያጥፋት።»

ወዲያኑ ኮፊኑን ከፈተና በመፍቻ አንዳንድ ነገሮችን መነካካት ያዘ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ «እስቲ፤ ገብተው ይሞክሩትና የሚሆነውን እንይ » አለ።

ገብቼ ሞተር አስነሣሁ፤ ድምፁ ልክ የእዲስ መኪና ያህል ነበር የሆነብኝ።

«በጣም ግሩም! ለመሆኑ ምን ያህል ነው የምከፍልህ?»

«እመስግናለሁ ጌታዬ፤ ምንም የሚከፍሉኝ ነገር አይኖርም። ልረዳዎት በመቻሌ ደስ ብሎኛል።»

እዚያው እያለሁ፤ «ልጄ ሆይ፤ እኔ ካልፈቀድሁ በቀር፤ ማንም ከፍተኛ ዋጋ ሊጠይቅህ ሲገዳህ ወይም ደግሞ ሲያመናቁትህ እንደማይችልና እነዚህን ስለ መስሉ ነገሮች መጨነቅ እንደሌለህ እንድታውቅ እፈልጋለሁ። ሕይወትህ በሙሉ በእጄ መዳፍ ውስጥ ስለ ሆነ ለማንኛውም ነገር ልትተማመንብኝ ትችላለህ። በማንኛውም ሁኔታ እኔን በማመስገን እንድትጸና እያንዳንዱ የሕይወት ገጽታህን እንዴት አድርጌ እንደማበጀው ትመለከታለህ» የሚል ቃል ልቤ ውስጥ ፈሰሰ።

«ሃሌ ስይ ጌታ ሆይ» አልኩ ከደስታዬ የተነሣ እነበርኩበት ወንበር ላይ እየተቀነጠነጠኩ። «ጌታ ሆይ ተመስገን! እነዚህን እስደናቂ ነገሮች ስላሳየኸኝ ተመስገን።»

በዚያ ችግር ላይ እያለሁ በሁኔታው ባማርርና ባኑረመርም ኖሮ፤ ምንም የምጠቀመው ነገር ሊኖር እንደማይችል መረዳቱ ደስ አለኝ። እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወደኝ ሊያስተምረኝ በሕይወቴ ያመጣቸው ነገሮችን ምን ያህል ሳልጠቀምባቸው ቀርቼ ይሆን! ብዙዎቻችን እነዚህ አኝኑ ለመጥቀም በሕይወታችን የሚመጡ ፅድሎችን እንደ ከባድ ሽክም አንቆጥራቸዋለን። ይሁን እንጂ፤ በእንዲህ ዐይነት ሁኔታዎች ውስጥ ካለፍን በኋላ ነገሮች ሁሉ ለደስታ እንዲሆኑልን እግዚአብሔር በክርስቶስ ኢየሱስ አማካይነት ወስኖአል!

በዚህ ቅጽበት እንኳ ልባችንን ዕፁብ ድንቅ በሆነ ደስታው ሲያጥስቀልቀው እግዚአብሔር እንደሚፈልገው መገንዘብ ምንኛ የክበረ እውነት ነው። ይህን የሚያደርገው፤ መልካም ሰዎች ወይም ጸድቃን ስለሆንን ወይም ስለ ከፈልነው ሞሥዋዕትነት አይደለም። ለዚህ ሁሉ መሠረቱ አንድና አንድ ብቻ ነው፤ ይኸውም፤ በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ማመናችን። እንግዲህ ይህን ከማመን አንዳር የተቀመጥኩበት ወንበር ቢሰበር የእርሱ ፈቃድ ነው፤ የቀረበልኝ ቡና በጣም ትኩስ ቢሆን ወይም ዳቦው ቢያርር የእርሱ ፈቃድ ነው ማለት ነው።

የሚደርሱበት ነገር ቡሉ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ከልባችን ማመን ሲንጀምር፤ የእግዚአብሔር ኀይል በሕይወታችን መሥራት ይጀምራል። «ሰዎች ሲያሳድዱ-እችሁና የተለያዩ ችግር ሲያደርሱባችሁ ደስ ይበላችሁ» በማለት አያሱስ የተናገረውም ይህንኑ ሊያስተምረን ነበር።

ለብዙ ዓመታት በከባድ ራስ ምታት ሰሰቃይ ኖራለሁ። አልፎ አልፎ ካልሆነ በተር፤ አኑረምርሚ እላውቅም፤ ይልቁንም የሌሎችን ያህል መጥፎ ባለ መሆኑ እግዚአብሔርን አመሰግን ነበር። አንድ ቀን ግን «ለምንድነው ስለ ራስ ምታቱ የማታመሰግንኝ» አለኝ።

«ለራስ ምታቱ?» አልኩ በድንጋጤ ከው ብዬ።

«አዎን ፤ ለራስ ምታቱ።»

የክርስቶስ ኀይል ይበልጥ በሕይወቴ ይገለጥ ዘንድ፤ እንደ ዕድል ይህን ራስ ምታት ስለ ሰጠኝ እግዚአብሔርን ለማመስገን ሐሳቤን ወደ እርሱ አነግሰሁ። ራስ ምታቱ ግን ከመሻል ይልቅ እየባሰ ይሄድ ጀመር። እግዚአብሔርን ማመስገኔን ቀጠልኩ፤ ይሁን እንጂ፤ ለማመስገን ባሰብኩ ቁጥር ሕመሙም በዚያው መጠን ይበረታ ጀመር። በእኔ ሕይወት ውስጥ ሰይጣንና የክርስቶስ መንፈስ ውጊያ እየተጠመመ መሆኑን ተረዳሁ። ሕመሙ ልቋቋመው በማለቸለው ሁኔታ ቢባባስብኝም በማመስገን ጽናቱ። አንድ ቀን ግን በድንገት በደስታ ባሕር ተጥለቀለትሁ። እያንዳንዱ የሰውነቴ ሕዋስ ይህ ነው ማለት በማለቸለው ደስታ ትጥለቀለት ነበር። እንደዚያ ዐይነት የደስታ ኀይል በፍጹም ተለማምጄ አላውቅም! በዚያ ሁኔታ ጥቂት ብቀጥል ጥሮ ምድርን ለቅቄ የምንሳፈሩ መሰለኝ። በዚያው ቅጽበት ራስ ምታቱ ድራሹ ጠፋ!

ላለፉት ዐሥራ አምስት ዓመታት በዓመት ውስጥ ቢያንስ ለስድስት ወራት ያህል ብዙ ፈላሽ ያለው ጉንፋን ያሰቃየኝ ነበር። ብዙ ሳምንቶችን በጤና አሳሳልፍም ነበር፤ ዘግም ስለሚያስለኝና ስለሚያስነጥለኝ ቀኑን ሙሉ መሐረብ ከእፍንጫዬ ሳይለይ ይውል ነበር። የተለያዩ ዶክተሮችን አነጋገርኩ፤ የተለያዩ መድኃኒቶችን ሞክርኩ። አለይኩ፤ ጸምኩ፤ እንደ ገና አለይኩ። በጸሎታቸው ይረዱኛል ብዬ ያሰብኩዋቸው ሰዎች በሙሉ እንዲጸልዩልኝ ጠየቀኩ፤ ግን ምንም ውጤት አሳያኩም።

ለምንድነው እግዚአብሔር እንደዚህ እንድሁቃይ የሚያደርገውን ችግሩ አይገባውም?

የሥራ ባልደረባዬና ጓደኞዬ ካሪ ሻውግሐን እግዚአብሔር እንዲፈውሰኝ ከእርሳቸው ጋር በእምነት እንድተባበር ነገሩኝ። ዘወትር ባገኝኝ ቁጥር በእምነት እንድበረታ ስለሚነግሩኝ፤ እንዲያውም ሕመሙ ሲነግብኝ ከእርሳቸው መሸሽ ጀመርኩ። ላለፉት ዐስራ አምስት ዓመታት ለማመን

ስጥክር ጥሬእለሁ። ከእንግዲህ ወዲህ ሌላ ምን እንደማደርግ አላውቅም።

አንድ ቀትር ላይ በሚቶዲስት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እንድሰብክ ፕሮግራም ይገዜ ነበር። ቤተ ክርስቲያኑ ወደ ነበረበት ስፍራ በመኪናዬ እየሄድኩ እያለ፤ ከአፍንጫዬ ፈላሽ ይንቆረቆር ጀመር። ከማስነጠሉ ብዛትና ጽናት የተነግ መኪናዬን መንዳት እንኳ እቃተኝ። በዚህ ሁኔታ እያለሁ ነበር፤ «አመሰግንኝ!» የሚል ሐሳብ ወደ ልቤ የመጣው።

ይህ የሥጋ ድካም እንዲኖረኝ በማድረጉ እግዚአብሔር ምን ያህል መልካም አምላክ እንደ ሆነ ማሰብ ጀመርኩ። በዚህ ውስጥ የሚያስተምረኝ ነገር ይኖረዋል። ለብዙ ነገሮች አለርጂክ የሆንኩት እንዲሁ በተፈጥሮ አጋጣሚ ብቻ ሳይሆን ይችላል። ለእርሱ ክብርና ለእኔም መልካም እንዲሆን፤ እግዚአብሔር ይህ እንዲሆን አድርጎአል። «እግዚአብሔር ሆይ፤ ስለ መልካምነትህ ተመስገን። በዚህ ሁኔታ ውስጥ እንዳልፍ ከወደድህ አንተ የፈተድህ ቀን እንደምትፈውሰኝ አምናለሁ።»

«ምን እንዳደርግ ትወዳለህ?»

«ኔታ ሆይ፤ ፈውሰኝ።»

«እንድፈውሰህ ነው ወይስ የሕመሙን ስሜት እንድወስድለህ ነው የምትፈልገው?»

«ሁሉም አንድ አይደለም እንዴ»

«በፍጹም፤ አይደለም።»

«እኚ፤ እንግዲያውስ ፈውሰኝ፤ እኔ ደግሞ የሕመም ስሜቱን ላለመቀበል አሞክራለሁ።» በዚያ ውስጥ እግዚአብሔር አንድ አዲስና አስገራሚ እውነት አስተማረኝ። ባለፉት ዓመታት እንድፈውሰ ብዙ ጸልያለሁ፤ በእምነት ጽንቼ ለመቆምም ብዙ ሞክራለሁ፤ ይሁን እንጂ፤ የማይምጠው የሕመሙን ስሜት ስለ ነበር ተሸናፊ ሆኜአለሁ። አሁን ግን፤ የሕመም ስሜቶችን ማድመጥ ዋነኛ ነገር እንዳልሆነ አውቄአለሁ። የሚያስፈልገኝ በእግዚአብሔር ተስፋ ቃል ላይ ጽንቶ መቆም ነበር፤ ሰይጣን ደግሞ ከዚህ አቋሜ ሊያዘናጋኝ ስሜቶቼን ሲጠቀምባቸው ቆይቶአል!

ወደ ስብስባው ስፍራ ስደርስ ውግ መሳይ ነገር ካፍንጫዬ እየተንቆረቆረ ነበር፤ መቆጣጠር ከምትሰው በላይ ያስነጥሰኝ ነበር።

«ኔታ ሆይ፤ ሞኝ መሆን ካልባኝ ሞኝ ለመሆን ዝግጁ ነኝ። መሐረቤን እዚሁ መኪና ውስጥ እተዋለሁ፤ አንተ እንደ ፈውሰኸኝ በማመን ቃልህን አስብካለሁ» በማለት ወሰንኩ።

ወደ ቤተክርስቲያኑ እየገባሁ እያለ እየተሻለኝ መጣ። ስብስባው ካበቃ በኋላ ግን፤ ሕመሙም ሆነ ስሜቱ ጨርሶ ሰቆኝ ነበር። ለብዙ ጊዜ ያህል ስሜቱ አንድም ቀን እንኳ አልተመሰሰም። አንድ ምሽት

8

አመስግኑት

ግን፤ ወደ አንድ የአሎት ሰብሰባ ለመሄድ እየተዘጋጀሁ እያለ ከአፍንጫዬ ውሃ መሳይ ነገር መንቆርቆር ጀመረ።

«ጌታ ሆይ አንዳች ክፉ ነገር አንዳደረግሁና በዚህም ምክንያት አንተ እምነቴን እንደ ወለድሁብኝ አነዚያ ሴቶች ስለሚያሰቡ ወደ ጸሎቱ ሰፍራ መሄድ አልችልም። ለመፈወስ የሚያበቃ እምነት እንዲኖረኝ ዘራያዬን ከብብሙ እንዲወተውቱኝ አልፈልገም። አንተ እንደ ፈወሰከኝ አርግጠኝ ነኝ፤ ስለዚህ የሕመም ሰሚትም ቢሆን አመስግንሃለሁ» አልኩ።

በጸሎቱ ሰፍራ ከነበሩ አገቶች እንድዋ እንዳምን ደጋግማ ትመክረኝ ነበር።

ጠንከር አድርጌ፤ «ግንኮ እግዚአብሔር ፈውሶኛል» አልኳት።

«ታዲያ፤ ለዚህ ነው ይህ ሁሉ ፈሳሽ ከአፍንጫህ የሚንቆረቆረው?»

«አኔ እንጂ፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል፤ ስለዚህም እያመሰገንኩት ነው።»

ወደ ቤቴ በመመለስ ላይ እያለሁ፤ በፈለገው መንገድ ሕይወቴን አያመራ በመሆኑ እግዚአብሔርን በማመስገን ቀጠልኩ። ሰይጣን መጠ ነኝ ጥቃት እንዲያደርሰብኝ ቢፈትድለት እንኳ ለዚያም ቢሆን እግዚአብሔር የራሱ ምክንያት ይኖረዋል። ሌላው ቀርቶ ልጄ ኢየሱስ ክርስቶስ እንኳ በእኔ ፈንታ መከራ እንዲቀበል ፈቅዶአል።

«ልጄ ሆይ»

«አቤት ፤ ጌታ ሆይ።»

«ታማኝ ሆነህ ተገኝተሃል። ለአንተው ለራሱ መልካም እንዲሆንልህ ካሳሰፈለገህ በቀር፤ ከእንግዲህ ወዲህ የዚህ ዐይነቱ ሰሜት በፍጹም አይኖርህም።»

እንደ ገና ወንበሩ ላይ እንዳለሁ ተቀነጠነጥኩ። ከእንግዲህ ወዲህ፤ አንዴ ለጸለይኩበት ፈውስ ድጋሚ መጸለይ አያሰፈልገኝም። እግዚአብሔር ራሱ « ለምኑ ትቀበላለችሁ፤ ደስታችሁም ሙሉ ይሆናል» ብሏል (ዮሐንስ 16÷24)።

በሕይወት ዘመኔ ከተለማመድኳቸው በጣም አስደናቂና አነቃቂ ልምምዶች አንዱ፤ እግዚአብሔርን በማመስገን የሚገኘው ኃይል ነው። ይሁን እንጂ፤ ስለዚህ ጉዳይ ለሰዎች ለማካፈል ባሰብኩ ቁጥር፤ «ቆይ፤ ጊዜው ገና ነው» በማለት እግዚአብሔር ለልቤ ሲናገር ይሰማኝ ነበር።

ሮን የተባለ ለችግሩ ምክር ፍለጋ ወደ እኔ ሲመጣ የነበረበት ተስፋ መቁረጥና ጭንቀት ከገጽታው በጉልህ ይነበብ ነበር። «ቄስ ሚርሊን፤ ከእርስዎ እርዳታ አፈልጋለሁ። ለወታደርነት ስመለመል ሚስቴ ራስዋን ማጥፋት ሞክራ ነበር። አሁን ደግሞ፤ ወደ ቪየትናም እንድዘምት ትእዛዝ ደርሰኛል፤ እኔ ከሂድሁ ባለቤቴ ራሷን እንደምታጠፋ እየተናገረች ነው። ለመሆኑ ምን እንዳደርግ ይመክሩኛል?» አለኝ።

ሮን የሕግ ሰው ከመሆኑም በላይ፤ የሕግ ባለሙያዎች ማንበር አባልም ነበር። ይሁን እንጂ፤ ለወታደርነት ተመልምሎአል፤ በተራ ወታደርነት ማገልገልን መርጠአል። አሁን ነገር ተመስቃቅሎበታል፤ የሚሰቱን ነገር እንዴት እንደሚያደርግም ገራ ገብቶታል።

«ሮን፤ ሚስትህ መጥታ እንድታናገረኝ አፈልጋለሁ። ከዚያ በኋላ ምን ማድረግ እንዳለብኝ አያለሁ» አልኩት።

ባለቤቴ ሱ ተስፋ መቁረጥ ያጠላባት መሆንዋ በቀላሉ መረዳት ይቻላል። እካልዋ በጣም መንምኖአል፤ በመሳቀቅ ሀይነት ወንበሩ ጫፍ ላይ ተቀምጣ ነበር። ምክንያቱን ባላውቅም፤ ከራስዋ እስከ አገርዋ ድረስ ሰውነትዋ ይንቀጠቀጣል። እንባዋ ያለ ማቋረጥ ኮለል ብሎ ይፈሰሳል።

«ቄስ ሚርሊን» አለች በጣም ከደከመና ከገመምተኛ ሰው በሚወጣ ዐይነት ድምፅ። «በጣም ተጨንቄአለሁ ፤ ሮን ጥሎኝ ከሄደ በሕይወት አልኖርም።»

ትኩረት ብዬ ስመለከታት፤ ልቤ በርኅራኄ ተንሰፈሰፈላት ፤ እንባ ተናነቀኝ። ታሪኳን አንደ ሰማሁት ሱ ከሕፃንነቷ ጀምሮ የማደግ ልጅ ነበረች፤ ካሳደጉዋት ቤተ ሰቦችም ጋር ተቆራርጣለች፤ ከሮን በቀር በዚህ ዓለም አለኝ የምትለው ዘመድ ወዳጅ አልነበራትም። ባልና ሚስቴ በጣም ሲበዛ ነበር የሚዋደዱት፤ ሮን ትቷት ወደ ቪየትናም ከሄደ በሚታወቀውና እንግዳ በሆነችበት ከተማ ቤት ተከራይታ ለብቻዋ ለመኖር ትገደዳለች።